

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2000

N:o 644—647

SISÄLLYS

N:o		Sivu
644	Valtioneuvoston asetus luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta	1667
645	Maa- ja metsätalousministeriön asetus luonnonhaittakorvauksesta	1686
646	Maa- ja metsätalousministeriön asetus ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä	1690
647	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalouden ympäristötuen erityistuista	1712

N:o 644

Valtioneuvoston asetus

luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1750/1999 mukaisen Euroopan yhteisöjen komission päätöksellään nro C/2000/1640 hyväksymän Manner-Suomea koskevan horisontaalisen maaseudun kehittämisohjelman toimenpiteisiin. Viljelijälle ja muille tässä asetuksessa säädettyille tuen saajille voidaan maksaa vuosina 2000—2006 valtion talousarvion määrärahojen puitteissa maaseutuelinkeinojen rahoituslain 11 §:ssä tarkoitettua luonnonhaittakor-

vausta ja maatalouden ympäristötukea siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Tämän asetuksen mukaisilla perusteilla maksetaan luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea peltohehtaaria kohden koko maan alueella. Maatalouden ympäristötukea voidaan maksaa myös eläinyksiköiltä ja muuta alaa kuin peltoa kohden jäljempänä säädetyillä perusteilla.

Tämän asetuksen säännökset eivät koske Ahvenanmaata.

2 §

Tavoitteet

Luonnonhaittakorvauksen tavoitteena on varmistaa maan jatkuva maatalouskäyttö vaikuttaen siten elinkelpoisten maaseutuyhteisöjen säilymiseen, ylläpitää maaseutua sekä ylläpitää ja edistää kestäviä viljelyjärjestelmiä, joissa otetaan huomioon erityisesti ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset.

Maatalouden ympäristötuen tavoitteena on ympäristöön ja erityisesti pinta- ja pohjavesiin sekä ilmaan kohdistuvan kuormituksen vähentäminen kasvinravinteiden hyväksikäyttöä lisäämällä, torjunta-aineiden käytöstä

aiheutuvien riskien vähentäminen, maatalousalueiden luonnon monimuotoisuudesta sekä eläin- ja kasvilajeista huolehtiminen sekä maatalousmaiseman hoito.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *viljelijällä* eli maatilatalouden harjoittajalla maa- tai puutarhataloutta hallinnassaan olevalla maatilalla harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenen oikeudellinen asema;

2) *puolisoilla* aviopuolisoina ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä;

3) *yhdennetyllä järjestelmällä* tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 ja sen nojalla annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3887/92 säädettyä järjestelmää;

4) *ympäristötuella* maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden muodostama kokonaisuutta;

5) *sitoumuksella* tämän asetuksen mukaista luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea koskevaa sitoumusta;

6) *sopimuksella* tämän asetuksen mukaista maatalouden ympäristötuen erityistukea koskevaa sopimusta;

7) *erityistuella* 6 kohdassa tarkoitetun sopimuksen perusteella maksettavaa tukea;

8) *peruslohkolla* viljelijän viljelemää ja hänen omistuksessaan tai hallinnassaan olevaa maantieteellisesti yhtenäistä viljelyaluetta, jota rajoittaa esimerkiksi kunnan raja, tukivyöhykkeen raja, vesistö, piiri- tai valtaoja, tie tai metsä;

9) *tilapäisesti viljelemättömällä pellolla* sellaista peltoa, joka on viljelykiertokesantona, kunnostuskesantona, lantapatterin tai muun vastaavan tilapäisen syyn perusteella viljelemättä; tilapäisesti viljelemättömäksi ei hyväksytä alueita, jotka eivät ole vielä olleet viljelykäytössä tai jotka on pysyvästi poistettu viljelystä;

10) *vertailualalla* pellolla olevien vähintään yhden aarin suuruisten ensimmäisenä sitoumusvuotena tukikelpoisiksi ilmoitettujen

ja sellaisiksi hyväksytyjen peruslohkojen pinta-alojen yhteenlaskettua alaa;

11) *ryhmän 1 puutarhakasveilla* avomaan vihanneksia, koristekasveja, siemenmauste-, mauste- ja lääkekasveja;

12) *ryhmän 2 puutarhakasveilla* marja- ja hedelmäkasveja sekä taimitarhakasveja lukuunottamatta metsäpuiden taimia; ja

13) *A-C4-alueilla* kasvinviljelyn kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (27/2000) tarkoitettuja vastaavia tukialueita.

4 §

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen saaja

Luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea voidaan maksaa viljelijälle. Maatalouden ympäristötuen koulutukseen liittyvää tukea voidaan maksaa myös muulle tuensaajalle kuin viljelijälle.

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen saajan osalta ei edellytetä maaseutuelinkeinojen rahoituslain 5 §:ssä säädettyä taloudellisen elinkelpoisuuden osoittamista eikä tarkoituksenmukaisuusarviointia lukuunottamatta luonnonhaittakorvauksen asumiseen liittyvää edellytystä eikä otettavaksi huomioon viljelijän muusta kuin maatilataloudesta saamia tuloja.

Luonnonhaittakorvauksen ja ympäristötuen myöntämisen sekä sopimuksen tekemisen yleiset edellytykset

5 §

Asumisedellytys luonnonhaittakorvausjärjestelmässä

Luonnonhaittakorvausta voidaan maksaa viljelijälle, joka asuu maaseutuyrityksen sijaintipaikalla tai sellaisella etäisyydellä siitä, että yritys tulee asianmukaisesti hoidetuksi ottaen huomioon muun muassa eläinsuojelulain (247/1996) säännökset. Kotieläintuotantoa harjoittavan viljelijän on asuttava sellaisella etäisyydellä eläinten pitopaikasta, että eläinten hoidossa, valvonnassa ja ruokinnassa ei esiinny laiminlyöntejä. Jokaisen luonnonhaittakorvauksen sitoutuneen viljelijän on kuitenkin asuttava maaseutuyrityksen sijaintipaikalla tai maaseutuyrityksen sijaintipaikasta sellaisella etäisyydellä, että peltojen

viljely tulee hoidetuksi 9 §:ssä säädetyn tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön mukaisesti.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, voidaan luonnonhaittakorvaus maksaa sillä edellytyksellä, että näiden osalta vähintään yksi maatilalla asumista koskevan vaatimuksen täyttävä viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää 6 §:ssä säädetyn ikää koskevan edellytyksen.

Asumisedellytys ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa ja vankilatilaa.

6 §

Ikä

Luonnonhaittakorvausta, ympäristötukea ja erityistukea voidaan maksaa viljelijälle, joka tai jonka puoliso on sitoumuksen antamista ja sopimuksen tekemistä edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Alle 18-vuotias voi antaa luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea koskevan sitoumuksen ja hänelle voidaan maksaa luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea tai tehdä sopimus ja maksaa erityistukea vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisömuodossa yhdessä vanhempiansa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos luonnonhaittakorvauksen ja ympäristötuen myöntämiseen tai sopimuksen tekemiseen on muita erityisiä syitä.

Sopimus voidaan kuitenkin tehdä yli 65-vuotiaan viljelijän kanssa ja maksaa erityistukea, jos kyseessä on 22 §:ssä tai 28—30 §:ssä tarkoitettu sopimus.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, ympäristötukea koskeva sitoumus voidaan hyväksyä ja sopimus voidaan tehdä sekä tukea maksaa edellyttäen, että näiden osalta vähintään yksi viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei luonnonhaittakorvauksen, ympäristötuen ja erityistuen osalta koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa ja vankilatilaa.

7 §

Sitoumus

Luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea voidaan maksaa tässä asetuksessa säädetty edellytykset täyttävälle viljelijälle ja viljelystä edellyttäen, että viljelijä on toimittanut kirjallisen, tukihakemuslomakkeella olevan sitoumuksen kyseiseen tukeen sitoutumisesta sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka toimialueella maatilalla talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilalla pelloista sijaitsee. Tämän sitoutumisen lisäksi on ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen vuosittaisella pinta-ala-tukihakemuksella haettava luonnonhaittakorvauksen ja ympäristötuen maksatusta ja täytettävä tuen saamiselle asetetut vaatimukset.

8 §

Sopimus

Sopimus voidaan tehdä viljelijän kanssa, jolla on vähintään kolme hehtaaria tai ympäristötuen ryhmään 1 ja 2 kuuluvien puutarhakasvien viljelyksessä vähintään 0,5 hehtaaria peltoalaa, joka on 10 §:n mukaan tukikelpoista ympäristötuessa. Sopimus voidaan tehdä 10 §:n mukaan tukikelpoiseksi ilmoitetusta peltoalasta tai muusta kuin peltoalasta siten kuin tässä asetuksessa säädetään. Erityistukea voidaan maksaa viljelijälle, jonka kanssa on tehty sopimus ja joka on toimittanut kirjallisen, tukihakemuslomakkeella olevan sitoumuksen ympäristötukeen sitoutumisesta tai jolla on voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (760/1995) tarkoitettu perustukea koskeva sitoumus ja joka on tehnyt vuosittaisen maksatushakemuksen erityistuen maksamisesta lukuunottamatta sitä kalenterivuotta, jona sopimus tehdään. Maksatusta koskeva hakemus on tehtävä vuosittain pinta-ala-tukien hakuajana.

Jos viljelijällä on voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu perustukea koskeva sitoumus, hänen kanssaan voidaan tehdä tämän asetuksen mukainen sopimus edellyttäen, että viljelijä sitoutuu noudattamaan tämän asetuksen mukaisia vaatimuksia ympä-

ristötuesta sen jälkeen kun aiemman sitoumuksen voimassaolo päättyy.

9 §

Tavanomainen hyvä maatalouskäytäntö

Luonnonhaittakorvausta, ympäristötukea ja erityistukea voidaan maksaa viljelijälle, joka noudattaa tavanomaista hyvää maatalouskäytäntöä. Tavanomaisella hyvällä maatalouskäytännöllä tarkoitetaan viljelyä, jota vastuuntuntoinen viljelijä harjoittaa paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Tämän viljelytavan mukaan pelto on muokattava ja lannoitettava tarkoituksenmukaisella tavalla ja kylvö on tehtävä niin, että se mahdollistaa tasaisen itämisen. Viljelyssä on käytettävä alueelle soveltuvia kasvilajeja ja -lajikkeita sekä alueelle soveltuvaa ja siemenkoon huomioon ottavaa siemenmäärää. Lisäksi viljelijän on torjuttava hukkakaura hukkakauran torjunnasta annetun lain (178/1976) mukaisesti, huolehdittava kasvinsuojelusta ja pyrittävä korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottamiseen sekä korjattava sato asianmukaisesti. Kesannoinnilta edellytetään sitä, että maan tuottokykyä ei heikennetä ja se toteutetaan tarkoituksenmukaisella tavalla. Tähän viljelytapaan kuuluu myös se, että viljelijä noudattaa yleisiä ympäristömääräyksiä ja lainsäädännön velvoitteita.

10 §

Tukikelpoinen pelto

Peruslohko, joka on peltoa, on tukikelpoinen luonnonhaittakorvauksessa ja ympäristötuessa, kun sitä on haettu ensimmäisenä sitoutumisvuonna tukihakemuksessa tukikelpoiseksi alaksi, se on viljelijän hallinnassa kyseessä olevana vuonna viimeistään 1 päivänä kesäkuuta tai vuoden 2000 osalta viimeistään 15 päivänä kesäkuuta ja se on tuolloin joko viljelyksessä olevaa, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1251/1999, jäljempänä peltokasviasetus, säädetyllä tavalla kesannoitua tai tilapäisesti viljelemätöntä peltoa. Viljelyksessä olevaksi pelloksi katsotaan myös viherlannoitusaloina ilmoitetut peltoalat maa- ja metsätalousministeriön erikseen säätämällä edellytyksillä ja tämän asetuksen mukaiseen viisi- tai kymmenvuotiseen suojavyöhykkeen perustamisen

ja hoidon sopimukseen sisältyvä peltoala. Tukikelpoiseksi alaksi viljelijä voi ilmoittaa myös tässä asetuksessa tarkoitettuihin sopimuksiin ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettuihin erityistukisopimukseen sisältyvän alueen, silloin kun sopimus on tehty peltoa koskevaksi.

Tukikelpoiseksi ei hyväksytä peltoa, jota koskee luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu viljelemättömyyssitoutuminen, maatalousyrittäjien luopumiskorvauksista annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä tarkoitettu viljelemättömyyssitoutuminen tai maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu viljelemättömyyssitoutuminen.

Pellon voi ilmoittaa tukikelpoiseksi alaksi ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen 46 §:ssä säädetyn mukaisesti ja poistaa tukikelpoisesta alasta ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen 48 §:ssä säädetyn mukaisesti.

11 §

Tuen maksaminen

Luonnonhaittakorvausta voidaan maksaa seuraavien peltoalojen osalta edellyttäen, että luonnonhaittakorvaukseen sitoutunut viljelijä on ilmoittanut ne vuosittaisessa tukihakemuksessa tukikelpoiseksi alaksi, ne ovat viljelijän hallinnassa kyseisenä vuonna viimeistään 1 päivänä kesäkuuta tai vuoden 2000 osalta viimeistään 15 päivänä kesäkuuta ja ne on hyväksytyt tukikelpoiksi:

1) pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä oleva peltoala; viljelyksessä olevaksi peltoalaksi katsotaan myös peltoala, jolla kasvit eivät ensimmäisenä viljelyvuonna tuota satoa, mutta muodostavat maanpäällisen kasvuston, sekä peltoala, joka on ilmoitettu viherlannoitusalaksi;

2) peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoitu peltoala; tilapäisesti viljelemättömälle peltoalalle ei makseta luonnonhaittakorvausta;

3) peltoala, jolle on perustettu 16 §:ssä tarkoitettu maatilalan monimuotoisuuskohteita koskeva lisätoimenpidekohde eikä sitä ole ilmoitettu kesannoitavaksi peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla, kun alueen sato käytetään riistan ruokintaan tai satoa ei korjata, voidaan luonnonhaittakorvausta maksaa näiden peltojen osalta enintään viidelle prosentille ensimmäisenä sitoumusvuonna tuki-

kelpoiseksi haettujen peruslohkojen pinta-alasta;

4) suojavyöhykenurmina ilmoitetut peltoalat, silloin kun kyseessä on 22 §:ssä tarkoitettu viisi- tai kymmenvuotinen suojavyöhykkeen perustamisen ja hoidon sopimus; maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettulle 20-vuotiselle sopimusosalalle ei makseta luonnonhaittakorvausta; ja

5) peltoala, jota koskee 29 §:ssä tarkoitettu sopimus luonnon monimuotoisuuden edistämistä tai 30 §:ssä tarkoitettu sopimus maiseman kehittämistä ja hoidosta vain silloin kun sopimusaluetta laidunnetaan tai siltä korjataan sato sopimukseen sisältyvän suunnitelman mukaan ja, peltoala jota koskee maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu peltoa koskeva viisivuotinen sopimus luonnon monimuotoisuuden edistämistä, maiseman kehittämistä ja hoidosta tai peltoa koskeva sopimus perinnebiotoopin hoidosta silloin kun kyseisiä sopimusalueita laidunnetaan tai niiltä korjataan sato; muiden tässä asetuksessa tarkoitettuihin sopimuksiin sisältyvien viljeltyjen peltojen tai peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoitujen peltojen osalta voidaan luonnonhaittakorvaus maksaa lukuunottamatta peltoa, jota koskee 23 §:ssä tarkoitettu sopimus kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta.

Ympäristötukea voidaan maksaa 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua vastaavan peltoalan osalta kuin luonnonhaittakorvausta edellyttäen, että ympäristötukeen sitoutunut viljelijä on ilmoittanut ne vuosittaisessa tukihakemuksessa tukikelpoiseksi alaksi ja ne on hyväksytty tukikelpoiseksi. Kesannoiduille pelloille ei makseta muuta ympäristötukea kuin 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua maatalon monimuotoisuuskohteita koskevasta lisätoimenpiteestä maksettavaa tukea niille kasvulohkoille, jotka on ilmoitettu kesannoitavaksi peltokasviasetuksessa säädetyn mukaisesti. Tässä asetuksessa tarkoitettua pellolle tehdyn sopimusalan osalta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettua pellolle tehdyn sopimusalan osalta lukuunottamatta 22 §:ssä tarkoitettua sopimusta ja 20-vuotisia erityistukisopimuksia maksetaan ympäristötukea, silloin kun alue on 1 momentissa tarkoitettua alaa.

Luonnonhaittakorvausta, ympäristötukea ja erityistukea voidaan maksaa kasvulohkon

osalta silloin, kun sen pinta-ala on vähintään viisi aaria. Kasvulohkolla tarkoitetaan tässä peruslohkoon kuuluvaa peltoaluetta, jossa viljelijä kasvattaa yhtä kasvilajia tiettyä tarkoitusta varten, joka on kesannoitu peltokasviasetuksessa säädetyn mukaisesti tai joka on tilapäisesti viljelemätöntä.

2 luku

Luonnonhaittakorvaus

12 §

Vähimmäispinta-ala

Viljelijän on sitouduttava ensimmäistä kertaa luonnonhaittakorvausta hakiessaan jatkaamaan viljelyä vähintään kolmen tukikelpoisen peltohehtaarin osalta maatilallaan viiden vuoden ajan ensimmäisestä luonnonhaittakorvauksen maksupäivästä lukien ja noudattamaan luonnonhaittakorvauksen maksamiselle asetettuja vaatimuksia. Tämä kolmen hehtaarin peltoala on vähimmäispinta-ala. Sitoumuksen ehtoja on kuitenkin noudatettava koko maatalon alueella. Viljelijä voi jättää vuosittaisella tukihakemuksellaan osan peltoistaan ilmoittamatta tukikelpoiksi eikä näille aloille makseta kyseisenä vuonna luonnonhaittakorvausta edellyttäen, että tämän pykälän mukainen vähimmäispinta-ala vaatimus täyttyy.

Viljelijä voi poistaa tukikelpoiksi lohkoiksi ilmoittamiaan lohkoja tukikelvottomiksi tai siirtää hallinnastaan viljelijälle, joka ei ole sitoutunut luonnonhaittakorvausta koskeviin ehtoihin, ilman luonnonhaittakorvauksen takaisinperintää sitoumuskauden aikana 48 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan tukikelpoinen pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä oleva peltoala, tukikelpoinen peltokasviasetuksessa säädetyn mukaisesti kesannoitu peltoala, tukikelpoinen tilapäisesti viljelemätön peltoala, tukikelpoinen viherlannoitusala ilmoitettu peltoala ja tämän asetuksen mukaiseen erityistukisopimukseen sisältyvä peltoala edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi. Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan myös maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen mukaisesti erityistukisopimukseen sisältyvä alue, silloin kun sopimus on tehty peltoa koskeväksi edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi.

13 §

Luonnonhaittakorvauksen määrä

Viljelijälle maksetaan vuosittain luonnonhaittakorvausta tukikelpoiseksi ilmoitetulta ja sellaiseksi hyväksytyltä peltohehtaarilta 3 §:n 13 kohdan tarkoittamalla A-alueella 150 euroa, B-C1-alueella 200 euroa ja C2-C4-alueella 210 euroa.

Viljelijälle maksettavan vuosittaisen luonnonhaittakorvauksen määrän on oltava yli 50 euroa.

3 luku

Maatalouden ympäristötuki**Ympäristötuki**

14 §

Vähimmäispinta-ala

Viljelijän on sitouduttava ensimmäistä kertaa ympäristötukea hakiessaan viideksi vuodeksi toteuttamaan maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätöimenpiteitä kyseessä olevan vuoden kesäkuun 1 päivästä lähtien siten kuin jäljempänä sekä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen säädetään. Jos viljelijä vuonna 2000 sitoutuu ympäristötukeen 26 toukokuuta jälkeen, viiden vuoden sitoumus alkaa tällöin 15 kesäkuuta. Viljelijällä on oltava hallinnassaan vähintään kolme hehtaaria tukikelpoista peltoa koko sitoumusajan tai viljelijällä on oltava ryhmiin 1 tai 2 puutarhakasveja viljelyssä vähintään 0,5 hehtaaria tukikelpoista peltoa koko sitoumusajan. Tämä kolmen hehtaarin tai 0,5 hehtaarin peltoala on vähimmäispinta-ala. Sitoumuksen ehtoja on kuitenkin noudatettava koko maatilalla alueella. Viljelijä voi jättää vuosittaisella tukihakemuksellaan osan peltoistaan ilmoittamatta tukikelpoisiksi eikä näille aloille makseta kyseisenä vuonna ympäristötukea edellyttäen, että tämän pykälän mukainen vähimmäispinta-alavaatimus täyttyy.

Viljelijä voi poistaa tukikelpoisiksi lohkoiksi ilmoittamiaan lohkoja tukikelvottomiksi tai siirtää hallinnastaan viljelijälle, joka ei ole sitoutunut ympäristötukea koskeviin ehtoihin, ilman ympäristötuen takaisinperintää sitoumuskauden aikana 48 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan tu-

kikelpoinen pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä oleva peltoala, tukikelpoinen pelto- kasviasetuksen mukaisesti kesannoitu peltoala, tukikelpoinen tilapäisesti viljelemätön peltoala sekä tukikelpoinen viherlannoitus- alana ilmoitettu peltoala ja tämän asetuksen mukaiseen sopimukseen sisältyvä peltoala edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi. Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan myös maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettuihin erityistukisopimuksiin sisältyvä alue, silloin kun sopimus on tehty peltoa koskevaksi edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi.

15 §

Perustoimenpiteet

Viljelijän on toteutettava kaikkia perustoimenpiteitä viiden vuoden ajan ensimmäisen sitoutumisvuoden kesäkuun 1 päivästä lukien. Jos viljelijä sitoutuu vuonna 2000 ympäristötukeen 26 toukokuuta jälkeen ja kuitenkin viimeistään 15 päivänä kesäkuuta, toimenpiteitä on toteutettava viiden vuoden ajan kesäkuun 15 päivästä lukien. Sitoutuessaan ympäristötukeen viljelijän on valittava, noudattaako hän kasvinviljelytilaa vai kotieläintilaa koskevia perustoimenpiteitä. Kotieläntilan perustoimenpidettä voidaan toteuttaa vain maatilalla, jolla on tuotantoeläimiä vähintään 0,4 eläinyksikköä tukikelpoista peltohehtaaria kohden tai vähintään kymmenen eläinyksikköä koko sitoumuskauden lukuun ottamatta tiettyjen kotieläintuotantomuotojen edellyttämiä lyhytaikaisia tuotantotaukoja.

Kotieläntilan perustoimenpiteisiin voi sitoutua kesken sitoumuskauden vain, jos viljelijä aloittaa kotieläintuotannon siten, että tilalla on vähintään 0,4 eläinyksikköä tukikelpoista peltohehtaaria kohden tai vähintään kymmenen eläinyksikköä jäljellä olevan sitoumusajan. Kotieläntilan perustoimenpiteestä on luovuttava silloin, kun kotieläintuotanto tilalla muutoin kuin tilapäisesti alenee alle 1 momentissa tarkoitetun 0,4 eläinyksikön tai alle 1 momentissa tarkoitetun kymmenen eläinyksikön ja kyseessä oleva viljelijä on sitoutunut noudattamaan kotieläintilaa koskevia perustoimenpiteitä. Perustoimenpiteen voi vaihtaa vain kerran sitoumuskauden aikana. Vaihtamisen ilmoittamisessa on noudatettava 52 §:ssä säädettyä. Perustoimenpiteitä ovat:

- 1) viljelyn ympäristösuunnittelu ja -seuranta;
- 2) peltokasvien peruslannoitus;
- 3) kasvinsuojelu;
- 4) pientareet ja suojakaistat;
- 5) luonnon monimuotoisuuden ja maiseman ylläpitäminen; ja
- 6) kotieläintilan perustoimenpide.

Jos yli 65-vuotiaan viljelijän kanssa tehdään 22 §:ssä tai 28—30 §:ssä tarkoitettu sopimus, viljelijän on sitouduttava 2 momentissa tarkoitettuihin perustoimenpiteisiin vain pientareiden ja suojakaistojen sekä luonnon monimuotoisuuden ja maiseman ylläpitämisen osalta sekä kotieläintilan perustoimenpiteiden osalta, jos sanottu viljelijä on valinnut kotieläintilaa koskevat perustoimenpiteet. Yli 65-vuotiaan viljelijän on sitouduttava vastaavasti, jos maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu vastaava sopimus on edelleen voimassa eikä maatalouden ympäristötuen perustukea koskeva sitoumus ole enää voimassa.

Maa- ja metsätalousministeriö säätää tarkemmin asetuksella 2 momentissa tarkoitettua perustoimenpiteistä.

16 §

Lisätoimenpiteet

Viljelijän on sitoutuessaan ympäristötuen valittava yksi alla selvitetystä lisätoimenpiteistä 1—4, jota on toteutettava koko sitoumusajan. Jäljempänä 3 momentissa säädettyä lukuunottamatta lisätoimenpiteitä voi valita vain yhden. Jos tilalla viljellään vuosittain ryhmän 1 ja 2 puutarhakasveja vähintään 0,5 hehtaarin peltoalalla ja muita pelto- ja viljelykasveja alle kolmen hehtaarin peltoalalla koko sitoumuskauden, lisätoimenpide voidaan jättää valitsematta. Jos peltokasveja aloitetaan viljellä myöhemmin yli kolmen hehtaarin alalla, on jokin lisätoimenpide kuitenkin tällöin valittava. Lisätoimenpiteitä ovat:

- 1) tarkennettu lannoitus;
- 2) peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ja kevennetty muokkaus;
- 3) kotieläintilan lisätoimenpiteet:
 - lantalan ammoniakkipäästöjen vähentäminen;
 - lannan kaasujen talteenotto;
 - tuotantoeläinten hyvinvoinnin edistäminen; ja

- maitohuoneen pesuvesien käsittelemisen;
- 4) maatilalla monimuotoisuuskohteet; ja
- 5) puutarhatilan lisätoimenpiteet:
 - tarkennettu ravinteiden seuranta;
 - typpilannoituksen tarkentaminen liukoisien typen mittausten avulla; ja
 - katteen käyttö monivuotisten puutarhakasvien rikkakasvitorjunnassa.

Kotieläintilan lisätoimenpiteen voi valita vain sellainen kotieläintila, joka toteuttaa kotieläintilan perustoimenpidettä. Kotieläintilan lisätoimenpiteestä on luovuttava silloin, kun kotieläintuotanto maatilalla muutoin kuin tilapäisesti alenee alle 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua 0,4 eläinyksikön tai alle 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua kymmenen eläinyksikön. Viljelijän on ilmoitettava eläinmäärän vähenemisestä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ilmoitettava, minne lisätoimenpiteen hän valitsee kotieläintilan lisätoimenpiteen tilalle.

Edellä 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettua lisätoimenpiteen lisäksi viljelijä voi valita yhden vapaaehtoisesta puutarhatilan lisätoimenpiteen, jos ko. tilalla viljellään ryhmien 1 ja 2 puutarhakasveja vuosittain tukikelpoisilla lohkoilla vähintään 0,5 hehtaarin alalla koko sitoumusajan. Puutarhatilan lisätoimenpiteestä on luovuttava silloin, jos edellä mainittu puutarhakasvien viljelyala vähenee alle 0,5 hehtaarin. Puutarhatilan lisätoimenpiteen voi valita kesken sitoumuskauden silloin, kun edellä mainittuja puutarhakasveja aletaan viljellä yli 0,5 hehtaarin alalla. Tämän lisätoimenpiteen voi vaihtaa vain kerran sitoumusajana.

Jos kyseessä on viljelijä, jonka koko maatilaa koskee maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu 20-vuotinen erityistukisopimus, lisätoimenpidettä ei voi valita.

Maa- ja metsätalousministeriö säätää tarkemmin asetuksella 1 momentissa tarkoitettua lisätoimenpiteistä.

17 §

Ympäristötuen vuosittainen määrä

Viljelijälle maksetaan kasvinviljelytilan 15 §:n 2 momentin 1—5 kohdassa tarkoitettujen perustoimenpiteiden noudattamisesta 555 markkaa tukikelpoiselta peltohehtaarilta, jolla viljellään tavanomaisia pelto- ja viljelykasveja, kotieläintilan 15 §:n 2 momentin 1—6 kohdassa tarkoitettujen perustoimenpiteiden

noudattamisesta 695 markkaa tukikelpoiselta peltohehtaarilta, jolla viljellään tavanomaisia peltoviljelykasveja, sekä 1980 markkaa ryhmän 1 puutarhakasvien viljelyalalle hehtaaria kohden ja 2 880 markkaa ryhmän 2 puutarhakasvien viljelyalalle hehtaaria kohden.

Viljelijälle maksetaan valitun lisätoimenpiteen noudattamisesta tukikelpoista peltohehtaaria kohden oheisen taulukon mukaisesti siinä mainituilla tarkennuksilla:

— tarkennettu lannoitus; lukuun ottamatta ryhmien 1 ja 2 puutarhakasvialoja	80 mk
— peltojen talviaikainen kasvi- peitteisyys ja kevennetty muokkaus	140 mk
— kotieläintilan lisätoimenpiteet: — lantalan ammoniakkipääs- töjen vähentäminen	140 mk
— lannan kaasujen talteenotto	140 mk
— tuotantoeläinten hyvin- voinnin edistäminen	80 mk
— maitohuoneen pesuvesien käsitleminen	140 mk
— maatilan monimuotoisuuskoh- teet	80 mk
— puutarhatilan lisätoimenpiteet — tarkennettu ravinteiden seuranta; tukea maksetaan 1 ja 2 ryhmän puutarhakas- vialoille	80 mk
— typpilannoituksen tarkenta- minen liukoisen typen mit- tauksen avulla; tukea mak- setaan vain 1 ryhmän puu- tarhakasvialoille	450 mk
— katteen käyttö monivuotis- ten puutarhakasvien rikka- kasvitorjunnassa; tukea maksetaan vain 2 ryhmän puutarhakasvialoille	1 450 mk

Viljelijälle maksettavan vuosittaisen ympäristötuen määrän on oltava yli 50 euroa.

Sopimukset ja erityistuki

18 §

Tehtävät sopimukset, vähimmäispinta-ala ja vähimmäiseläinyksikkömäärä

Viljelijän kanssa voidaan tehdä seuraavan taulukon mukaisia sopimuksia. Sopimus voidaan tehdä silloin, kun kyseessä olevan sopi-

muksen teolle säädetyt edellytykset täyttyvät ja kun pinta-ala tai eläinyksikkömäärä on sopimuskohtaisesti vähintään kyseisen taulukon mukainen:

Sopimus	Vähimmäisala (ha)/ Vähimmäiseläinyksikkömäärä (ey)
— suojavyöhykkeen perustami- sesta ja hoidosta	0,15
— kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta ...	0,15
— säätösalaajituksesta	0,50
— säätökastelusta	0,50
— kuivatusvesien kierrätyksestä .	0,50
— luonnonmukaisesta tuotannos- ta	3,00
— puutarhatilat	0,50
— pohjavesialueiden peltovilje- lystä	0,50
— lannan käytön tehostamisesta .	1,00
— perinnebiotooppien hoidosta .	0,15
— luonnon monimuotoisuuden edistämisestä	0,15
— maiseman kehittämisestä ja hoidosta	0,15
— alkuperäisrotujen kasvattami- sesta	
— lampaat	0,30
— naudat	1,00
— alkuperäiskasvien viljelystä ..	1,00
— peltojen tehostetusta kalkituk- sesta	1,00
— kalkkisuodinojitukselta	0,50

Viljelijän kanssa, jolla on sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta, ei voida tehdä sopimusta pohjavesialueiden peltoviljelystä. Viljelijän kanssa ei voi tehdä sopimusta kalkkisuodinojitukselta ja säätösalaajituksesta, säätökastelusta tai kuivatusvesien kierrätyksestä, jos sopimukseen haetulla alalla on voimassa tai on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu kalkkisuodinojitukselta tai vastaava säätösalaajitusta koskeva sopimus.

Jos kyseessä on 23—24 §:ssä tai 34 §:ssä tarkoitettu sopimus, sopimuksen mukainen hanke on toteutettava kokonaisuudessaan toisen sopimusvuoden loppuun mennessä. Sopimuksen mukaiset toimenpiteet on aloitettava ensimmäisen sopimusvuoden aikana. Jos kyseessä on 28—30 §:ssä tarkoitettu sopimus, toimenpiteet on aloitettava jokaisella sopimukseen sisältyvällä loholla ensim-

mäisenä sopimusvuotena ellei hyväksytyt suunnitelma muuta edellytä.

19 §

Sopimuskausi

Jäljempänä 22—23 §:ssä ja 29—30 §:ssä tarkoitettujen sopimusten sopimuskausi on viisi tai kymmenen vuotta sekä 24—28 §:ssä ja 31—34 §:ssä tarkoitettujen sopimusten sopimuskausi on viisi vuotta. Sopimuskausi- ja vuosi alkaa 1 päivänä kesäkuuta tai 1 päivänä lokakuuta ja päättyy sen alkuajankohdan perusteella joko 31 päivänä toukokuuta tai 30 päivänä syyskuuta. Sopimuskausi vahvistetaan tehtävässä sopimuksessa.

Vuonna 2000 voidaan 1 päivänä kesäkuuta alkavaksi tehdä luonnonmukaista tuotantoa, lannan käytön tehostamista ja alkuperäisrotujen kasvattamista koskeva sopimus, sopimus alkuperäiskasvien viljelystä sekä suojavyöhykkeen perustamista ja hoitoa koskeva sopimus silloin, kun suojavyöhykesopimukseen haetulla alalla on edellisenä vuonna tai aiemmin perustettu nurmi. Jos kyseessä on maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu sopimus, jonka sopimuskausi päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2000, voidaan vastaava tämän asetuksen mukainen sopimus tehdä alkavaksi 1 päivänä kesäkuuta 2000. Muiden vuonna 2000 tehtävien sopimusten sopimuskausi alkaa 1 päivänä lokakuuta 2000 38 §:ssä säädettyä lukuun ottamatta.

Maa- ja metsätalousministeriö säätää erikseen asetuksella vuoden 2000 jälkeen tehtävien sopimusten sopimuskausien alkamisen sopimuksittain.

20 §

Sopimuksen kohde

Sopimuksessa on peruslohkoittain määriteltävä peltoalueet ja muut alueet, joita sopimus koskee. Sopimusalueen on oltava koko sopimuskauden sopimuksen tekijän hallinnassa. Sopimuksen voimassaoloaikana viljelijä voi kuitenkin poistaa 49 §:ssä säädetyn mukaisesti pieniä aloja sopimuksesta. Jos pelto tai muu alue on vuokrattu, sopimus voidaan tehdä koskemaan näitä peltoalueita tai muuta kuin peltoa edellyttäen, että vuokrasopimus on voimassa vähintään koko sopimuskauden.

Jos kyseessä on maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu sopimus, jonka sopimuskausi päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2000 ja tämän asetuksen mukainen vastaava sopimus tehdään alkavaksi 1 päivänä kesäkuuta 2000, voidaan tähän sopimukseen sisällyttää myös aiemmin sopimukseen kuulumattomia alueita edellyttäen, että ne täyttävät tässä asetuksessa säädetty edellytykset.

21 §

Suunnitelmaan perustuvat sopimukset

Erityistukea koskevan sopimuksen on perustuttava suunnitelmaan silloin kun kyseessä on 22—24 §:ssä, 27—30 §:ssä ja 33—34 §:ssä tarkoitettu sopimus. Ennen suunnitelmaan perustuvan sopimuksen tekemistä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston on pyydettävä asiasta lausunto alueelliselta ympäristökeskukselta. Sopimusta tehdessään työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto voi poiketa alueellisen ympäristökeskuksen lausunnosta vain erittäin perustellusta syystä.

22 §

Sopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta

Suojavyöhykkeen perustamista ja hoitoa koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu perustamaan viljelyksessä olevalle peltoalueelle suunnitelman mukaisesti monivuotisen kasvillisuuden peittämän suojavyöhykkeen ja hoitamaan sitä sopimusehtojen mukaisesti. Sopimukseen voidaan sisällyttää myös rajoitetusti suojavyöhykkeen välittömässä läheisyydessä oleva, suojavyöhykkeen ja vesistön väliin jäävä luonnontilainen ranta-alue edellyttäen, että sitä hoidetaan sopimusehtojen ja sopimuksen tavoitteiden mukaisesti.

23 §

Sopimus kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta

Kosteikon ja laskeutusaltaan perustamista ja hoitoa koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu perustamaan viljelyksessä olevalle peltoalueelle tai muulle alueelle suunnitel-

man mukaisesti kosteikon tai laskeutusaltaan. Muulla alueella tarkoitetaan tässä aluetta, joka on enintään yhden kilometrin etäisyydellä lähimmistä pelloista.

Kosteikon tai laskeutusaltaan hoitoa koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu hoitamaan maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettua viisivuotisen sopimuksen mukaisesti perustettua lasketusallasta tai kosteikkoa suunnitelman mukaisesti.

24 §

Sopimus säätösalaajituksesta, säätökastelusta ja kuivatusvesien kierrätyksestä

Sopimuksessa säätösalaajituksesta, säätökastelusta ja kuivatusvesien kierrätyksestä viljelijä sitoutuu toteuttamaan viljelyksessä olevalla peltoalueellaan suunnitelman mukaisen kyseisen toimenpiteen.

25 §

Sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta

Luonnonmukaista tuotantoa koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu

1) siirtämään kaikki tai pääosan omistuksessaan tai hallinnassaan olevista pelloista luonnonmukaiseen tuotantoon; tai

2) viljelemään kaikkia tai pääosaa omistuksessaan tai hallinnassaan olevista pelloista edelleen luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti; taikka

3) siirtämään kaikki tai pääosan omistuksessaan tai hallinnassaan olevista muutoin kuin luonnonmukaisesti viljeltyistä pelloista luonnonmukaiseen tuotantoon ja viljelemään jo luonnonmukaisesti viljeltyjä peltoja edelleen luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti.

Maatilan viljeleminen 4 momentissa tarkoitettujen luonnonmukaisen tuotannon tuotantoehtojen mukaisesti on aloitettava ensimmäisen sopimusvuoden kasvukauden alusta siten, että kaikkien sopimukseen sisältyvien peltolohkojen on oltava luonnonmukaisen tuotannon tuotantoehtojen mukaisesti viljeltyjä viimeistään toisesta sopimusvuodesta alkaen. Nautakarja-, hevos-, lammas- ja vuohitiloilla kaikkien sopimukseen sisältyvien peltolohkojen on oltava luonnonmukaisesti viljeltyjä viimeistään kolmannelta sopimus-

vuodesta alkaen. Nautakarja-, hevos-, lammas-, ja vuohitiloilla tarkoitetaan sellaisia maatiloja, joilla kasvatetaan kyseisiä eläimiä.

Luonnonmukaista tuotantoa koskeva sopimus on tehtävä pääsääntöisesti maatilan koko peltoalasta, kuitenkin vähintään kolmesta hehtaarista. Avomaantuotantoa harjoittavalla puutarhatilalla edellytetään sopimukseen sisällytettäväksi puutarhakasvien viljelyalaksi vähintään puoli hehtaaria.

Viljelijän on sitouduttava noudattamaan maatilallaan luonnonmukaisen peltoviljelyn ja puutarhatuotannon, sekä avomaan- että kasvihuonetuotannon, osalta maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 määriteltyjä luonnonmukaisen tuotannon tuotantoehtoja.

26 §

Sopimus lannan käytön tehostamisesta

Sopimuksessa lannan käytön tehostamisesta viljelijä sitoutuu ottamaan vastaan, käsittelemään ja hyödyntämään viljelyssä ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla toiselta maatilalta, hevostallilta, turkistarhalta tai viljelijöiden tai turkistarhaajien yhteislantalasta peräisin olevaa eläinten lantaa. Sopimus voidaan tehdä kaikkien tuotantolajien lantaa koskevaksi. Turkiseläinten lanta on kompostoitava.

27 §

Sopimus pohjavesialueiden peltoviljelystä

Sopimuksessa pohjavesialueiden peltoviljelystä viljelijä sitoutuu toteuttamaan sopimuksessa määriteltävällä viljelyksessä olevalla peltoalueella suunnitelmaa, jossa määritellään sopimukseen sisältyvät toimenpiteet, kuten esimerkiksi lannoitteiden, karjanlannan ja torjunta-aineiden käytön rajoittamistoimet sopimusalueen viljelyssä. Sopimus voidaan tehdä koskemaan vain I-, II- ja III-luokan pohjavesialueilla sijaitsevia peruslohkoja. Jos peruslohkosta vähäinen osa on pohjavesialueen ulkopuolella, voidaan koko peruslohko sisällyttää sopimukseen.

28 §

Sopimus perinnebiotooppien hoidosta

Sopimuksessa perinnebiotooppien hoidosta viljelijä sitoutuu suunnitelman mukaisesti toteuttamaan maatilansa koskevat toimenpiteet, joilla hoidetaan perinnebiotooppeja. Perinnebiotoopilla tarkoitetaan ketoa, niittyä, lehdesniittyä, hakamaata, metsälaidunta tai nummea, jossa on nähtävissä selviä merkkejä laidunnuksesta tai alueen käytöstä karjan rehuntuotantoon. Sopimusta ei voida tehdä koskemaan peltoaluetta.

29 §

Sopimus luonnon monimuotoisuuden edistämisestä

Sopimuksessa luonnon monimuotoisuuden edistämisestä viljelijä sitoutuu suunnitelman mukaisesti tekemään toimenpiteet luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi sopimusalueella ja hoitamaan aluetta sopimusehtojen mukaisesti. Sopimusalue voi olla peltoa tai muuta aluetta.

Sopimukseen ei voida hyväksyä aluetta, jota koskee 16 §:ssä tarkoitettu maatalan monimuotoisuuskohteita koskeva lisätoimenpide.

30 §

Sopimus maiseman kehittämisestä ja hoidosta

Sopimuksessa maiseman kehittämisestä ja hoidosta viljelijä sitoutuu suunnitelman mukaisesti tekemään toimenpiteet maiseman kehittämisestä ja hoitamiseksi sopimusalueella ja hoitamaan aluetta sopimusehtojen mukaisesti. Sopimusalue voi olla peltoa tai muuta aluetta. Sopimusta ei voi tehdä koskemaan aluetta, jolla ei ole maisemallista merkitystä.

Sopimukseen ei voida hyväksyä aluetta, jota koskee 16 §:ssä tarkoitettu maatalan monimuotoisuuskohteita koskeva lisätoimenpide.

31 §

Sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta

Sopimuksessa alkuperäisrotujen kasvatta-

misesta viljelijä sitoutuu kasvattamaan lisäästarkoituksessa maatilallaan itä- tai pohjoissuomenkarjaa taikka harmaita suomenlampaita. Sopimukseen hyväksyttävien eläinten on oltava vähintään yhden vuoden ikäisiä sopimuskauden alkaessa. Viljelijän on toimitettava ennen sopimuskauden päättymistä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maa-seutuosastolle selvitys siitä, että sopimukseen sisältyviä eläimiä on käytetty kyseisen rodun lisäämiseen.

Sopimus voidaan tehdä hakijan tai hänen perheenjäsenensä omistamista tai hallinnassa olevista alkuperäisrodun eläimistä. Perheenjäsenellä tarkoitetaan 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettua puolisoa ja viljelijän alle 18-vuotiaasta lasta.

32 §

Sopimus alkuperäiskasvien viljelystä

Sopimuksessa alkuperäiskasvien viljelystä viljelijä sitoutuu viljojen ja nurmikasvien maatiaislajikkeiden tai vanhojen kauppalajikkeiden siemenviljelyyn. Sopimus tehdään pääsääntöisesti lajikkeen alkuperäiselle viljelyalueelle. Sopimus tehdään viljelijän kanssa yhden peltohehtaarin alalle tietyn lajikkeen siemenviljelystä.

33 §

Sopimus peltojen tehostetusta kalkituksesta

Sopimuksessa peltojen tehostetusta kalkituksesta viljelijä sitoutuu suunnitelman mukaisesti kalkitsemaan sopimusalueen peltojaan. Sopimus voidaan tehdä koskemaan vain Lesti-, Perhon-, Ahtävän- ja Lapväärtinjoen jokivesistöjen valuma-alueilla sijaitsevia peltoja.

34 §

Sopimus kalkkisuodinojitukselta

Sopimuksessa kalkkisuodinojitukselta viljelijä sitoutuu toteuttamaan suunnitelman mukaisen kalkkisuodinojituksen viljelyksessä olevalla peltoalueellaan. Sopimus voidaan tehdä koskemaan vain Lesti-, Perhon-, Ahtävän- ja Lapväärtinjoen jokivesistöjen valuma-alueilla sijaitsevia peltoja.

35 §

Eryitystuen määrä

Sopimuksen tehneelle viljelijälle maksetaan vuosittain erityistukea sopimukseen sisältyvältä peltohehtaarilta tai muun alueen hehtaarilta taikka eläinyksiköltä enintään seuraavan taulukon mukaisesti:

Sopimus	Markkaa hehtaarilta/ markkaa eläinyksiköltä
— suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta	2 675
— kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta ...	2 000;
	muu alue/ 2 675;
	pelto 930
— säätösalaajituksesta	930
— säätökastelusta	930
— kuivatusvesien kierrätyksestä .	930
— pohjavesialueiden peltoviljelystä	670
— lannan käytön tehostamisesta .	390
— perinnebiotooppien hoidosta .	2 500
— luonnon monimuotoisuuden edistämisestä	2 500
— maiseman kehittämisestä ja hoidosta	2 000
— alkuperäisrotujen kasvattamisesta	1 000
— alkuperäiskasvien viljelystä ..	2 550
— peltojen tehostetusta kalkituksesta	500
— kalkkisuodinojitukselta	1 500

Viljelijälle voidaan maksaa samanaikaisesti sopimusalalle erityistukea ja ympäristötukea yhteensä enintään 900 euroa hehtaarilta silloin kun kyseisellä alalla viljellään ryhmän 2 puutarhakasveja, 600 euroa hehtaarilta silloin kun kyseisellä alalla viljellään yksivuotisia kasveja ja 450 euroa hehtaarilta silloin kun kyseisellä alalla kasvaa jokin muu kuin edellä mainittu kasvi. Jos kyseessä on sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta, maksettava erityistuki jaetaan maatilan vuosittaisessa tukihakemuksessa ilmoitettujen viljeltyjen tukikelpoisten kasvulohkojen yhteispinta-alalle lukuunottamatta puutarhakasviloikoja varmistettaessa enimmäismäärien noudattaminen. Viljelijälle maksettavan vuosittaisen sopimuskohtaisen erityistuen määrän on oltava yli 50 euroa.

Suunnitelmaan perustuvan sopimuksen perusteella maksettava erityistuki todetaan päätöksessä, jonka työvoima- ja elinkeinokeskus tekee sopimusta koskevasta hakemuksesta.

36 §

Eryitystuen määrä luonnonmukaista tuotantoa koskevassa sopimuksessa

Luonnonmukaista tuotantoa koskevan sopimuksen tehneelle viljelijälle maksetaan vuosittain erityistukea sopimukseen sisältyvältä luonnonmukaisesti viljellyltä peltohehtaarilta seuraavasti:

1) 610 markkaa silloin, jos peltoa on viljelty luonnonmukaisen tuotannon tuotantoehtoja noudattaen vähintään kaksi sopimuskauden alkamista edeltävää kasvukautta, uusista viljelykseen otettavista alueista ensimmäisestä viljelyvuodesta alkaen ja jos pelto on sisällynyt maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettuun vuonna 1995 tehtyyn sopimukseen luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä tai luonnonmukaisesta tuotannosta; ja

2) luonnonmukaiseen tuotantoon siirrettäviltä pelloilta 875 markkaa, jos

a) peltoa on viljelty muutoin kuin luonnonmukaisen tuotannon tuotantoehtoja noudattaen tai pelto on ollut kesantona sopimuskauden alkamista edeltävän kasvukauden;

b) peltoa on viljelty ennen sopimuskauden alkamista ainoastaan edeltävä kasvukausi luonnonmukaisen tuotannon tuotantoehtoja noudattaen; ja

c) peltoa on koskenut ennen sopimuskauden alkamista luopumiseläkelain tai muun vastaavan järjestelmän mukainen sitoumus pellon viljelemättömyydestä taikka maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) taikka vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen sopimus pellon viljelemättömyydestä.

37 §

Eryitystuen määrä siirryttäessä sopimukseen luonnonmukaisesta tuotannosta

Jos viljelijällä on voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu vuonna 1996 tai sen jälkeen tehty sopimus luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä, se voidaan sopi-

musten hakuaikana tehtävästä viljelijän hakemuksesta valtion talousarvion määrärahojen puitteissa muuttaa tämän asetuksen mukaiseksi sopimukseksi luonnonmukaisesta tuotannosta ja sanotussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettuun sopimukseen sisältyneistä pelloista maksetaan tehtävän sopimuksen perusteella vuosittain erityistukea seuraavan taulukon mukaisesti:

Siirtymistä tämän asetuksen mukaiseen luonnonmukaista tuotantoa koskevaan sopimukseen haetaan	Aiemman sopimuksen tekovuosi	Erityistuen suuruus mk/ha
Vuonna 2000	1996—1997	610
	1998—1999	875
Vuonna 2001	1997—1998	610
	1999	875
Vuonna 2002	1998—1999	610

Jos viljelijällä on voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu vuonna 1996 tai sen jälkeen tehty sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta, se voidaan sopimusten hakuaihana tehtävästä viljelijän hakemuksesta valtion talousarvion määrärahojen puitteissa muuttaa tämän asetuksen mukaiseksi sopimukseksi luonnonmukaisesta tuotannosta ja kyseiseen sopimukseen sisältyneistä pelloista maksetaan vuosittain erityistukea 610 markkaa hehtaarilta.

Jos viljelijän kanssa tehdään tämän asetuksen mukainen sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta, hänellä ei voi olla maatilallaan samanaikaisesti voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu luonnonmukaista tuotantoa tai luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskeva sopimus, vaan tämä sopimus tai nämä sopimukset puretaan tässä tarkoitettun sopimuksen tekemistä koskevan päätöksen yhteydessä.

38 §

Aiemman erityistukisopimuksen muuttaminen

Jos viljelijällä on voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu erityistukea koskeva sopimus, jonka voimassaolo jatkuu vuoden 2000 jälkeen, viljelijän kanssa voidaan sopimusten hakuaihana tehtävästä hakemuksesta valtion talousarvion määrärahojen puitteissa

tehdä vuonna 2000 tämän asetuksen mukainen vastaava erityistukea koskeva sopimus siten, että sen sopimuskausi alkaa 1 päivänä kesäkuuta silloin, kun kyseessä on 25 §:ssä tarkoitettu luonnonmukaista tuotantoa tai 31 §:ssä tarkoitettu alkuperäisrotujen kasvattamista koskeva sopimus ja 1 päivänä loka-kuuta muiden sopimusten osalta. Aiemman erityistukisopimuksen mukainen tuki maksetaan kyseisen sopimuksen ehtojen mukaan vuonna 2000, vaikka tämän asetuksen mukainen uusi sopimus alkaa 1 päivänä loka-kuuta. Sopimusta koskevassa päätöksessä on todettava aiemman erityistukisopimuksen voimassaolo päättyneeksi.

4 luku

Erinäiset säännökset

39 §

Luonnonhaittakorvauksen, ympäristötuen ja erityistuen maksaminen, tuen alentaminen valvonnan perusteella ja takaisinperintä sekä yhdennetyn järjestelmän soveltaminen

Luonnonhaittakorvauksen, ympäristötuen ja erityistuen alentamiseen, silloin kun on kyse valvonnassa todetuista pinta-alaeroista, sovelletaan vastaavia prosentuaalisia vähennyksiä kuin yhdennettyä järjestelmää koskevan komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklassa säädetään. Valvonnan perusteella tehtävä tuen vähennys luonnonhaittakorvauksessa on tehtävä niin, että alueilla A-C4 sijaitsevat lohkot käsitellään erikseen ja ympäristötuesta niin, että 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu jokainen tukitasoryhmä käsitellään erikseen. Erityistuesta tuen vähennys valvonnan perusteella tehdään sopimustyypeittäin.

Maa- ja metsätalousministeriö säätää lisäksi asetuksella tarkemmin luonnonhaittakorvauksen, ympäristötuen ja erityistukien maksamisesta ja takaisinperinnästä sekä muista kuin 1 momentissa tarkoitetuista valvonnan aiheuttamista tuen alentamisperusteista.

40 §

Luonnonhaittakorvauksen ja ympäristötuen hakeminen sekä niiden myöntämistä koskeva päätös

Luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea

koskeva vuosittainen hakemus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka toimialueella maatilatalouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilatalouskeskusta sijaitsee. Postitse palautettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa edellä mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettuna kyseisen vuoden viimeisenä hakupäivänä tai aiemmin.

Jos hakemusta ei ole täytetty täydellisesti ja annettu kaikkia tarvittavia tietoja, voidaan hakemus tästä syystä hylätä yhdenntyn järjestelmän mukaisesti. Jos hakemus on jätetty säädetyn viimeisen hakupäivän jälkeen, sovelletaan hakemuksen myöhästymiseen yhdenntyn järjestelmän mukaisia myöhästymisseuraamuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu viranomainen tekee luonnonhaittakorvauksen ja ympäristötuen myöntämistä koskevan päätöksen.

41 §

Sopimusten hakeminen ja tekeminen

Sopimus tehdään viljelijän hakemuksesta. Hakemus on toimitettava sen työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle, jonka alueella maatilatalouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan siihen työvoima- ja elinkeinokeskukseen, jonka alueella hakemuksen kohteena oleva alue tai pääosa siitä sijaitsee. Postitse palautettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa edellä mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettuna kyseisen vuoden maaja metsätalousministeriön vahvistamana viimeisenä hakupäivänä tai aiemmin.

Jos sopimuksen tekemistä koskeva hakemus on myöhästynyt, sopimusta ei voida tehdä, vaan hakemus on hylättävä. Jos kyseessä on 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu vuosittainen erityistuen maksatusta koskeva hakemus, sovelletaan sen myöhästymiseen ja kyseisenä vuonna maksettavaan erityistukeen yhdenntyn järjestelmän mukaisia myöhästymisseuraamuksia.

Sopimuksen viljelijän kanssa tekee se työvoima- ja elinkeinokeskus, jolle 1 momentin mukaan hakemus on tullut toimittaa.

42 §

Sopimuksen purkaminen ja erityistuen takaisinperiminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi purkaa sopimuksen, jos sopimuksen tehnyt viljelijä on salannut sopimuksen tekemiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä olennaisessa kohdassa virheellisen tiedon taikka jos hän tai maatilatalouskeskuksen omistaja, jolle sopimus on siirretty, ei noudata sopimuksen ehtoja.

Viljelijälle maksettu erityistuki on perittävä takaisin silloin, jos sopimus on valtion puolelta purettu tai jos sopimusehtoja ei ole noudatettu.

43 §

Sitoumuksesta ja sopimuksesta luopuminen

Jos viljelijä luopuu kirjallisesti sitoumuksesta tai koko sopimuksesta ennen sitoumuskautta tai sopimuskauden päättymistä, maksettu tuki peritään takaisin. Jos viljelijän sitoumus tai sopimus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu koko tilan myynnin kautta tai muutoin kokonaan maatalouden harjoittamisesta, tukea ei peritä takaisin. Sitoumuksesta luopumisella tarkoitetaan myös tilannetta, jossa tukeen sitoutunut viljelijä ilman 2 momentissa tarkoitettua perustetta ei hae vuosittaista maksatusta. Viljelijää on kuultava ennen mahdollista tuen takaisinperintää ja sitoumuksen tai sopimuksen päättymistä koskevan päätöksen tekemistä.

Jos viljelijä luopuu sitoumuksesta tai sopimuksesta ylivoimaisen esteen vuoksi, tukea ei peritä takaisin. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan viljelijän kuolema, viljelijän pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan, maatilatalouskeskuksen merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa sitoumuksen tai sopimuksen alkaessa, vakava luonnononnettomuus, jolla on merkittävää vaikutusta tilan viljelyalaan, eläinten kasvatukseen tarkoitettujen rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa, eläinkulku-tauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä, viljelijän vakava sairaus, maatilatalouskeskuksen pakkolunastus tai lunastus yleisen edun vuoksi taikka viljelijä alkaa saada täyttä työttömyyseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä tai viljelijä siirtyy maatalouden

luopumistukijärjestelmään. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan myös tilanne, jossa vuokratun alueen hallinta menetetään vastoin perusteltua oletusta tai esimerkiksi kuolinpesän jaon tai avioeron aiheuttaman omaisuuden jaon aiheuttamana.

Jos viljelijä on toteuttanut 1 päivänä kesäkuuta alkavan sopimuksen sopimusehtojen mukaisia toimenpiteitä ensimmäisenä sopimusvuotena alkavan kasvukauden alusta, viljelijä voi luopua sopimuksesta ilman erityistuen takaisinperintää sopimuskauden viimeisen kasvukauden alusta lukien, koska sopimuksen mukaisia toimenpiteitä on näissä tapauksissa toteutettu viiden vuoden ajan.

Viljelijän on tehtävä 10 työpäivän kuluessa kirjallinen ilmoitus kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle sitoumuksen osalta edellä mainituista seikoista. Sopimuksen ollessa kyseessä viljelijän on tehtävä vastaava kirjallinen ilmoitus sopimuksen tehneeseen työvoima- ja elinkeinokeskukseen. Sitoumuksen osalta kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen tekee päätöksen viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta ja sopimuksen osalta työvoima- ja elinkeinokeskus tekee päätöksen sopimuksen voimassaolon päättymisestä. Päätöksessä on todettava tuen maksamisen lakkauttaminen.

44 §

Tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen

Jos kysymyksessä on vakavan laiminlyönin seurauksena tehty väärä ilmoitus, suljetaan viljelijä kyseisen vuoden luonnonhaittakorvausjärjestelmästä tai maatalouden ympäristötukijärjestelmästä taikka kummastakin tukijärjestelmästä, taikka jos kyseessä on tahallisesti tehty väärä ilmoitus, suljetaan viljelijä kyseisen ja sitä seuraavan vuoden luonnonhaittakorvausjärjestelmästä tai maatalouden ympäristötukijärjestelmästä taikka kummastakin tukijärjestelmästä.

Jos maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu sitoumus on peruttu tai sopimuksesta on luovuttu tai sopimus on purettu, viljelijä ei voi antaa tämän asetuksen mukaista uutta sitoumusta tai tehdä uutta sopimusta, jos kyseisen säädöksen mukainen tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen on vielä voimassa.

Jos viljelijällä on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu luonnonmukaista

tuotantoa tai luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskeva sopimus ja hän alkaa sopimuksen päättymisen jälkeen viljellä maatilansa muutoin kuin luonnonmukaisesti, hänen kanssaan voidaan tehdä 25 §:ssä tarkoitettu sopimus alkavaksi aikaisintaan kahden vuoden kuluttua sen kasvukauden alusta lukien, jolloin maatilaa on alettu viljellä muutoin kuin luonnonmukaisesti.

45 §

Sitoumuksen ja sopimuksen raukeaminen

Viljelijän antama sitoumus ja sopimus raukeaa ja luonnonhaittakorvauksen sekä ympäristötuen ja erityistuen maksaminen lakkaa sen vuoden joulukuun 31 päivänä, jona viljelijä tai ikävaatimuksen täyttävä puoliso täyttää 65 vuotta tai luonnonhaittakorvauksen osalta maatilalla asumista koskevan vaatimuksen täyttävä viljelijä tai ikävaatimuksen täyttävä puoliso täyttää 65 vuotta tai viljelijä siirtyy maatalouden luopumistukijärjestelmään eikä sitoumusta ole siirretty 50 §:ssä säädetyn mukaisesti ja sopimusta 51 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Jos kyseessä on sopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta, sopimus perinnetuotuksesta, luonnon monimuotoisuuden edistämisestä tai maiseman kehittämisestä ja hoidosta, sopimus ei raukea ellei viljelijä erikseen kirjallisesti ilmoita työvoima- ja elinkeinokeskukselle hakevansa sopimuksesta luopumista ikärajan ylittyessä. Yli 65-vuotiaan on kuitenkin noudatettava 15 §:n 3 momentissa tarkoitettuja perustoimenpiteitä koskevia vaatimuksia, jos hänen kanssaan tehty sopimus jää voimaan, mutta ympäristötukea ei hänelle makseta.

46 §

Uusia alueita sitoumuksen tai sopimuksen ja eläinmäärän muuttaminen

Maaseudun kehittämissuunnitelmiin on käytävissä valtion talousarvion mukaiset määrärahat. Uusien alueiden saaminen sitoumuksen tai 25 §:ssä tarkoitettujen sopimuksen piiriin ensimmäisen sitoumus- tai sopimusvuoden jälkeen riippuu valtion talousarvion määrärahoista. Uusilla alueilla ei tarkoiteta luonnonhaittakorvauksen ja ympäristötuen osalta sellaisia peltoaloja, jotka toinen

sitoutunut viljelijä on ilmoittanut edellisenä sitoumusvuonna vuosittaisessa tukihakemuksessaan tai jotka ovat olleet ympäristötuen osalta edellisenä vuotena maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettulla tavalla sitoutuneella viljelijällä tai luonnonhaittakorvauksen osalta pysyvän luonnonhaitan korvaamisesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (861/1995) tarkoitettulla tavalla sitoutuneella viljelijällä. Uusilla alueilla ei tarkoiteta myöskään peltoaloja, jotka tulevat sitoutuneen viljelijän hallintaan kyseessä olevan sitoumusvuoden aikana sellaiselta viljelijältä, joka on yli 65-vuotias edellyttäen, että tällaiset alueet ovat yhteensä enemmän kuin kaksi hehtaaria. Jos tällaiset alueet vuokrataan, on vuokrasopimuksen oltava vähintään jäljellä olevan sitoumusajan pituinen.

Sitoumukseen tai 25 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen voidaan valtion talousarvion määrärahojen puitteissa hakemuksesta liittää toisena ja kolmantena sitoumus- ja sopimusvuotena alueita, joita ei ole edellisen vuoden tukihakemuksessa ilmoitettu 1 momentissa tarkoitettua sitoutuneen viljelijän tukihakemuksessa tai jotka eivät ole sopimusosalassa. Näiden liitettävien alueiden pinta-ala voi olla enintään 50 prosenttia viljelijän vertailu- tai sopimusosalasta tai korkeintaan kaksi hehtaaria. Jos pinta-alan lisäys on tätä suurempi, viljelijä voi antaa uuden kyseistä tukea koskevan sitoumuksen tai tehdä uuden koko tilaa koskevan edellä mainitun sopimuksen valtion talousarvion määrärahojen puitteissa. Jos uutta sitoumusta ei voida antaa tai tehdä uutta sopimusta, uusia alueita on viljeltävä sitoumuksen tai sopimuksen ehtojen mukaisesti ilman tukea.

Jos kyseessä on 25 §:ssä tarkoitettua uuden sopimuksen tekeminen 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa koko maatilalla, erityistuki peltohehtaarilta maksetaan aiemman sopimuksen mukaisesti jo sopimukseen sisällytyneelle sopimusosalalle ja uuden peltoalan osalta sen aiemman viljelytavan perusteella siten kuin 36 §:ssä säädetään. Jos kyseessä on uuden peltoalueen liittäminen 25 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen, erityistuki hehtaarilta maksetaan uuden peltoalueen osalta sen aiemman viljelytavan perusteella siten kuin 36 §:ssä säädetään. Jos peltoala on uuden sopimuksen tekemistä tai sen sopimukseen liittämistä edeltävänä kasvukautena ollut toisella viljelijällä, jolla on tuolloin ollut 25 §:ssä tarkoitettu sopimus

luonnonmukaisesta tuotannosta, kyseisen peltoalan osalta maksetaan erityistukea hehtaarilta sen aiemman viljelytavan perusteella siten kuin 36 §:ssä säädetään.

Sopimusta alkuperäiseläinten kasvattamisesta voidaan tarkistaa eläinmäärän osalta kunkin sopimusvuoden alkaessa. Eläinmäärän lisäystä on haettava työvoima- ja elinkeinokeskukseen toimitetulla hakemuksella ennen kunkin sopimusvuoden alkua.

47 §

Sopimuksen tarkentaminen

Jos kyseessä on 22—24 §:ssä, 27—30 §:ssä tai 33—34 §:ssä tarkoitettu sopimus, sopimuksen mukaisia toimenpiteitä voidaan tarvittaessa tarkentaa sopimuksen voimassaoloaikana, jotta sopimukselle asetetut tavoitteet eivät vaarantuisi. Tarkentaminen voidaan tehdä viljelijän hakemuksesta tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen aloitteesta ennen seuraavan sopimusvuoden alkua. Ennen tarkentamisen tekemistä on viljelijää ja alueellista ympäristökeskusta kuultava asiasta.

48 §

Sitoumukseen sisältyvän pinta-alan väheneminen

Jos luonnonhaittakorvauksen tai ympäristötuen asianomaisen viljelijän tukikelpoisia lohkoja poistuu pysyvästi viljelyksestä tai viljelijän hallinnasta siten, että vähentyneiden lohkojen pinta-ala yhteensä on enemmän kuin 20 prosenttia vertailualasta ja kuitenkin yli viisi hehtaaria sitoumuskauden aikana, viljelijältä on perittävä kaikki kyseisen sitoumusvuoden ja edeltävinä sitoumusvuosina vähentyneille aloille maksetut tuet. Vähimmäispinta-ala on kuitenkin täytettävä koko sitoumusajan. Vertailualan vähenemiseen ei lasketa mukaan peltoja, jotka siirtyvät luonnonhaittakorvauksen osalta luonnonhaittakorvaukseen sitoutuneelle tai pysyvän luonnonhaitan korvaamisesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettulla tavalla sitoutuneelle viljelijälle tai ympäristötuen osalta ympäristötukeen sitoutuneelle tai maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettulla tavalla sitoutuneelle viljelijälle tai pinta-alan väheneminen johtuu 43 §:n 2 momentissa tarkoitettua ylivoimaisesta esteestä.

49 §

Sopimusalan väheneminen eli sopimuksen osasta luopuminen

Suunnitelmaan perustuvaan sopimukseen sisältyvä sopimusala voi koko sopimuskauden aikana vähentyä yhteensä enintään 20 prosenttia edellyttäen, että sopimukselle asetetut tavoitteet eivät vaarannu. Jos tällainen väheneminen hyväksytään, kyseiselle alueelle sopimuksen voimassaoloaikana maksetut erityistuet on perittävä takaisin.

Luonnonmukaista tuotantoa koskevaan sopimukseen sisältyvä peltoala voi koko sopimuskauden aikana vähentyä yhteensä enintään 20 prosenttia. Kyseiselle sopimuksesta poistuvalla alalla sopimuksen voimassaoloaikana maksetut erityistuet on perittävä takaisin.

Lannan käytön tehostamista koskevaan sopimukseen sisältyvä peltoala voi koko sopimuskauden aikana vähentyä yhteensä enintään 20 prosenttia. Kyseiselle sopimuksesta poistuvalla alalla sopimuksen voimassaoloaikana mahdollisesti maksettuja erityistukia ei peritä takaisin.

Jos sopimukseen sisältyvä pinta-ala vähenee yli 20 prosenttia tai 1 momentin mukaisessa tapauksessa sopimuksen tavoitteiden katsotaan vaarantuvan, sopimus on purettava ja maksetut erityistuet on perittävä takaisin koko sopimusosalta. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on kuultava alueellista ympäristökeskusta ennen päätöksen tekemistä 1 momentissa tarkoitettua pinta-alan vähenemisen hyväksyttävyyden osalta.

Jos sopimuksen sisältyvän pinta-alan väheneminen johtuu 43 §:n 2 momentissa tarkoitettua ylivoimaisesta esteestä, ei viljelijälle aiheudu tämän pykälän mukaisia seuraamuksia.

50 §

Sitoumuksen siirtäminen

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi hakemuksesta siirtää luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea koskevan sitoumuksen koko maatilalla uudelle omistajalle tai haltijalle, jos maatilalla omistus- tai hallintaoikeus siirtyy sellaiselle viljelijälle, joka täyttää tämän asetuksen mukaiset asianomaisen tuen myöntämisen yleiset edellytykset, eikä alkuperäisen sitoumuksen antaja jatka

maatalouden harjoittamista. Jos luonnonhaittakorvaukseen ja ympäristötukeen sitoutunut tila jaetaan kokonaisuudessaan esimerkiksi perinnönjaon tai yhtymän purkamisen vuoksi, sitoumus voidaan siirtää kaikkien näin muodostuneiden tilanosien uusille omistajille tai haltijoille. Siirtotapauksessa jatkavan viljelijän on noudatettava kyseessä olevaa tukea koskevaa sitoumusta aiemman viljelijän antaman sitoumuksen jäljellä olevan sitoumusajan.

Luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea koskeva sitoumus voidaan siirtää maatilalla entiseltä omistajalta tai haltijalta uudelle omistajalle tai haltijalle edellyttäen, että siirtämistä koskeva kirjallinen hakemus toimitetaan 10 työpäivän kuluessa omistus- tai hallintaoikeuden siirtymisestä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Erityisestä syystä voidaan myöhemminkin toimitettava hakemus hyväksyä.

51 §

Sopimuksen siirtäminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus tekee hakemuksesta päätöksen sopimuksen siirtämisestä, jos maatilalla tai sen osan, jota sopimus koskee, omistus- tai hallintaoikeus siirtyy sellaiselle viljelijälle, joka täyttää tämän asetuksen mukaiset asianomaisen sopimuksen tekijää ja tekemistä koskevat edellytykset. Jos kyseessä on 25 §:ssä tarkoitettu sopimus, työvoima- ja elinkeinokeskus voi hakemuksesta siirtää sopimuksen maatilalla osan uudelle omistajalle tai haltijalle vain, jos siirtohakemuksen syynä on sopimusalueen jakaminen perinnönjaon, osituksen tai yhtymän purkamisen vuoksi. Siirtotapauksessa jatkavan viljelijän on noudatettava kyseessä olevaa sopimusta aiemman viljelijän tekemän sopimuksen jäljellä oleva sopimusaika.

Sopimus alkuperäiseläinten kasvattamisesta voidaan siirtää sopimukseen sisältyneiden eläinten uudelle omistajalle tai haltijalle edellyttäen, että uusi omistaja tai haltija täyttää tämän asetuksen mukaiset sopimuksen tekijää ja tekemistä koskevat edellytykset.

Sopimus voidaan siirtää maatilalla entiseltä omistajalta tai haltijalta uudelle omistajalle tai haltijalle tai 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa eläinten uudelle omistajalle tai haltijalle edellyttäen, että siirtämistä koskeva kirjallinen hakemus toimitetaan 10 työpäivän kuluessa omistus- tai hallintaoikeuden siirty-

misestä sopimuksen tehneelle työvoima- ja elinkeinokeskukselle. Erityisestä syystä voidaan myöhemminkin toimitettava hakemus hyväksyä.

52 §

Ilmoitusvelvollisuus

Viljelijän tai hänen oikeudenomistajansa on tehtävä ilmoitus viljelijää tai tilaa koskevista olosuhteiden muutoksista sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, joka on vastaanottanut viljelijän luonnonhaittakorvausta ja ympäristötukea koskevan hakemuksen. Sopimuksen ollessa kyseessä vastaava ilmoitus on tehtävä sopimuksen tehneeseen työvoima- ja elinkeinokeskukseen. Kirjallinen ilmoitus on tehtävä 10 työpäivän kuluessa olosuhteissa tapahtuneesta muutoksesta.

Jos kyseessä on 31 §:ssä tarkoitettu sopimus, ilmoituksen myöhästymisessä sovelletaan yhdenntetyn järjestelmän mukaisia seuraamuksia.

53 §

Tuen myöntämisedellytysten kiertäminen

Luonnonhaittakorvausta, ympäristötukea ja erityistukea ei saa myöntää viljelijälle, joka on ryhtynyt sellaisiin pellon hallinnan muutoksiin koskeviin tai muihin vastaaviin toimenpiteisiin, joiden ilmeisenä tarkoituksena on kiertää luonnonhaittakorvauksen, ympäristötuen ja erityistuen myöntämiselle määrättyjä yleisiä edellytyksiä tai välttää noudattamasta tuen myöntämiselle määrättyjä edellytyksiä tai erityistukisopimuksen tekemiselle määrättyjä edellytyksiä.

54 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen ehtoihin liittyvät asiakirjat,

muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä tilalla koko sitoumus- ja sopimuskauden ajan sekä kolme vuotta sen jälkeen.

55 §

Valvonta

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain 41 §:n 3 momentin mukaan luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen hallinnoinnissa ja valvonnassa on soveltuvin osin noudatettava, mitä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 ja sen nojalla annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3887/92 sekä Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan toimeenpanosta annetussa laissa (1100/1994) säädetään.

56 §

Tarkemmat säännökset

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain 11 §:n 3 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset luonnonhaittakorvausta koskevan tukijärjestelmän toimeenpanosta. Kyseisen pykälän 4 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset maatalouden ympäristötukijärjestelmän toimeenpanosta kuultuaan ympäristöministeriötä.

Maa- ja metsätalousministeriö voi säätää asetuksella maaseutuelinkeinojen rahoituslain 64 §:n 3 momentin mukaan myös tarkemmin tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamisen menettelyistä sekä tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista.

57 §

Muutoksenhaku

Tämän asetuksen nojalla tehtyyn päätök-

seen saa hakea muutosta maaseutuelinkeinojen rahoituslain 58 §:n 2 momentin mukaan siten, kuin säädetään maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 10 §:ssä.

5 luku

Voimaantulo

58 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

59 §

Siirtymäsäännökset

Viljelijä, joka on antanut luonnonhaittakorvausta tai maatalouden ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen ohjelmakauden 1995—1999 aikana, voi jatkaa sitoumuskautensa loppuun antamansa sitoumuksen mukaisilla ehdoilla. Aiemman ohjelmakauden mukainen luonnonhaittakorvaus on suuruudeltaan pysyvän luonnonhaitan korvaamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 10 §:ssä säädetty ja maatalouden ympäristötuen perustuki maatalouden ympä-

ristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksessä säädetty.

Viljelijä, jolla on voimassa 1 momentissa tarkoitettu sitoumus, voi siirtyä valtion talousarvion määrärahojen puitteissa vuosittaisen tukihaun yhteydessä tämän asetuksen mukaisiin luonnonhaittakorvaus- ja ympäristötukijärjestelmiin, jolloin aiemmin annettu sitoumus raukeaa ja tämän asetuksen mukainen viisivuotinen sitoumus alkaa.

Jos viljelijällä on voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu erityistukea koskeva sopimus, jonka voimassaolo jatkuu vuoden 2000 jälkeen, ja viljelijä on antanut sanotun valtioneuvoston päätöksen mukaisen maatalouden ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen vuonna 1995, viljelijän on annettava tämän asetuksen mukainen ympäristötukea koskeva sitoumus vuonna 2000 lukuunottamatta niitä sopimuksenhaltijoita, joiden aiemman sopimuksen tekemisen edellytyksenä ei ole ollut maatalouden ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen antaminen.

Viljelijä voi luopua vuoden 2000 kasvukauden alusta ilman tuen takaisinperintöjä sellaisesta maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitusta maatalouden ympäristötuen erityistukea koskevasta sopimuksesta tai sopimuksen osasta, jonka sopimuskausi on alkanut 1 päivänä heinäkuuta 1995, edellyttäen, että viljelijä on toteuttanut sanottuun sopimukseen sisältyvien sopimusehtojen mukaisia toimenpiteitä viiden kasvukauden ajan.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Tiina Malm*

N:o 645

Maa- ja metsätalousministeriön asetus luonnonhaittakorvauksesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 11 §:n 3 momentin ja 64 §:n 3 momentin, sellaisena kuin ne ovat laissa 44/2000, ja Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 ja 11 §:n nojalla:

1 §

Aiemman luonnonhaittakorvauksen hakeminen

Viljelijä, joka on tehnyt luonnonhaittakorvausta koskevan sitoumuksen vuonna 1996, 1997, 1998 tai 1999, voi jatkaa sitoumus kautensa loppuun antamansa sitoumuksen mukaisilla ehdoilla. Kyseisessä tapauksessa viljelijän on täytettävä ja palautettava muiden pinta-alahakemuslomakkeiden lisäksi maa- ja metsätalousministeriön vahvistama lomake numero 157.

2 §

Sitoumuksenalainen pinta-ala

Jos viljelijän hallinnassa olevassa peltoalassa tapahtuu muutoksia, näistä muutoksista on ilmoitettava vuosittain maatilan sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Muutoksella tarkoitetaan myös tukikelpoisen lohkon poistamista pysyvästi viljelystä.

3 §

Tukikelpoinen lohko

Pysyvästi viljelemättömäksi ilmoitettua

lohkoa ei hyväksytä tukikelpoiseksi. Pysyvästi viljelemättömäksi katsotaan ne peltolohkot, joita ei luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 3 §:n perusteella voida katsoa tilapäisesti viljelemättömäksi tai joita ei ole kesannoitu tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1251/1999, jäljempänä peltokasviasetus, säädetyllä tavalla. Jos pysyvästi viljelemättömäksi ilmoitettu lohko otetaan myöhemmin viljelyyn, sitä voidaan hakea valtion tulo- ja menoarviossa vahvistetun määrärahan salliessa tukikelpoiseksi kyseisenä vuonna. Jos tukikelpoiseksi ilmoitettu lohko ilmoitetaan myöhemmin vuosina pysyvästi viljelemättömäksi tai se todetaan sellaiseksi valvonnassa, kyseessä on sitoumuksen sisältyvän pinta-alan väheneminen luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 48 §:n mukaisesti.

Jos luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua viljelemättömyyssitoumuksen alaisen pellon hallinta siirtyy viljelemättömyyssitoumuksen antaneelta henkilöltä sellaiselle viljelijälle, joka alkaa viljellä sanottua aluetta, kyseinen viljelijä voi ilmoittaa pellon tukikelpoiseksi ja sille voidaan maksaa tukea.

4 §

Vähimmäispinta-ala

Ne tukikelpoiset lohkot, jotka ovat kasvinvuorottelun takia yhtenä sitoumusvuotena toisen sitoumuksen antaneen viljelijän hallinnassa, voidaan laskea lohkoa pääsääntöisesti hallitsevan viljelijän vähimmäispinta-alaan. Tässä tapauksessa viljelijän on haettava lohkojen vaihtoa erikseen kirjallisesti maatalon sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, joka tekee päätöksen vaihdon hyväksyttävyydestä. Luonnonhaittakorvaus maksetaan tukikelpoista lohkoa viljelevälle.

Jos vähimmäispinta-alaa koskeva ehto lukuun ottamatta 1 momentissa tarkoitettua tapausta ei enää täyty, sitoumus päättyy, mikä voi aiheuttaa jo maksettujen tukien takaisinperinnän korkoineen koko sitoumusajalta.

5 §

Tavanomainen hyvä maatalouskäytäntö

Tukea ei makseta, jos satoa ei korjata. Tuki voidaan kuitenkin maksaa sellaisille kasveille, jotka eivät ensimmäisenä viljelyvuonna tuota satoa kuten muun muassa kuminalle, mansikalle, ruokohelpille, marjapensaille, hedelmäpuille tai muille monivuotisille avomaan puutarhakasveille. Sellaisille monivuotisille kasveille, jotka eivät idä tai muodosta maanpäällistä kasvustoa kylvövuonna, voidaan maksaa tukea ensimmäisen kerran sinä vuonna, jolloin maan pinnalle on muodostunut kasvusto.

Tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön sadonkorjuuedellytystä ei täyty nurmen maahan niitto, vaan sato on korjattava tai aluetta on laidunnettava. Nurmen kompostointia ei myöskään katsota riittäväksi viljelyksi ellei kyseessä ole viherlannoitus, joka täyttää 6 §:n 4 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä. Kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ilmoitetun satovahingon takia korjaamatta jäänyt pelto katsotaan viljellyksi pelloksi.

Jos kasvulohkon osalla on talvehtimistuhaja, voidaan lohko luonnonhaittakorvauksen osalta katsoa tukeen oikeutetuksi, eikä uudelleenkylvöä edellytetä, jos lohko voidaan valvonnassa todeta viljellyksi tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön mukaisesti. Luonnonhaittakorvausta koskevan sadonkor-

juuvaatimuksen täyttyminen edellyttää tässä tapauksessa lisäksi, että lohkon pääosalta voidaan korjata satoa. Jos tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön täyttymistä ei ole mahdollista todeta tai talvehtimistuhosta johtuen pääosalta kasvulohkoa ei ole mahdollista korjata lainkaan satoa, ei kyseiselle lohkolle voida maksaa tukea ellei lohkoa kylvetä keväällä uudelleen.

Jos tukea on haettu peltolohkon osalta, jolla kasvaa hunajantuotantoon soveltuvia kasveja, esimerkiksi hunajakukkaa ja puna-apilaa, ja kyseisen peltolohkon välittömässä läheisyydessä sijaitsee tukea hakeneen viljelijän mehiläisyhteiskuntia sellainen määrä, että hunajantuotanto muodostaa tukea hakevalle viljelijälle taloudellisesti merkittävän elinkeinon, sadonkorjuuedellytyksen voidaan katsoa täyttyvän ja tuki voidaan maksaa, jos muut tukiedellytykset täyttyvät.

Tavanomainen hyvä maatalouskäytäntö edellyttää, että mansikoita, mesimarjoja ja jalomaaraimia viljellään vähintään 15 000 kasvia hehtaarilla. Jos edellä mainituilla kasveilla käytetään viljelytapaa, jossa maanpinnan katteena ei käytetä muoviva ja syntyvien rönsytaimien annetaan juurtua emotaimen viereen, taimitiheys voi ensimmäisenä kasvukautena olla pienempi, mutta kuitenkin vähintään 11 000 kasvia hehtaarilla. Kesäkuun 30 päivän jälkeen istutettujen kasvien osalta lopullinen edellytetty taimitiheys on saavutettava tällöin istutusvuotta seuraavana kasvukautena.

Herukoita ja karviaisia viljeltäessä edellytetään 2 200 kasvia hehtaarilla, vadelmia 2 800 kasvia hehtaarilla, tyrniä 800 kasvia hehtaarilla, pensasmustikoita 2 250 kasvia hehtaarilla ja hedelmäpuita 400 kasvia hehtaarilla.

Ennen vuotta 2000 istutetuille kasvustoille ei sovelleta vuoden 2000 kasvutiheysvaatimuksia, mutta kasvustojen pitää täyttää ammattimaisen viljelyn tunnusmerkit.

6 §

Tuen maksaminen

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että kasvulohkolomakkeella numero 102B muussa käytössä ilmoitettujen kasvien istutus tai kylvö tehdään viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Edellisestä poiketen voidaan tämän jälkeen kylvettäville, satoa kyseisenä vuonna tuottaville ympäristötuen perus- ja lisätoi-

menpiteistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (646/2000) 33 §:ssä tarkoitetuille ryhmän 1 puutarhakasveille maksaa tuki, jos lohkolle kylvetään esikasvi, esimerkiksi raiheinä, viimeistään kesäkuun 30 päivänä. Jos esikasvia ei kylvetä, on tästä ilmoitettava maatilän sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Tällöin kyseiselle lohkolle ei makseta luonnonhaittakorvausta.

Rehualana ja peltokasvien (C) -tukikäytössä ilmoitettujen lohkojen viimeinen kylvöpäivä määräytyy peltokasvien tuen tukiehtojen mukaan.

Luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukaan luonnonhaittakorvausta voidaan maksaa peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoidulle peltoalalle. Jos viljelijä on kesannoinut peltokasviasetuksessa säädetyin kesannon enimmäismäärän ylittävän alan, ei ylimenevältä alalta voida myöntää luonnonhaittakorvausta. Ylimenevä ala on merkittävä tilapäisesti viljelemättömäksi.

Viherlannoitusnurmilohkolle, jonka satoa käytetään osana viljelykiertoa siten, että sato jätetään syksyllä korjaamatta ja hyödynnetään seuraavan vuoden viljelykasvin lannoitteena, voidaan maksaa luonnonhaittakorvausta. Sanottuna vuonna sadon voi myös korjata kyseessä olevalta lohkolta. Tällaisia viljelykiertoja ovat esimerkiksi virnan viljely viherlannoitteeksi luonnonmukaisessa viljelyssä sekä perunan ja apilan vuoroviljely. Viljelijän on pyydettäessä osoitettava viljelykierto. Viherlannoitusnurmien perustamiseen käytetyn siemenen painosta on vähintään 20 prosenttia oltava typensitojakasvin siemeniä. Käytetyt siemenmäärät on ilmoitettava tukihakemuslomakkeella tai niiden on käytävä ilmi tilalla pidetyistä lohkokohtaisista muistiinpanoista. Viherlannoitukseksi ilmoitettavien kasvulohkojen pinta-alojen yhteenlaskettu ala voi olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisten lohkojen pinta-alojen summasta. Samaa alaa ei voi ilmoittaa viherlannoituslupausalana kahtena peräkkäisenä vuotena lukuun ottamatta tapauksia, jossa kyseinen ala ilmoitetaan ensimmäisenä vuonna peltokasvien tuen mukaisena kesantona. Tässä tapauksessa typensitojakasvin on oltava peltokasvien tuen mukainen kesantokasvi.

Silloin kun tilalla on perustettu yli kolmen metrin suojakaistoja tai pientareita ja niistä on tehty oma kasvulohkonsa, niitä on hoidettava ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä annetun maa- ja metsätalousministe-

riön asetuksen liitteen 1 osan C tarkoittamalla tavalla, jotta niiltä voidaan maksaa luonnonhaittakorvaus.

Viljelyksellisistä syistä päisteessä voi olla enintään kolmen metrin levyinen kylvämätön alue, joka lasketaan mukaan viljelyalaaan. Jos päisteessä on sekä suojakaista tai piennar että viljelyksellisistä syistä kylvämätön alue, ei näiden yhteislevyys saa olla yli kolme metriä. Jos päisteessä oleva alue on leveämpi kuin kolme metriä, on se erottettava omaksi kasvulohkokseen. Päisteessä omaksi kasvulohkokseen erotettavalla alueella voidaan viljellä esimerkiksi nurmea, jolloin se saa luonnonhaittakorvauksen. Tässä tarkoitettulla viljelyksellisestä syystä jätetyllä päistealueella viljellyltä nurmelta ei edellytetä sadonkorjuuta. Kasvusto on kuitenkin niitettävä tai pidettävä muulla tavoin hoidettuna, jotta siltä voidaan maksaa luonnonhaittakorvaus.

7 §

Sitoumuksen siirtäminen

Luonnonhaittakorvausta koskevan sitoumuksen siirtämistä koskeva hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella numero 160.

8 §

Sitoumuksen raukeaminen

Luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 43 §:ssä tarkoitetuksi sitoumuksesta luopumiseksi ei katsota tilannetta, jossa sitoumuksen antanut viljelijä myy tai vuokraa koko tilansa sellaiselle viljelijälle, joka on antanut luonnonhaittakorvausta koskevan sitoumuksen. Tällainen myynti tai vuokraus voi tapahtua myös ennen kuin kolme vuotta on kulunut sitoumuksen alkamisesta. Tällaisessa tapauksessa sitoumus katsotaan rauenneeksi eikä maksettua tukea peritä takaisin.

9 §

Valvonta ja seuraamukset

Viljelijän on annettava vuosittain pinta-alatukia koskevan hakemuksen yhteydessä asianomaisen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle EY-lainsäädännön sekä maa- ja

metsätalousministeriön asetuksella erikseen edellyttämät tiedot ja selvitykset.

Jos valvonnan perusteella todetaan, että viljelijä ei ole noudattanut sitoumusehtoja tai että hakemuksessa ilmoitetuissa pinta-aloissa on virheitä, voidaan viljelijälle maksettavaa tukea vähentää siten kuin siitä erikseen säädetään.

Tuki voidaan periä takaisin kokonaan tai osittain tuen saajalta silloin, jos viljelijä on antanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, tukea on maksettu perusteettomasti tai liikaa, viljelijä ei noudata sitoumuksen ehtoja, viljelijä peruuttaa antamansa sitoumuksen tai

tilan omistus- tai hallintaoikeus siirtyy eikä jatka ja anna kymmenen työpäivän kuluessa sitoumusta siitä, että luonnonhaittakorvauksen ehtoja noudatetaan.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Mika Survonon

N:o 646

Maa- ja metsätalousministeriön asetus ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 11 §:n 4 momentin ja 64 §:n 3 momentin, sellaisena kuin ne ovat laissa 44/2000, ja Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 ja 11 §:n, nojalla:

1 luku	Broileri	0,002
Perustoimenpiteet	Kalkkuna, hanhi, anka	0,005
1 §	Siipikarjan emolintu	0,01
	Hevonen (yli 1 v)	1
	Poni (yli 1 v)	0,4

Kotieläintila

Arvioitaessa, onko kyseessä luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 15 §:ssä tarkoitettu maatila, joka voi toteuttaa kotieläintilan perustoimenpiteitä, huomioidaan otetaan ainoastaan sitoumuksen antaneen viljelijän tilalla olevat ja kyseisen viljelijän tai hänen perheenjäsentensä suoraan omistamat tuotantoeläimet. Perheenjäsenellä tarkoitetaan tässä luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:ssä tarkoitettua puolisoa ja viljelijän alle 18-vuotiasta lasta.

Tuotantoeläimillä tarkoitetaan seuraavia eläimiä, jotka on muunnettava eläinyksiköiksi oheisten kertoimien avulla:

Lypsylehmä, emolehmä, muu nauta (yli 2 v.)	1
Nauta (6 kk—2 v)	0,6
Nuorkarja (alle 6 kk)	0,15
Lammas tai vuohi (yli 1 v)	0,15
Emakko	0,4
Lihasila, karju	0,11
Kana ja kananuorikko	0,011

Tässä asetuksessa peltoalalla tarkoitetaan kyseessä olevana sitoumusvuonna tukikelpoisten peruslohkojen pinta-alojen summaa.

Kotieläintilalla tarkoitetaan viljelijää, joka luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 15 §:n mukaisesti on valinnut noudattavansa kotieläintilaa koskevia perustoimenpiteitä.

2 §

Viljelyn ympäristösuunnittelu ja -seuranta

Viljelyn ympäristösuunnittelua ja -seurantaa varten viljelijän on toteutettava 3—6 §:ssä säädetyt toimenpiteet.

3 §

Viljelysuunnitelma

Viljelijän on laadittava vuosittain ennen kasvukauden alkua, ensimmäisenä sitoumusvuonna 15 päivään kesäkuuta mennessä, kyseistä kasvukautta koskeva viljelysuunnitelma. Kirjallisessa viljelysuunnitelmassa on

esitettävä peruslohkoittain viljeltäväksi suunnitellut kasvilajit tai kasvilajikkeet, suunniteltu lannoitus lannoitemäärien ja lajien osalta sekä suunniteltu kasvinsuojelu, mikäli kasvinsuojelu on mahdollista etukäteen suunnitella.

4 §

Viljavuustutkimus

Tilan viljelyksessä olevista pelloista on tehtävä viljavuustutkimukset. Viljelyksessä oleviksi pelloiksi ei katsota tässä kesantolohkoja, eikä niitä pellolla sijaitsevia erityistukisopimusaloja, joille ei makseta perustointimenpiteiden tukea. Jos kyseinen lohko otetaan viljelyyn, on viljavuustutkimus tehtävä kyseisen kasvukauden aikana.

Tutkimus on tehtävä vähintään viiden vuoden välein eikä näytteenottojen väli saa ylittää viittä vuotta. Näytteitä on otettava vähintään yksi näyte viittä peltohehtaaria kohti.

Viljavuustutkimuksen on oltava vähintään niin sanottu perustutkimus, jossa on määriteltävä maalaji, multavuus, happamuus, johtoluku, vaihtuva kalsium, helppoliukoinen fosfori, vaihtuva kalium ja vaihtuva magnesium. Viljavuustutkimuksesta on käytävä ilmi analyysipäivämäärä tai päivämäärä, jolloin näyte on toimitettu analysoitavaksi. Tutkimus on tehtävä hyväksytyssä laboratoriossa. Hyväksytyksi laboratorioksi katsotaan laboratorio, joka on erikoistunut maa-analyysien tekemiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu viljavuustutkimus on oltava tilalla sitoumuskauden alkaessa. Poikkeuksena tästä ovat ne maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (760/1995) tarkoitettujen sitoumuksen antaneet viljelijät, joilta on edellytetty viljavuustutkimusta seitsemän vuoden välein. Tällaisella tilalla viiden vuoden välin täyttävä viljavuustutkimus on oltava ensimmäisen sitoumusvuoden ensimmäisen kalenterivuoden loppuun mennessä. Ensimmäisen kerran ympäristötukeen sitoutuvan viljelijän on tehtävä viljavuustutkimus ensimmäisen sitoumusvuoden ensimmäisen kalenterivuoden loppuun mennessä. Ensimmäistä kertaa ympäristötukeen sitoutuvalta viljelijältä tarkoitetaan viljelijää, joka ei ole antanut maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettua sitoumusta tai jolle kyseistä sitoumusta ei ole siirretty. Viljelijän hallintaan tulevi-

en uusien peltolohkojen viljavuustutkimukset on tehtävä siten, että niiden tulokset ovat käytettävissä ennen seuraavan kalenterivuoden kasvukauden alkua.

5 §

Lohkokohtaiset muistiinpanot

Viljelijän on tehtävä lohkokohtaisia muistiinpanoja sitoumuskauden alusta lähtien. Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on merkittävä tilan viljelyksessä olevien lohkojen perustiedot ja tiedot vuosittaisista viljelytoimenpiteistä.

Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on kirjattava seuraavat tiedot:

- 1) lohkon tunnus ja pinta-ala;
- 2) maalaji ja muut viljavuustutkimuksen tiedot; viljavuustutkimukset voidaan säilyttää myös erillisenä asiakirjana;
- 3) tehdyt kalkitukset; ja
- 4) vuosittaiset viljelytoimenpiteet.

Vuosittaisista viljelytoimenpiteistä on kirjattava seuraavat tiedot:

- 1) muokkauspäivä ja -tapa;
- 2) kylvö- tai istutuspäivä, kasvi, lajike ja siemen- tai taimimäärä;
- 3) lannoituspäivä tai -päivät, väkilannoitteiden ja eloperäisten lannoitteiden lajit ja määrät, typen ja fosforin määrä sekä tarvittaessa merkintä fosforintasauskauden alkamisesta ja päättymisestä;
- 4) noudatetaanko lohkolle peruslannoitustasoa vai tarkennettua lannoitustasoa;
- 5) todetut rikkakasvi-, kasvitauti- ja tuholaisongelmat sekä tehdyt kasvinsuojelutoimenpiteet päivämäärän, käytetyn kasvinsuojeluaineen ja -määrän osalta; sekä
- 6) korjuupäivä ja arvio sadon määrästä.

Jos lohkolle on kylvetty kerääjäkasveja sadonkorjuun jälkeen, on se merkittävä lohko-kohtaisiin muistiinpanoihin.

Erilliselle kartalle on merkittävä tilan viljelyksessä olevat peruslohkot, edellä mainittujen lohkojen rajoittuminen puroon, vesistöön tai valtaojaan, pellolla sijaitsevat pohjavesialueet ja kaivot. Kartalle on merkittävä lisäksi tieto lohkoa koskevista erityistukisopimuksista.

6 §

Viljelijäkoulutus

Sitoumuksen antaneen viljelijän on osallis-

tuttava sitomusaikana kaksi kertaa vähintään yhden päivän kestävään viljelijäkoulutukseen, joka koskee ympäristötuen edellyttämiä toimenpiteitä sekä näiden toimenpiteiden tarvetta ja tavoitteita. Ensimmäiseen koulutuspäivään on osallistuttava ennen toisen sitomusvuoden päättymistä ja toiseen ennen kolmannen sitomusvuoden päättymistä.

Ensimmäisen koulutuspäivän ohjelmassa on käsiteltävä seuraavat asiat:

1) maatalouden ympäristökijärjestelmän mukaiset perustoimenpiteiden ehdot;

2) viljelysuunnitelma ja lohkokohtaiset muistiinpanot tilan suunnittelu- ja seuranta-järjestelmänä; ja

3) lisätoimenpiteet ja erityistukisopimukset tehostettujen ympäristöhoitotoimien välineenä.

Toisen koulutuspäivän ohjelma voi keskittyä joihinkin perus- tai lisätoimenpiteiden ehtoihin syventävällä tasolla. Toisen koulutuspäivän sisällöksi voidaan myös hyväksyä ympäristötuen erityistukisopimuksiin, viljelyn ympäristövaikutuksiin ja niiden vähentämiseen tai ympäristöystävällisten viljelymenetelmien ja -tapojen käyttöönottoon keskittyvä koulutus. Tässä tarkoitettu viljelijäkoulutukseksi ei hyväksytä lisätoimenpiteisiin sisältyviä tai luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen tarkoittamien erityistukisopimusten ehtona olevia koulutuspäiviä.

Koulutuspäivän vähimmäispituuden on oltava kuusi tuntia, johon ei lueta mukaan ohjelman mukaisia taukoja. Tukiehtojen mukaisesti viljelijäkoulutukseksi voidaan hyväksyä ainoastaan ne koulutuspäivät, jotka työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutu-osasto on etukäteen hyväksynyt 34 §:ssä säädetyllä tavalla.

7 §

Peltokasvien peruslannoitus

Peltokasvien viljelyn peruslannoituksessa käytettävät enimmäistyyppi- ja fosforimäärät säädetään 1 liitteen A-osassa siinä tarkoitetuille kasveille.

Lannoitukset on kirjattava lohkokohtaisesti muistiinpanoihin. Pyydettyessä viljelijän on esitettävä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutu-osastolle kirjallinen selvitys käyte-

tyistä lannoitusmääristä ja niiden perusteluista.

Peruslannoitus ei koske 33 §:ssä tarkoitettuja ryhmien 1 ja 2 puutarhakasveja.

8 §

Fosforin tasaus

Fosforilannoituksessa voidaan käyttää enintään neljän vuoden tasausjaksoa. Fosforilannoituksen tasausjakso on aloitettava, kun peruslannoituksen sallima fosforitaso ylitetään. Tasausjakso voidaan aloittaa myös silloin, kun käytetään peruslannoituksen sallimia tasoja vähemmän fosforia. Jos loholla sovelletaan fosforin tasausjaksoa, on sen alkaminen ja päättyminen sekä vuosittainen tase kirjattava lohkokohtaisesti muistiinpanoihin. Jos näitä ei ole kirjattu, sallitun lannoitustason katsotaan ylittyneen.

Fosforintasaus on tehtävä kasvulohkokohteisesti. Jos peruslohkolla olevien kasvulohkojen sijoittelu muuttuu vuodesta toiseen, fosforilannoituksen tasoituskautta on seurattava peruslohkotasolla. Vuotuinen peruslohkon kuluttama fosforimäärä saadaan kertomalla kunkin kasvulohkon kasville sallittu enimmäisfosforimäärä kyseisen kasvulohkon pinta-alalla ja laskemalla nämä summat yhteen. Jos 33 §:ssä tarkoitettua puutarhakasvia tai muuta kasvia, jolle ei ole 7 tai 15 §:n mukaisesti määritelty fosforitasoa, viljellään loholla, jonka fosforitasaus on kesken, lohkolta ei katsota kyseisenä vuonna kuluvan fosforia lainkaan.

Jos peltolohko tulee viljelijän hallintaan kesken sitomuskauden, viljelijän ei tarvitse ottaa huomioon pellon aiempaa fosforilannoitusta. Tämä ei kuitenkaan koske tapauksia, joissa lohkoja säännönmukaisesti vaihdetaan kahden viljelijän kesken esimerkiksi viljelykierrosta johtuen.

9 §

Karjanlannan ja eräiden muiden lannoitusaineiden sisältämien ravinteiden huomioon ottaminen

Karjanlannan ja eräiden muiden lannoitusaineiden sisältämät ravinteet on otettava huomioon siten, kuin liitteen 1 B-osassa säädetään.

10 §

Lannoitusta koskevat siirtymäsäännökset

Jos tilalla, joka antaa vuonna 2000 luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa tarkoitetun sitoumuksen, on vuoden 2000 kevätlannoitus tai nurmien vuoden 2000 kesälannoitus suunniteltu maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen ja sen perusteella vuonna 1999 annettujen määräysten ja ohjeiden tarkoittamalla tavalla ja toteutunut lannoitus vastaa suunniteltua, katsotaan vuoden 2000 kevät- ja nurmien vuoden 2000 kesälannoitus luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen ja tämän asetuksen mukaiseksi.

Jos fosforilannoituksessa on käytetty fosforintasausta ja lohkon tasausjakso on luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa 7 §:ssä tarkoitetun sitoumuksen antamisajankohtana kesken, on edelliseltä ohjelmakaudelta siirtyvät fosforilannoituksen ylitykset otettava lannoituksessa huomioon. Vastaavasti voidaan ottaa huomioon tapahtuneet alitukset.

11 §

Kasvinsuojelu

Kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävän kasvinsuojeluruisku on testattava joka viides vuosi kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valtuuttamalla testaajalla. Kasvinsuojeluruiskulla tarkoitetaan itsekulkevia ja traktorikäyttöisiä kasvinsuojeluruiskuja. Uusi kasvinsuojeluruisku, joka täyttää standardisarjan prEN 12761 vaatimukset ja josta on Maatalouden tutkimuskeskuksen maatalousteknologian tutkimusyksikön tai vastaavan muun laitoksen myöntämä kirjallinen todistus ja hyväksymismerkintä, katsotaan testatuksi. Testauksesta on oltava kirjallinen todistus.

Kasvinsuojeluaineita maatalon pelloille levittävän henkilön on käytävä kasvinsuojeluaineiden käyttökoulutuksessa joka viides vuosi. Koulutukseen osallistumisesta on oltava kirjallinen todistus. Tukiehtojen mukaisesti koulutukseksi hyväksytään ainoastaan ne koulutuspäivät, jotka työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto on etukäteen

hyväksynyt 34 §:ssä säädetyllä tavalla. Koulutukseksi hyväksytään myös kasvintuotannon tarkastuskeskuksen järjestämä myrkyllisten torjunta-aineiden erityistutkinto. Koska erityistutkinto on voimassa kymmenen vuotta, on kuudentena voimassaolovuonna joko käytävä kasvinsuojeluaineiden käyttökoulutus tai uusittava erityistutkinto. Edellä mainitun mukainen koulutus on käytävä ensimmäisen sitoumusvuoden loppuun mennessä.

Ensimmäistä kertaa ympäristötukeen sitoutuvan viljelijän ja viljelijän, jonka tilalla luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n tarkoittamana sitoumusaikana käytetään kasvinsuojeluaineita, mutta jonka tilalla ei maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettuna sitoumusaikana ole käytetty kasvinsuojeluaineita, on testautettava ruisku ja käytävä käyttökoulutuksessa ensimmäisen sitoumusvuoden ensimmäisen kalenterivuoden loppuun mennessä.

Ympäristötukisitoumuksen antaneen viljelijän on hankittava viljelemistään kasveista tilalle Kasvinsuojeluseura ry:n julkaisemat kasvilajikohtaiset tasapainoisen kasvinsuojelun ohjeet. Ohjeet on laadittu seuraavista kasveista: 1) ohra, 2) kevätvehnä, 3) syysvehnä, 4) kaura, 5) ruis, 6) rypsi ja rapsi, 7) sokerijuurikas, 8) nurmikasvit, 9) peruna, 10) keräkaali, kukka-, parsa- ja kiinankaali, 11) porkkana, selleri, palsternakka, tilli ja persilja, 12) punajuuri, 13) herne, härkäpapu ja pensaspapu, 14) lanttu ja nauris, 15) sipuli ja purjo, 16) avomaan salaatti, 17) avomaan kurkku, kesäkurpitsa ja kurpitsa, 18) mansikka, 19) vadelma, 20) omena, 21) herukka ja karviainen. Niille kasveille, joille ei ole omaa opasta, on hankittava Muiden kasvien tasapainoinen kasvinsuojelu -opas. Luonnonmukaista tuotantoa harjoittavan tilan on hankittava edellä mainittujen ohjeiden sijasta Luomupellon kasvinsuojelu -opas, joka on julkaistu Tieto Tuottamaan -sarjassa numerona 84. Ohjeet tai opas on hankittava tilalle ensimmäisen sitoumusvuoden ensimmäisen kalenterivuoden loppuun mennessä. Jos tilalla viljellään kasvia alle viiden aarin alalla tai puutarhakasveja vain kotitarvekäyttöä varten, ei kyseisistä kasveista edellytetä ohjeiden tai oppaiden hankkimista.

Havainnot rikkakasveista, kasvitaudeista ja tuholaisista sekä käytetyt kasvinsuojeluaineet on merkittävä lohkokohdaksiin muistiinpanoihin.

12 §

Pientareet ja suojakaistat

Pientareiden ja suojakaistojen perustamisessa ja hoitamisessa on noudatettava 1 liitteen C-osassa säädettyä.

13 §

Luonnon monimuotoisuuden ja maiseman ylläpitäminen

Viljelymaisema on säilytettävä avoimena sekä asuin- ja tuotantorakennusten ympäristöt siisteinä ja hoidettuina. Koneet ja työvälineet on säilytettävä asianmukaisesti. Viljelemättömiä peltoalueita on hoidettava esimerkiksi niittämällä. Maisemallisesti arvokkaita peltoja ei saa metsittää. Tilalla olemassa olevia maatalousympäristöjen luonnon monimuotoisuuskohteita on ylläpidettävä. Tällaisia monimuotoisuuskohteita ovat muun muassa monipuoliset pellon ja metsän reuna-vyöhykkeet, pelloilla sijaitsevat puu- ja pensasryhmät, kivisaarekkeet ja yksittäispuut, puukujanteet, lähteet, purot ja kosteikot. Tällaisia kohteita ei saa vaarantaa torjunta-aineiden tai lannoitteiden käytöllä tai paljaaksi hakkuulla.

Tilalla olevia pelto- ja tilusteiden pientareita ei saa käsitellä torjunta-aineilla. Pientareille levinnyt hukkakaura on kuitenkin torjuttava hukkakauran torjunnasta annetun lain (178/1976) mukaisesti joko käsin kitkemällä tai kemiallisesti. Tarvittaessa tienpien-tareet voidaan niittää. Niitetyn kasvillisuuden saa hyödyntää maataloustuotannossa.

14 §

Kotieläintilan perustoimenpide

Kotieläintilan perustoimenpidettä on toteutettava, jos viljelijä on luonnonhaittakorvauksesta ja ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 15 §:n mukaisesti valinnut noudattavansa kotieläintilaa koskevia perustoimenpiteitä.

Kotieläintilan perustoimenpiteessä lanta on pääsääntöisesti levitettävä kasvukauden aikana. Muuhun kuin kasvustoon levitetty lanta on mullattava mahdollisimman pian ammoniakkipäästöjen estämiseksi.

Nurmille lantaa ei saa levittää 31 päivän elokuuta jälkeen, ellei lantaa sijoiteta nur-

meen tai peltoa kynnetä levityksen jälkeen. Jos lantaa levitetään syksyllä muuhun kuin perustettavaan kasvustoon, ajankohdan on oltava mahdollisimman myöhäinen. Pelto on tällöin kynnettävä lannan levityksen jälkeen.

Syksyllä ei saa levittää naudanta- tai hevoselantaa enempää kuin 30 tn/ha, sianlantaa enempää kuin 20 tn/ha ja kanan sekä turkiseläinten lantaa enempää kuin 10 tn/ha.

Lannanlevitykseen liittyvät tiedot on merkittävä lohkokohtaisiin muistiinpanoihin.

2 luku

Lisätoimenpiteet

15 §

Tarkennettu lannoitus

Tarkennetun lannoituksen on perustuttava vuosittaiseen viljelysuunnitelmaan ja riittävän usein tehtyyn viljavuustutkimukseen, jonka on täytettävä 4 §:ssä tarkoitettut ehdot. Maatilalla on käytettävä tyypeä ja fosforia enintään kasvilajin, kasvupaikan olosuhteiden ja satotason perusteella määräytyvät 2 liitteen osissa A-D ja 1 liitteen D-osassa säädetty määrät peltohehtaaria kohti.

16 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ja kevennetty muokkaus

Toimenpidettä ei voi valita kotieläintilaa koskeviin ympäristötuen ehtoihin sitoutunut viljelijä, jonka tilalla kasvatetaan nautoja, hevosia tai lampaita. Hevosten tai lampaiden kasvatukseksi ei katsota tässä tilannetta, jossa tilalla on 1 §:ssä tarkoitettuja lampaita tai hevosia enintään yhden 1 §:ssä tarkoitettujen eläinyksikön verran.

Peltojen talviaikaisessa kasvipeitteisyydessä ja kevennyksessä muokkauksessa viljelijän on pidettävä 30 prosenttia maatilan tukikelpoisten peltolohkojen pinta-alasta kasvukauden ulkopuolella kasvien tai kasvijätteiden peittämänä tai hyväksytyllä tavalla kevennetyksi muokattuna. Kasvipeitteisyyden on säilyttävä lohkolta kylvömuokkauksen tai vastaavaan viljelytoimenpiteeseen asti.

Kasvipeitteiseksi hyväksytään 1 liitteen E-osassa säädetty kasvit ja alueet.

17 §

Maatilan monimuotoisuuskohteet

Viljelijän on osallistuttava kaksi päivää kestäväan neuvonnalliseen koulutukseen, jossa selvitetään luonnon monimuotoisuuden ylläpitämiseen ja hoitoon liittyviä asioita maatilamittakaavassa. Koulutuksen vähimmäispituus on 12 tuntia. Tässä tarkoitettu koulutukseksi voidaan hyväksyä ainoastaan ne koulutuspäivät, jotka työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto on etukäteen hyväksynyt 34 §:ssä säädetyllä tavalla. Koulutuksessa on käsiteltävä maisema- ja monimuotoisuuspeltoja ja riistolaitumien perustamista ja hoitoa sekä monimuotoisuuskohteiden kuten reunavyöhykkeiden, metsäsaarekkeiden, yksittäispuiden, puukujanteiden, lähteiden, purojen ja kosteikkojen tarkoituksenmukaista hoitoa.

Osana koulutusta viljelijän on laadittava omalle tilalleen yleispiirteinen suunnitelma tilan tärkeistä monimuotoisuuskohteista ja niiden hoidosta. Koulutukseen voi sisältyä myös pienimuotoinen lajistoinventointi ja -seuranta. Koulutukseen osallistumisesta on oltava kirjallinen todistus. Koulutus on käytävä toisen sitomusvuoden loppuun mennessä.

Maatilan monimuotoisuuskohteiden perustamisessa ja hoidossa on noudatettava 1 liitteen F-osassa säädettyä.

18 §

Lantalan ammoniakkipäästöjen vähentäminen

Lantalan ammoniakkipäästöjen vähentämisessä on noudatettava 1 liitteen G-osassa säädettyä.

Jos toimenpide edellyttää investointeja, ne on toteutettava ensimmäisen sitomusvuoden aikana.

19 §

Lannan kaasujen talteenotto

Koneellisissa kompostorissa tai lietelannan ja virtsan ilmastuksessa syntyvät kaasut on joko kerättävä talteen tai puhdistettava. Tähän voidaan käyttää erilaisia suodattimia, kuten esimerkiksi turvesuodattimia tai zeoliittisuodattimia tai puhdistusmenetelmiä.

Kaasut voidaan ottaa talteen myös viljelijöiden yhteisesti omistamissa biokaasulaitoksissa. Jos toimenpide edellyttää investointeja, ne on toteutettava ensimmäisen sitomusvuoden aikana.

20 §

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin edistäminen

Toimenpidettä toteuttavalla tilalla saa olla laidunnettavia eläimiä enintään 2,3 eläinyksikköä maatilan nurmi- ja muuta laidunhehtaaria kohti. Tilan hallinnassa olevat metsälaitumet ja muut vastaavat laiduntamiseen soveltuvat alat voidaan laskea mukaan muuhun laidunalaan. Nurmilla ei tässä tarkoiteta nurmikasvien siementuotantoon käytettyjä aloja.

Laidunnettavissa olevat eläimet on päästettävä laitumelle tai jaloittelutarhaan. Laidunnettavia eläimiä ovat lypsy- ja emolehvät, hiehot, lampaat, vuohet ja hevoset. Jaloittelutarhan hoidossa on otettava huomioon pintavesien ja pohjavesien suojele. Laitumien kuluminen on estettävä riittävällä laidunkierrolla. Jos on vaaraa liian vähäisestä laiduntamisesta, laidun on niitettävä alueen pensastumisen estämiseksi. Laiduntaminen ja jaloittelu on toteutettava kesäaikaan. Pihatto-tyyppinen rakennusratkaisu ilman jaloittelutarhaa tai kesäaikaista laidunta ei täytä vaatimusta. Lihasiat ja emakot on kasvatettava ulkotarhoissa vähintään toukokuusta lokakuuhun eli vähintään 31.5.-30.9. Kanat ja broilerit on kasvatettava lattiakasvattamoissa. Jos tilalla kasvatetaan useita eläinlajeja, kaikkien niiden kasvatusolosuhteiden on täytettävä tässä pykälässä säädetyt vaatimukset.

Tilalle on laadittava tuotantoeläimille ruokinnan ravinnetase. Se on tehtävä ensimmäisen sitomusvuoden aikana. Ruokinnan ravinnetaseen laskennassa saatuja tuloksia voidaan käyttää, kun lasketaan lannan sisältämiä ravinteita liitteen 1 B-osassa säädetyllä tavalla.

Viljelijän on osallistuttava tuotantoeläinten hyvinvointia koskevaan yksipäiväiseen koulutukseen. Koulutus on suoritettava ensimmäisen sitomusvuoden aikana. Koulutukseen osallistumisesta on oltava kirjallinen todistus. Tässä tarkoitettu koulutukseksi voidaan hyväksyä ainoastaan ne koulutuspäivät, jotka työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto on etukäteen hyväksynyt 34 §:ssä säädetyllä tavalla.

21 §

Maituhuoneen pesuvesien käsitteleminen

Maituhuoneen pesuvesien käsittelemisessä on noudatettava liitteen 1 H-osassa säädettyä.

Toimenpide on toteutettava kolmannen sitoumusvuoden loppuun mennessä. Tuki maksetaan ensimmäisen kerran siltä sitoumusvuodelta, jonka aikana vaatimus täyttyy.

22 §

Puutarhatilan lisätoimenpiteet

Puutarhatilan lisätoimenpidettä koskevan tuen maksamisen ehtona on, että viljelijä toteuttaa yhtä seuraavista toimenpiteistä:

- tarkennettu ravinteiden seuranta,
- typpilannoituksen tarkentaminen liukoisen typen mittauksen avulla, tai
- katteen käyttö monivuotisten puutarhakasvien rikkakasvitorjunnassa.

Tuki maksetaan sen ryhmän puutarhakasviloille, joita toimenpide koskee. Typpilannoituksen tarkentamista liukoisen typen mittauksen avulla voidaan toteuttaa ainoastaan puutarhakasvien 33 §:ssä tarkoitetun ryhmän 1 viljelyaloilla. Katteen käyttöä monivuotisten puutarhakasvien rikkakasvitorjunnassa voidaan toteuttaa ainoastaan puutarhakasvien 33 §:ssä tarkoitetun ryhmän 2 viljelyaloilla.

23 §

Tarkennettu ravinteiden seuranta

Tarkennetussa ravinteiden seurannassa viljavuustutkimus on tehtävä vähintään 3 vuoden välein niiltä lohkoilta, joilla viljellään puutarhakasvien 33 §:ssä tarkoitettujen ryhmien 1 ja 2 kasveja. Monivuotisilla kasveilla perustamisvaiheen lannoitusta suunniteltaessa ei saa käyttää kahta vuotta vanhemman viljavuustutkimuksen tuloksia. Näytetiheyden on oltava vähintään yksi näyte yhtä peltohehtaaria kohti. Edellä mainitut ehdot täytävä viljavuustutkimus on oltava tilalla ensimmäisen sitoumusvuoden ensimmäisen kalenterivuoden loppuun mennessä.

24 §

Typpilannoituksen tarkentaminen liukoisen typen mittauksen avulla

Lisätoimenpiteen toteuttamiseksi liukoisen typen määrä on mitattava keväällä ennen kevätlannoitusta ja kasvukaudella ennen lisälannoitusta niiltä peltolohkoilta, joilla viljellään puutarhakasvien 33 §:ssä tarkoitettuun ryhmään 1 kuuluvia kasveja. Mittauksen avulla on selvitettävä maassa liukoisessa muodossa oleva ammonium- ja nitraattitypen määrä.

Keväällä näytteet on otettava peruslohkoittain niin, että näytteitä otetaan vähintään yksi näyte viittä hehtaaria kohti. Ennen lisälannoitusta tehtävissä mittauksissa näytetiheyden on oltava vähintään yksi näyte kasvulohkoa kohti.

Viljelijä voi tehdä tai teettää pikamäärityksen liukoisen typen määrästä käyttämällä pikamääritysmenetelmää, jossa maanäyte uutetaan esimerkiksi kaliumkloridiin tai kaliumsulfaattiin ja liukoisen typen määrä määritellään värivertailuun perustuen. Viljelijä voi myös teettää liukoisen typen määrästä laboratorioanalyysin edellyttäen, että tulokset ovat käytettävissä ennen typpilannoitusta.

Mittausten tuloksista on pidettävä kirjaa tai ne on merkittävä lohkokokoitisiin muistiinpanoihin. Mittausten tulokset on otettava huomioon typpilannoitusta suunniteltaessa.

25 §

Katteen käyttö monivuotisten puutarhakasvien rikkakasvitorjunnassa

Katteen käytössä monivuotisten puutarhakasvien rikkakasvitorjunnassa on noudatettava 1 liitteen I-osassa säädettyä.

3 luku

Erinäiset säännökset

26 §

Vähimmäispinta-ala

Ne tukikelpoiset lohkot, jotka ovat kasvinvuorottelusta johtuen jonain sitoumusvuotena toisen sitoumuksen antaneen viljelijän hallinnassa, voidaan laskea lohkoa pääsään-

töisesti hallitsevan viljelijän vähimmäispinta-alaan. Tässä tapauksessa lohkojen vaihtoa on haettava kirjallisesti maatalon sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, joka tekee päätöksen vaihdon hyväksyttävyydestä. Ympäristötuki maksetaan tukikelloista lohkoa viljelevälle.

Jos vähimmäispinta-ala koskeva ehto lukuun ottamatta 1 momentissa tarkoitettua tapausta ei enää täyty, sitoumus päättyy, mikä voi aiheuttaa jo maksettujen tukien takaisinperinnän korkoineen koko sitoumusajalta.

28 §

Sitoumuksenalainen pinta-ala

Jos viljelijän hallinnassa olevassa peltoalassa tapahtuu muutoksia, näistä muutoksista on ilmoitettava vuosittain maatalon sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Muutoksella tarkoitetaan myös tukikelloisen lohkon poistamista viljelystä.

29 §

Tukikelloinen lohko

Pysyvästi viljelemättömäksi ilmoitettua lohkoa ei hyväksytä tukikelloiseksi. Pysyvästi viljelemättömiksi katsotaan ne pelto-ohkot, joita ei luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n perusteella voida katsoa tilapäisesti viljelemättömiksi tai joita ei ole kesannoitu tukijärjestelmässä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1251/1999, jäljempänä peltokasviasetus, säädetyllä tavalla. Jos pysyvästi viljelemättömäksi ilmoitettu lohko otetaan myöhemmin viljelyyn, sitä voidaan hakea valtion talousarvion määrärahojen puitteissa tukikelloiseksi kyseisenä vuonna. Jos tukikelloinen lohko ilmoitetaan myöhempinä vuosina pysyvästi viljelemättömäksi tai se todetaan sellaiseksi valvonnassa, kyseessä on sitoumukseen sisältyvän pinta-alan väheneminen luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 48 §:n mukaisesti.

Jos luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun asetuksen 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua viljelemättömyyssitoumuksen alaisen pellon hallinta siirtyy viljelemättömyyssitoumuksen antaneelta

henkilöltä sellaiselle viljelijälle, joka alkaa viljellä sanottua aluetta, kyseinen viljelijä voi ilmoittaa pellon tukikelloiseksi ja sille voidaan maksaa tukea.

29 §

Sitoumuksen raukeaminen

Luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 43 §:n tarkoitettu sitoumuksesta luopumiseksi ei katsota tilannetta, jossa sitoumuksen antanut viljelijä myy tai vuokraa koko tilansa sellaiselle viljelijälle, joka on antanut ympäristötukea koskevan sitoumuksen. Tällainen myynti tai vuokraus voi tapahtua myös ennen kuin kolme vuotta on kulunut sitoumuksen alkamisesta. Tällaisessa tapauksessa sitoumus katsotaan rauenneeksi eikä maksettua tukea peritä takaisin.

30 §

Sitoumuksen siirtäminen

Ympäristötukea koskevan sitoumuksen siirtämistä koskeva hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella numero 160.

31 §

Tavanomainen hyvä maatalouskäytäntö

Tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön osalta on noudatettava 1 liitteen J-osassa säädettyä.

Ympäristötukisitoumuksen antaneella tilalla voidaan maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (219/1998, muut. 907/1999) mukaisesti varastoida lantaa asianmukaisesti tehdyssä ja peitettyssä lantapatterissa vesien suojelun kannalta turvallisuudessa paikassa. Lupaa patteroinnille on haettava kirjallisesti lomakkeella numero 247 maatalon sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

32 §

Tuen maksaminen

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että kasvolohkolomakkeella numero 102B muus-

sa käytössä ilmoitettujen kasvien istutus tai kylvö tehdään viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Edellisestä poiketen voidaan tämän jälkeen kylvettäville, satoa kyseisenä vuonna tuottaville, 33 §:ssä tarkoitetun ryhmän 1 puutarhakasveille maksaa tuki, jos lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään kesäkuun 30 päivänä. Jos esikasvia ei kylvetä, tästä on ilmoitettava maatilan sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Tällöin kyseiselle lohkolle ei makseta perus- ja lisätoimenpiteiden tukea. Rehualana ja peltokasvien (C)-tukikäytössä ilmoitettujen lohkojen viimeinen kylvöpäivä määräytyy peltokasvien tuen tukiehtojen mukaan.

Viherlannoitusnurmilohkolle, jonka satoa käytetään osana viljelykiertoa siten, että sato jätetään syksyllä korjaamatta ja hyödynnetään seuraavan vuoden viljelykasvin lannoitteena, voidaan maksaa ympäristötukea. Tällaisia viljelykiertoja ovat esimerkiksi virnan viljely viherlannoitteeksi luonnonmukaisessa viljelyssä sekä perunan ja apilan vuoroviljely. Viljelijän tehtävänä on pyydettyä osoittaa viljelykierto. Viherlannoitusnurmien perustamiseen käytetyn siemenen painosta on vähintään 20 prosenttia oltava typensitojakasvin siemeniä. Käytetyt siemenmäärät on ilmoitettava tukihakemuslomakkeella tai niiden on käytävä ilmi tilalla pidetystä lohko-kohtaisista muistiinpanoista. Viherlannoitukseksi ilmoitettavien kasvulohkojen pinta-alojen yhteenlaskettu ala voi olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisten lohkojen pinta-alojen summasta. Samaa alaa ei voi ilmoittaa viherlannoitusnalana kahtena peräkkäisenä vuotena lukuun ottamatta tapauksia, jossa kyseinen ala ilmoitetaan ensimmäisenä vuonna peltokasviasetuksessa tarkoitettuna kesantona. Tässä tapauksessa typensitojakasvin on oltava peltokasviasetuksessa tarkoitettu kesantokasvi.

Silloin kun tilalla on perustettu yli kolmen metrin suojakaistoja tai pientareita ja niistä on tehty oma kasvulohkonsa, niille voidaan maksaa ympäristötuki, jos niitä on hoidettu liitteen 1 osan C tarkoittamalla tavalla.

Viljelyksellisistä syistä päästeessä voi olla enintään kolmen metrin levyinen kylvämätön alue, joka lasketaan mukaan viljelyalaan. Jos päästeessä on sekä suojakaista tai piennar että viljelyksellisistä syistä kylvämätön alue, ei näiden yhteislevyys saa olla yli kolme metriä. Jos päästeessä oleva alue on leveämpi kuin kolme metriä, on se erotettava omaksi kasvulohkokseen. Päästeessä omaksi

kasvulohkokseen erotettavalla alueella voidaan viljellä esimerkiksi nurmea, jolloin se voi saada ympäristötuen. Tässä tarkoitettulla viljelyksellisestä syystä jätetyllä päästealueella viljellyltä nurmelta ei edellytetä sadonkorjuuta. Kasvusto on kuitenkin niitettävä tai pidettävä muulla tavoin hoidettuna, jotta sille voidaan maksaa ympäristötuki.

33 §

Puutarhakasvien ryhmät 1 ja 2

Puutarhakasvien ryhmään 1 luetaan ne kasvulohkot, joilla kasvatetaan koristekasveja, vihanneksia, siemenmausteita, mauste- ja lääkekasveja. Koristekasveilla tarkoitetaan tässä yksi- ja monivuotisia avomaalla leikkoja kuivakukiksi viljeltyjä koristekasveja. Vihanneksiin luetaan myös muun muassa tilli, persilja ja piparjuuri sekä monivuotiset vihannekset kuten maa-artistokka, raparperi ja parsa. Siemenmausteisiin luetaan muun muassa korianteri, kumina ja sinapit. Mauste- tai lääkekasveihin voidaan lukea muun muassa basilika, etelänarnikki, helokki, iisoppi, kamomillasaunio, kangasajuruoho, kehäkukka, keltakatkerokko, kesäkynteli, kissanminttu, koiruoho, kultapiisku, liperi, maraljuuri, maurinmalva, maustekirveli, maustemeirami, mintut, mäkikuisma, särmäkuisma, mäkimeirami, niittyhumala, nokkonen, ei kuitenkaan kuitunokkonen, punahattu, purasruoho, rakuuna, ratamot, reunuspäivänkakkara, rohtoraunioyrtti, rohtosormustinkukka, rohtovirmajuuri, ryytisalvia, saksankirveli, siankärsämö, sitruunamelissa, takiaiset, timjami, tuoksuampiaysyrtti, ukontulikukka, rohtotulikukka, unikko, öljyunikko, villasormustinkukka, väinönputki, yrtti-iiso ja lääkepaju. Lääkepajun viljelystä edellytetään sopimusta lääketehaan kanssa.

Puutarhakasvien ryhmään 2 luetaan ne kasvulohkot, joilla kasvaa marja- ja hedelmäkasveja sekä taimitarhakasveja. Hedelmä- ja marjakasveihin luetaan muun muassa omena, luumu, kriikuna, kirsikka, päärynä, makea pihlajanmarja, mansikka, mustaherukka, punaherukka, valkoherukka, viherherukka, karviainen, vadelma, mesivadelma, mustatavukka, mesimarja ja jalomaarain, tyrni, pensasmustikka, marja-aronia, ruusu ruusunmarjojen tuotantoon, ruusukvitteni, tuomipihlaja ja puolukka. Taimitarhakasveilla tarkoitetaan monivuotisten koristekasvien eli perennoiden, pensaiden ja puiden sekä mar-

ja- ja hedelmäkasvien taimituotantoa, johon luetaan myös katu- tai puistopuuviljelykset. Taimitarhaviljelyalaaan kuuluu myös pistokkaiden ja astiataimien tuotanto kasvulohkoilla katteiden alla, esimerkiksi kevyissä muovihuoneissa. Metsäpuiden taimiaineiston tuottamisesta tai joulupuiden kasvatuksesta ei makseta ympäristötukea.

34 §

Ympäristötuen ehtoihin liittyvien koulutusten hyväksyminen

Viljelijäkoulutuksen järjestäjänä voi olla yksityinen henkilö, yritys, yhdistys, yhteisö, oppilaitos, neuvontajärjestö tai muu vastaava taho. Viljelijäkoulutuksen järjestäjän on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle vähintään 30 työpäivää ennen koulutuspäivää päivän ohjelma aikatauluineen sekä tieto kouluttajista. Kouluttajien koulutus ja ympäristötukijärjestelmään perehtyneisyys on ilmoitettava työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle. Koulutuspäivälle on oltava nimettynä päävastaullinen kouluttaja, jonka on oltava perehtynyt maatalouden ympäristötukijärjestelmään. Muina kouluttajina voivat toimia tietyn aihealueen asiantuntijat. Kaikilla kouluttajilla on oltava vähintään opistotason tai ammattikorkeakoulun luonnonvara-alan tai ympäristöalan koulutus tai muu koulutus, jonka työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto hyväksyy riittäväksi käsiteltävänä olevan aihe huomioon ottaen. Kuitenkin maatilan monimuotoisuuskohteet -lisätoimenpiteeseen kuuluvaa viljelijäkoulutusta voi järjestää vain maa- ja metsätalousministeriön hyväksymään kouluttajakoulutukseen osallistunut henkilö ja kasvinuojeluaineiden käyttäjäkoulutuksen kouluttaja voi toimia ainoastaan kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valtuuttama kouluttaja.

Viranomainen, joka tekee päätöksen tässä mainitun tuen myöntämisestä tai osallistuu kyseessä olevan tuen maksatukseen ei voi toimia viranomaisen ominaisuudessa koulutuksen järjestäjänä tai koulutustilaisuuden pääkouluttajana tämän asetuksen tarkoittamissa koulutuksissa.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston on ilmoitettava koulutuksen järjestäjälle viimeistään 10 työpäivää ennen koulutusajankohtaa, hyväksyykö se koulutuspäivän ympäristötukijärjestelmän mukaiseksi

viljelijäkoulutukseksi. Koulutus on hyväksyttävä, jos sen voidaan todeta täyttävän tämän asetuksen mukaiset koulutukselle asetetut ehdot. Tarvittaessa, mikäli edellä mainitut ehdot eivät täyty, työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto voi esittää tehtäväksi koulutusohjelman tai kouluttajien osalta muutoksia, jotka ovat koulutuspäivän ympäristötukijärjestelmän mukaiseksi koulutukseksi hyväksymisen ehtona.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston on valvottava alueellaan koulutuspäivien laatua sekä sitä, että ennalta hyväksyttyä koulutusohjelmaa noudatetaan.

Koulutuksen järjestäjän on toimitettava tieto koulutukseen osallistuneista viljelijöistä tilatunnuksineen työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle 10 työpäivän kuluessa koulutuksen päättymisestä. Tämän kirjalliseen dokumenttiin on sisällettävä kyseisten viljelijöiden allekirjoitukset, jolla viljelijät varmentavat osallistumisensa. Lisäksi työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle on toimitettava osallistuneiden nimet ja tilatunnukset sähköisessä muodossa.

Koulutuksen järjestäjän on annettava viljelijälle todistus koulutukseen osallistumisesta. Todistuksesta on käytävä ilmi koulutuspäivän ajankohta, sisältö ja tieto siitä, että kyseessä on ollut työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston hyväksymä ympäristötuen ehtona oleva koulutus.

35 §

Valvonta ja seuraamukset

Viljelijän on annettava vuosittain pinta-alatukia koskevan hakemuksen yhteydessä asianomaisen kunnan maaseutuelinkeinoveranomaiselle EY-lainsäädännön ja maa- ja metsätalousministeriön asetuksella erikseen edellyttämät tiedot ja selvitykset.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolla on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tuen myöntämiseen ja maksamiseen liittyviä tarkastuksia. Tuen saaja on velvollinen esittämään kaikki tarvittavat tiliasiakirjat ja muun aineiston korvauksetta sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksessa.

Jos valvonnan perusteella todetaan, että viljelijä ei ole noudattanut sitomusehtoja tai että hakemuksessa ilmoitetuissa pinta-aloissa on virheitä, voidaan viljelijälle maksettavaa tukea vähentää siten kuin siitä erikseen maa-

ja metsätalousministeriön valvontaa koskevassa asetuksessa säädetään.

Tuki voidaan periä takaisin kokonaan tai osittain tuen saajalta silloin, jos viljelijä on antanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, tukea on maksettu perusteettomasti tai liikaa, viljelijä ei noudata sitoumuksen ehtoja, viljelijä peruuttaa antamansa sitoumuksen tai tilan omistus- tai hallintaoikeus siirtyy eikä jatkaja anna 10 työpäivän kuluessa sitoumusta siitä, että perus- ja lisätoimenpiteiden ehtoja noudatetaan. Ympäristötuen maksamisen ja aiheuttomasti maksetun määrän

palauttamisen väliseltä ajalta peritään korkoa.

36 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantumista voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tarja Taipale

Osa A**Peltokasvien peruslannoitus**

Peltokasvien peruslannoituksessa typpeä ja fosforia voidaan käyttää seuraavien kasvien viljelyssä enintään oheisessa taulukossa esitetyt määrät peltohehtaaria kohti:

Kasvilaji	Typpeä kg/ha/v	Fosforia kg/ha/v
Rehuvilja	90	15
Leipävilja		
Kevätvehnä	100	15
Syysvehnä, syksyllä	20	15
Syysvehnä, keväällä	100	-
Ruis, syksyllä	20	15
Ruis, keväällä	100	-
Öljykasvit	100	15
Sokerijuurikas	120	30
Ruokaperuna	60	40
Teollisuusperuna	80	40
Säilörehu	180	30
Heinä (kuiva heinä)	90	15
lisätyppi, jos odelma korjataan	60	-
Laidun	150	20
Nurmen perustaminen		
Suojavilja		25
Kesällä tai syksyllä perustettava nurmi		10
Yksivuotinen rehunurmi		20
Kokoviljasäilörehu		20

Taulukossa tarkoitettuihin ravinnemääriin on laskettava sekä väkilannoitteiden sisältämät ravinteet että karjanlannan ja vastaavien orgaanisten lannoitteiden sisältämät ravinteet.

Avokesantolohkon, muokkaamattoman kesantolohkon ja yksivuotisen viherkesantolohkon lannoitus on kielletty. Perustettaessa monivuotinen viherkesanto voidaan sille käyttää perustamisen yhteydessä typpeä enintään 50 kg/ha ja fosforia enintään 10 kg/ha.

Luonnonmukaista tuotantoa maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti harjoittavalla tilalla voidaan kuitenkin rukiille ja syysvehnälle käyttää typpeä syksyllä enintään 30 kg/ha, kun keväällä annettavaa typpimäärää vähennetään sitä vastaavasti. Tällaisella tilalla voidaan osa rukiin ja syysvehnän fosforista antaa keväällä, jolloin syksyllä annettua fosforimäärää on vähennettävä sitä vastaavasti.

Osa B**Karjanlannan ja eräiden muiden lannoitusaineiden sisältämien ravinteiden huomioon ottaminen**

Lannan ravinteet on laskettava lannoitusmääriin seuraavan taulukon mukaisesti:

Lantalaji	Fosforia kg/m ³	Liukoista typpeä kg/m ³
Naudan kuivikelanta	1,2	1,2
Naudan lietelanta	0,6	1,9
Naudan virtsa	0,1	2,2
Sian kuivikelanta	2,3	1,3
Sian lietelanta	1,0	2,9
Sian virtsa	0,2	1,8

Lampaan kuivikelanta	1,4	1,0
Hevosen kuivikelanta	0,6	0,4
Kanan kuivikelanta	4,2	5,1
Broilerin kuivikelanta	3,5	5,1
Ketun kuivikelanta	11,5	9,5
Minkin kuivikelanta	9,5	6,2

Kasveille käyttökelpoiseksi fosforiksi katsotaan 75 prosenttia edellä olevan taulukon mukaisista fosforiarvoista. Turkiseläinten lannan osalta edellä olevan taulukon fosforiarvosta kasveille käyttökelpoiseksi katsotaan 40 prosenttia. Käytettäessä karjanlantaa lannoitteena käyttökelpoinen fosforimäärä on laskettava mukaan annettuun fosforilannoitemäärään.

Virtsasta, lietelannasta ja kuivikelannasta on laskettava typpilannoitusmääriin liukoinen typpi. Syksyllä levitetyn karjanlannan liukoisesta typestä on laskettava typpilannoitusmäärään 50 prosenttia.

Lannan ravinteet voidaan laskea lannoitusmääriin vaihtoehtoisesti myös lanta-analyysin perusteella, joka ei kuitenkaan saa olla viittä vuotta vanhempi. Lanta-analyysin on oltava tehty laboratoriossa, joka on erikoistunut lanta-analyysien tekemiseen. Lanta-analyysin mukaisesta lannan fosforista on tällöin laskettava kasveille käyttökelpoiseksi 75 %. Turkiseläinten lannan sisältämästä fosforista on laskettava 40 prosenttia kasveille käyttökelpoiseksi.

Apatiitin ja raakafosfaatin fosforin käyttökelpoisuusprosenttina on käytettävä 10 prosenttia, tuomaskuonan 50 prosenttia ja luujauhun ja sarvilastun sisältämän fosforin käyttökelpoisuusprosenttina 75 prosenttia.

Lannoitteena ja maanparannusaineena käytettävän jätevesilietteen on täytettävä puhdistamolietteen käytöstä maanviljelyksessä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (282/1994) tarkoitetut laatuvaatimukset. Lietteen on oltava kompostoitua tai seostettua. Jätevesilietteen sisältämät ravinteet on todettava puhdistamolta saatavasta todistuksesta ja niistä on otettava lannoituksessa huomioon liukoinen typpi ja kokonaisfosforista 75 prosenttia. Lietteen levitysmäärät saavat olla enintään edellä mainitussa valtioneuvoston päätöksessä esitetyt. Omalla tilalla syntyvää jätevesilietettä lukuun ottamatta lietteen levityksen edellytyksenä on, että liete siitä tehdyn analyysin perusteella täyttää edellä mainitussa valtioneuvoston päätöksessä määrätty laatuvaatimukset.

Osa C

Pientareet ja suojakaistat

Viljelijän on jätettävä valtaojien varsille vähintään yhden metrin levyiset monivuotisen kasvillisuuden peittämät pientareet. Piennarta ei tarvitse niittää. Jos se niitetään, niitettyä kasvillisuutta ei ole välttämätöntä korjata pois, mutta sen saa käyttää hyödyksi. Jos lohko on ilmoitettu peltokasviasetuksessa tarkoitetuksi kesannoksi, niitettyä kasvillisuutta ei saa kerätä pois eikä sitä saa hyödyntää. Piennar kuuluu siihen kasvulohkoon, jolla se sijaitsee. Yli kolme metriä leveästä pientareesta on muodostettava oma kasvulohko.

Viljelijän on perustettava purojen ja muiden vesistöjen varsilla sijaitseville pelloille vähintään keskimäärin kolme metriä leveät, monivuotisen kasvillisuuden peittämät suojakaistat. Suojakaistaa ei ole välttämätöntä niittää. Jos se niitetään, niitetty kasvillisuus on kerättävä pois kaistalta ja sen saa käyttää hyödyksi. Jos lohko on ilmoitettu peltokasviasetuksessa tarkoitetuksi kesannoksi, niitettyä kasvillisuutta ei saa kerätä pois eikä sitä saa hyödyntää. Keskimäärin yli kolme metriä leveästä suojakaistasta on muodostettava oma kasvulohko.

Pellolla sijaitsevan talousvesikaivon ympärille on perustettava vähintään kolmen metrin levyinen suojakaista. Kaistan on oltava monivuotisen heinäkasvillisuuden peittämä ja se on perustettava mieluiten suojaviljaan.

Pientareen ja suojakaistan rikkakasvien pesäketorjunta on sallittu ainoastaan vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Tällöin torjunta-aineen käytön sekä uuden nurmikasvillisuuden kylvön on tapahduttava saman kasvukauden aikana. Piennar tai suojakaista on uusittava niin, ettei alue ole paljaana ilman kasvillisuutta syksyllä tai talvella. Pesäkekäsittelystä on ilmoitettava etukäteen kirjallisesti maatilan sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Pientareelle tai suojakaistalle levinnyt hukkakaura on torjuttava hukkakauran torjunnasta annetun lain mukaisesti joko käsin kitkemällä tai kemiallisesti. Piennarta tai suojakaistaa ei edellä mainittuja tapauksia lukuun ottamatta saa käsitellä torjunta-aineella. Myös lannoittaminen on kiellettyä. Mikäli pientareen tai suojakaistan kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu esimerkiksi talven aikana tai ojien kunnostustyön yhteydessä, uusi nurmikasvillisuus on kylvettävä heti olosuhteiden salliessa.

Pientareiden ja suojakaistojen on oltava leveydeltään määräysten mukaiset ensimmäisen sitoumusvuoden kasvukauden loppuun mennessä.

Osa D**Tarkennettu lannoitus**

Tarkennettuun lannoitukseen liittyvä lisätoimenpide ei koske 33 §:ssä tarkoitettujen ryhmien 1 ja 2 puutarhakasveja. Tarkennetun lannoituksen lisätoimenpidettä koskevaa tukea ei siten makseta niille peltoaloille, joilla viljellään 1 ja 2 ryhmien puutarhakasveja.

Fosforilannoituksessa voidaan käyttää enintään neljän vuoden tasausjaksoa 8 §:n mukaisesti. Tarkennetun lannoituksen fosforin enimmäiskäyttömäärää koskevasta 2 liitteen C-osasta poiketen kotieläintiloilla on sallittua käyttää karjanlantaa 15 kg fosforia vastaava määrä hehtaarille vuodessa kaikissa viljavuusluokissa paitsi viljavuusluokassa "arveluttavan korkea". Poikkeusta voidaan käyttää lohkoilla, joille levitetään omalla tilalla syntynyttä karjanlantaa. Lantaa ei kuitenkaan tällaisessa tapauksessa saa levittää 100 metriä lähemmäs vesistöä.

Sokerijuurikkaalle on sallittua käyttää typpeä enintään seuraavan taulukon määrät hehtaaria kohti vuodessa; jos

naatteja ei kynnetä maahan	140 kg
naatit kynnetään maahan	120 kg
esikasvina olleen viljan oljet kynnetään maahan	150 kg

Perunalle on sallittua käyttää typpeä enintään seuraavan taulukon määrät hehtaaria kohti vuodessa:

	Satotaso tonnia/ha	Enimmäis- typpimäärä kg/ha
Ruokaperuna ja ruokateollisuusperuna	30	70
Ruokaperuna ja ruokateollisuusperuna	40	100
Tärkkelysperuna	30	90
Tärkkelysperuna	40	120
Varhaisperuna		60
Varhaisperuna + kerääjäkasvi		80

Tarkennetun lannoituksen valinnee viljelijän on kirjattava viljelysuunnitelmaan lohkoittain perustelut typpi- ja fosforitason käytölle. Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on kirjattava toteutunut lannoitus. Viljelijän on pyydettäessä esitettävä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle kirjallinen selvitys käytetyistä lannoitusmääristä ja niiden perusteluista.

Viljelijä, joka on valinnut lisätoimenpiteeksi jonkin muun kuin tarkennetun lannoituksen, voi käyttää tarkennettua lannoitusta, mutta tällöin tarkennetun lannoituksen käytöstä ei makseta lisätoimenpiteen tukea. Tämän menettelyn edellytyksenä on, että viljelijä ilmoittaa tarkennetun lannoitustason käytöstä antaessaan ympäristötukisitoumuksen. Viljelijän on tällöin noudatettava kaikkia niitä säästöjä, joita tarkennetusta lannoituksesta on annettu kaikilla peruslohkoillaan tai sitoumuksen antamisen yhteydessä ilmoittamallaan peruslohkoilla koko viisivuotisen sitoumuskauden ajan.

Jos lohkoja säännönmukaisesti vaihdetaan kahden viljelijän kesken esimerkiksi viljelykierrosta johtuen, on lohkon lannoituksessa käytettävä joko 7 §:ssä tai tässä tarkoitettuja lannoitustasoja sen mukaisesti kuin lohkoa pääsääntöisesti hallitseva viljelijä on lohkolle lannoitustasoksi valinnut.

Osa E**Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ja kevennetty muokkaus**

Kasvipeitteiseksi hyväksytään seuraavat kasvit ja alueet:

1) ruis ja ruisvehnä sekä syysvehnä, jos se on kylvetty sääoloiltaan normaalina vuonna ennen 10 päivää syyskuuta;

2) nurmi ja monivuotinen viherkesanto, joka on perustettu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta, suojakaistat ja suojavyöhykkeet;

3) monivuotiset marjat ja hedelmäpuut, kun ne täyttävät 1 liitteen J-osassa tarkoitettut kasvutiheysvaatimukset, monivuotiset taimitarhakasvit, koristekasvit ja maustekasvit sekä lääkekasvit;

4) viljan ja öljykasvien sänki, joka muokataan keväällä;

5) keväällä korjattava kuitupellava ja kuituhamppu;

6) kerääjä- ja aluskasvien viljely, jossa tarkoituksena on varsinaiselta viljelykasvilta hyödyntämättä jääneiden ravinteiden käyttö ja jossa kasvit kynnetään tai muokataan mahdollisimman myöhään syksyllä tai vasta seuraavana keväänä; ja

7) sokerijuurikaspellot, kun niissä on riittävät, ympäristötuen mukaiset pientareet ja suojakaistat Kevennetty syysmuokkaus vilja- ja öljykasvilohkoilla täyttää ehdon, jos muokkaus on tehty riittävän syvään (10-15 cm). Tarkoitukseen hyväksytyjä laitteita ovat kultivaattori, lautasäes, joustopiikkiäes ja lapiorullaäes sekä niin sanottu miniaura.

Osa F

Maatilan monimuotoisuuskohteet

Viljelijän on perustettava pellolle tai peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoidulle pellolle 5-vuotiseksi sitoumusajaksi riistalaidun-, maisema- tai monimuotoisuuspeltoja vähintään viidelle prosentille ensimmäisenä sitoumusvuonna tukikelpoiseksi haettujen peruslohkojen pinta-alasta, mutta kuitenkin vähintään 0,5 hehtaarille. Riistalaidun, maisema- ja monimuotoisuuspellot on perustettava ensimmäisenä sitoumusvuonna 30 päivään kesäkuuta mennessä ja kyseisten kasvulohkojen on pysyttävä samoina koko sitoumuskauden ajan. Jos kasvusto on perustettu hyväksytyillä kasvilajeilla jo ennen sitoumuskauden alkua, on se uusittava vähintään kerran sitoumuskauden aikana. Luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen tarkoitamaan maiseman kehittämiseen ja hoitoon, luonnon monimuotoisuuden edistämiseen tai perinnebiotoopin hoitoon liittyvää erityistukisopimus alaa ei voida laskea edellä mainittuun riistalaidun-, maisema- tai monimuotoisuuspeltojen alaan.

Riistalaitumet ja maisema- sekä monimuotoisuuspellot on perustettava seuraavilla hyväksytyillä kasvilajeilla tai niiden seoksilla käyttäen ensisijaisesti kotimaista siementä.

Hyväksytyjä kasvilajeja tavanomaisessa viljelykäytössä oleville peltolohkoille perustettujen maisemapeltojen kasveiksi ovat auringonkukka, hunajakukka, sinimailanen, pellava, persian-apila, keltalupiini, kumina, tattari, ruisvirna, valkomesikkä, ruiskaunokki, malva, kehäkukka, keltasinappi, vuohenherne ja silkkiunikko. Peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoidulle lohkolle perustetun maisemapellon kasveiksi hyväksytään hunajakukka, sinimailanen seoksissa typensitojakasvina, apilat seoksissa typensitojakasveina, keltalupiini, virnat seoksissa typensitojakasveina, ruiskaunokki, vuohenherne seoksissa typensitojakasvina, kehäkukka, malva ja silkkiunikko

Tavanomaisessa viljelykäytössä oleville peltolohkoille perustettujen monimuotoisuuspeltojen sekä peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoiduille lohkoille perustettujen monimuotoisuuspeltojen hyväksyttäviä kasveja ovat kotimaiset niitty- ja ketokasvit, joiden kasvustot voidaan perustaa seoksena esimerkiksi nurmiröllin kanssa. Näitä ovat esimerkiksi päivänkakkara, puna-ailakki, ahdekaunokki, ketoneilikka, mäkitervakko, nurmikohokki ja keltasauramo.

Tavanomaisessa viljelykäytössä oleville peltolohkoille perustettujen riistalaitumien hyväksyttäviä kasveja ovat joko puhtaina kasvustoina tai seoksina ohra, vehnä, kaura, ruis, herne, tattari, rypsi, rapsi, sinappi, auringonkukka, rehukaali, rehurapsi, öljyretikka, rehujuurikkaat kuten rehusokerijuurikas, naattinauris ja turnipsi sekä heinäkasvien ja apilan seokset. Peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoiduille lohkoille perustettujen riistalaidunten hyväksyttäviä kasveja ovat ohra, vehnä, kaura ja ruis seoksissa, herne seoksissa, tattari seoksissa, rypsi, rapsi ja sinappi seoksissa, auringonkukka seoksissa, rehukaali puhtaana kasvustona ja seoksissa, rehurapsi puhtaana kasvustona ja seoksissa, öljyretikka puhtaana kasvustona ja seoksissa, rehujuurikkaat kuten rehusokerijuurikas, naattinauris ja turnipsi seoksissa sekä heinäkasvien ja apilan seokset.

Poikkeuksellisesti vuonna 2000 tavanomaisessa viljelykäytössä olevilla peltolohkoilla voidaan hyväksyä myös muilla kuin edellä luetelluilla kasvilajeilla perustettu kasvusto, jos kasvilaji on tarkoitusta (riistalaidun, maisema, monimuotoisuus) tukeva.

Riistalaitumilla ja maisemapelloilla starttityypillannoituksen antaminen on sallittua perustamisvaiheessa kasvuun lähden varmistamiseksi. Torjunta-aineiden käyttö riistalaitumilla sekä maisema- ja monimuotoisuuspelloilla on kiellettyä.

Riistalaitumien sato on käytettävä vain riistan ruokintaan. Jos maisema- tai monimuotoisuuspelto on perustettu tavanomaisessa viljelykäytössä olevalle pellolle, voidaan kasvusto korjata ja hyödyntää tai peltoa käyttää laitumena tai riistan ruokintaan. Riistalaitumien, jotka on perustettu tavanomaisessa viljelykäytössä olevalle pellolle, kasvusto voidaan niittää karhelle, nostaa seipäille lumen alle jäämisen estämiseksi tai se voidaan siirtää ruokintakatoksiin.

Jos riistalaidun, maisema- tai monimuotoisuuspelto ei ole peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoitua peltoa ja kun alueen sato käytetään riistan ruokintaan tai satoa ei korjata, voi tilalla olla näitä alueita yhteensä enintään viisi prosenttia ensimmäisenä sitoumusvuonna tukikelpoiseksi haettujen peruslohkojen pinta-alojen summasta.

Jos riistalaidun, maisema- tai monimuotoisuuspelto on perustettu peltokasviasetuksessa säädetyllä

tavalla kesannoidulle lohkolle, lohkolle on noudatettava kaikkia peltokasviasetuksessa säädettyjä ehtoja, esimerkiksi kesantolohkojen kokorajoituksia, typensitojakasvien rajoituksia ja riistalaitumien korjuurajoituksia.

Osa G

Lantalan ammoniakkipäästöjen vähentäminen

Lietesäiliö ja virtsasäiliö on katettava kiinteällä katolla tai hyväksytyllä keveämmällä katteella. Näitä ovat lekasora, styrokso, turve, muovi tai muu peite, esimerkiksi lainapeite. Lekasoraa, styroksoa tai turvetta käytettäessä lannan päällä on oltava kyseistä katetta vähintään viiden senttimetrin paksuinen kerros. Turpeen on oltava lämpökäsiteltyä tai muutoin riittävän kuivaa, jotta se kelluu. Kuivikelanta on varastoitava katollisessa ja seinällisessä lantalassa tai avonaisessa lantalassa turpeella tai tiiviillä peitteellä eli pressulla peitettynä. Seiniä on oltava vähintään kaksi. Virtsa voidaan tässä tapauksessa johtaa joko katettuun tai umpinaiseen virtsakaivoon tai imeyttää riittävään määrään kuiviketurvetta. Seos on varastoitava kuten kuivikelanta. Samoin voidaan varastoida kuivikelannan tavalla lietelanta, jos siihen on sekoitettu riittävä määrä turvetta. Lannan varastointi patterissa pellolla ei täytä ehtoa. Jos kuitenkin tilalla on riittävän kokoiset (8/12 kk) lantavarastot, joissa lanta pääsääntöisesti varastoidaan edellä tarkoitetun mukaisesti, tilalla voi lisäksi olla myös työteknisistä syistä tehtäviä lantapattereita. Kestokuivikepohja ilman erillistä, riittävän kokoista lantavarastoa ei täytä ehtoa.

Jos tilalla syntyy useampia lantalajeja, on kaikkien niiden varastoinnin täytettävä edellä esitetyt vaatimukset.

Osa H

Maitohuoneen pesuvesien käsitteleminen

- Lypsykarjatilalla maitohuoneen pesuvedet on johdettava:
- liete- tai virtsasäiliöön tai erilliseen omaan säiliöön; tai
 - maa- tai juurakkopuhdistamoon; taikka
 - pienpuhdistamoon tai kunnalliseen jätevedenpuhdistamoon.

Maapuhdistamolla tarkoitetaan tässä maasuodatinta tai imeytyskentää.

Maasuodatin on maahan kaivettu tai osittain pengerretty hiekkapuhdistamo, jossa jätevedet suodatetaan muualta tuotujen maamassojen läpi. Maasuodattimen rakenteet ovat tuloviemäri, saostuskaivojärjestelmä tai saostussäiliö, jakokaivo, suodatinosa imeytysputkineen, kokoomakaivo ja purkuviemäri. Suodatinosan kokonaisrakennekorkeuden on oltava vähintään 2 metriä. Suodattimena toimii suodatinhiekkakerros, jonka kokonaispaksuuden on oltava vähintään 80 cm. Fosforin poistoa voidaan tehostaa sekoittamalla suodatinkerrokseen fosforia sitovaa ainesta. Keskimääräisiä maitohuonejätevesiä varten, joita muodostuu alle 1 kuutiometri vuorokaudessa, tarvitaan noin 30 neliometriä suodatuspinta-alaa.

Imeytyskentässä on oltava pääosin samat osat kuin maasuodattimessa. Imeytyksen on tapahduttava paikalla olevaan maaperään, jonka on oltava joko soramaata tai hiekkamaata, jonka raekoko on alle 20 millimetriä. Mitoitusvirtaama saa olla enintään 40 litraa neliometriä kohti vuorokaudessa.

Imeytyskentää ei saa rakentaa tärkeälle tai muutoin veden hankintaan soveltuvalle pohjavesialueelle. Juurakkopuhdistamolla tarkoitetaan rakennettua kosteikkoa, jossa kasvit, esimerkiksi järviruoko, puhdistavat jätevettä yhdessä maa-aineksen kanssa. Juurakkopuhdistamon rakenteet ovat saostuskaivot, kaivettu tiivis allas, jossa kasvillisuus istutetaan sopivaan maa-ainekseen, purkuputki ja purkukaivo. Mitoituksen on vastattava maasuodattimen mitoitusta ja veden viipymän on oltava noin 6-7 vuorokautta.

Osa I

Katteen käyttö monivuotisten puutarhakasvien rikkakasvitorjunnassa

Lisätoimenpiteen toteuttamiseksi maanpinta on katettava rivien kohdilta oljella, hakkeella tai muulla orgaanisella materiaalilla, muovikalvolla tai -kankaalla tai katepaperilla tai rivien väliin perustettavalla leikattavalla nurmikatteella eli rivivälinurmella. Katteena käytettävä muovikalvon on oltava polyeteenistä valmistettu.

Kattamiseen voidaan käyttää eri materiaaleja lohkon eri osissa. Katemateriaali voidaan vaihtaa kesken sitoumuskauden. Maatuneen orgaanisen katemateriaalin tilalle on tarvittaessa lisättävä uutta

niin, että kate on riittävän peittävä.

Mansikan viljelyssä katettujen kasvulohkojen pinta-alan on oltava vähintään 95 prosenttia tilan mansikan viljelyalasta. Muiden 33 §:ssä tarkoitettujen ryhmän 2 puutarhakasvien viljelyssä katettujen kasvulohkojen pinta-alan on oltava vähintään 30 prosenttia näiden kasvien yhteenlasketusta viljelyalasta tilalla.

Jos kattaminen tehdään rivien väliin perustettavalla leikattavalla nurmikatteella, on niiden kasvulohkojen yhteispinta-ala, jolla toimenpidettä toteutetaan, oltava vähintään 40 prosenttia tilan 33 §:ssä tarkoitettujen ryhmän 2 puutarhakasvien viljelyalasta. Leikattavan nurmen on oltava maanpinnan peittävä, mutta se voi olla kylvetty tai luontaisesti kylvätynyt.

Jos lisätoimenpiteen eri toteuttamistapoja eli kattamista ja nurmettamista yhdistetään, on mansikalla noudatettava 95 prosentin katevaatimusta ja muilla 33 §:ssä tarkoitetuilla ryhmän 2 puutarhakasveilla 40 prosentin katevaatimusta.

Katevaatimus on täytettävä viimeistään kolmantena sitomusvuonna. Tuki maksetaan siitä sitomusvuodesta alkaen, jonka kesäkuun 30 päivään mennessä katevaatimus täyttyy. Leikattavan nurmikatteen on oltava perustettu sanottuun päivään mennessä. Jos rivinvälinurmen annetaan kylvättyä luontaisesti, se täyttää lisätoimenpiteen katevaatimuksen siitä sitomusvuodesta lähtien, jonka kesäkuun 30 päivään mennessä nurmi on maanpinnan peittävä.

Toimenpiteen toteutus on merkittävä lohkohtaisiin muistiinpanoihin. Muistiinpanoista on käytävä ilmi kattamiseen käytetty materiaali sekä katettu tai nurmetettu pinta-ala erikseen mansikan ja muiden 33 §:ssä tarkoitettuun ryhmään 2 kuuluvien puutarhakasvien osalta.

Osa J

Tavanomainen hyvä maatalouskäytäntö

Perus- ja lisätoimenpiteiden tukea ei makseta, jos satoa ei korjata. Tuki voidaan kuitenkin maksaa sellaisille kasveille, jotka eivät ensimmäisenä viljelyvuonna tuota satoa kuten muun muassa kuminalle, mansikalle, ruokohelpille, marjapensaille, hedelmäpuille tai muille monivuotisille avomaan puutarhakasveille. Sellaisille monivuotisille kasveille, jotka eivät idä tai muodosta maanpäällistä kasvustoa kylvövuonna, voidaan maksaa tukea ensimmäisen kerran sinä vuonna, jolloin maan pinnalle on muodostunut kasvusto.

Tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön sadonkorjuuedellytystä ei täyty nurmen maahan niitto, vaan sato on korjattava tai aluetta on laidunnettava. Nurmen kompostointia ei myöskään katsota riittäväksi viljelyksi ellei kyseessä ole viherlannoitus, joka täyttää sille 32 §:n 3 momentissa säädetyt edellytykset. Peltoalalle, jolle on tehty erityistukisopimus maiseman kehittämisestä ja hoidosta tai luonnon monimuotoisuuden edistämisestä voidaan kuitenkin maksaa perus- ja lisätoimenpiteiden tuki vaikkei satoa korjatakaan. Kirjallisesti maatilan sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ilmoitetun satovahingon takia korjaamatta jäänyt pelto katsotaan viljellyksi pelloksi.

Jos kasvulohkon osalla on talvehtimistuoja, voidaan lohko katsoa tukeen oikeutetuksi, eikä uudelleenkylvöä edellytetä, mikäli lohko voidaan valvonnassa todeta viljellyksi tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön mukaisesti. Sadonkorjuuvaatimuksen täytyminen edellyttää tässä tapauksessa lisäksi, että lohkon pääosalta voidaan korjata satoa. Jos tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön täyttymistä ei ole mahdollista todeta tai talvehtimistuoista johtuen pääosalta kasvulohkoa ei ole mahdollista korjata lainkaan satoa, ei kyseiselle lohkolle voida maksaa tukea, ellei kyseistä lohkoa kylvetä keväällä uudelleen.

Jos tukea on haettu peltolohkon osalta, jolla kasvaa hunajantuotantoon soveltuvia kasveja, esimerkiksi hunajakukkaa ja puna-apilaa, ja kyseisen peltolohkon välittömässä läheisyydessä sijaitsee tukea hakevan viljelijän mehiläisyhteiskuntia sellainen määrä, että hunajantuotanto muodostaa tukea hakevalle viljelijälle taloudellisesti merkittävän elinkeinon, sadonkorjuuedellytyksen voidaan katsoa täyttyvän ja tuki voidaan maksaa vaikka satoa ei korjata.

Tavanomainen hyvä maatalouskäytäntö edellyttää, että mansikoita, mesimarjoja ja jalomaaraimia viljellään vähintään 15 000 kasvia hehtaarilla. Jos edellä mainituilla kasveilla käytetään viljelytapaa, jossa maanpinnan katteena ei käytetä muovia ja syntyvien rönsytaimien annetaan juurtua emotaimien viereen, taimitiheys voi ensimmäisenä kasvukautena olla pienempi, mutta kuitenkin vähintään 11 000 kasvia hehtaarilla. Kesäkuun 30 päivän jälkeen istutettujen kasvien osalta lopullinen edellytetty taimitiheys on saavutettava tällöin istutusvuotta seuraavana kasvukautena.

Herukoita ja karviaisia viljeltäessä edellytetään 2 200 kasvia hehtaarilla, vadelmia 2 800 kasvia hehtaarilla, tyrniä 800 kasvia hehtaarilla, pensasmustikoita 2 250 kasvia hehtaarilla ja hedelmäpuita 400 kasvia hehtaarilla.

Edellä säädettyjä kasvutiheyksiä ei kuitenkaan sovelleta ennen vuotta 2000 perustettuihin kasvustoihin, jotka täyttävät ammattimaisen viljelyn tunnusmerkit.

Liite 2

Osa A

Tarkennettu lannoitus

Suurimmat sallitut typpilannoitustasot vilja- ja öljykasveille, kun saavutettu satotaso on viljoilla 4000 kg/ha ja öljykasveilla 2 000 kg/ha

Typpilannoitus enintään kg/ha

KASVI Viljat ja öljykasvit	Etelä-Suomi Viljelyvyöhykkeet 1 ja 2			Keski-Suomi Viljelyvyöhykke 3 ja 4:n edullisimmat osat			Pohjois-Suomi Viljelyvyöhykkeet 4 ja 5		
	Savi- ja hiesu- maat	Karkeat kivennäis- maat	Eloperäi- set maat	Savi- ja hiesu- maat	Karkeat kivennäis- maat	Eloperäi- set maat	Savi- ja hiesu- maat	Karkeat kivennäis- maat	Eloperäi- set maat
OHRA Maud, Tofta, Video, Mentor, Barke, Scarlett, Inari, Prisma, Kymppi, Mette	110	100	60	100	90				
Tyra, Saana, Viivi, Kustaa, Kinnan, Filippa, Ida	110	100	60	100	90				
Rolfi, Arve, Artturi	100	80	50	90	80	60	90	80	70
Thule, Jyvä, Erkki, Pohto	100	80	50	90	80	60			
Botnia, Hjan Pokko	90	70	40	80	70	60			
Loviisa, Arra	90	70	40	80	70	60	80	70	60
MALLASOHRRA Olutmaltaat Inari, Prisma	90	80	60						
Saana, Scarlett, Kustaa, Kymppi	90	80	60	90	80				
Entsyymimaltaat Hjan Pokko	90	80	40	90	70				
Kilta	90	70	40	80	70				
KAURA Salo, Katri, Belinda, Virma, Kolbu, Roope	110	90	60	110	90	70			
Freja, Suomi, Lisbeth, Puhti, Yty	100	90	50	100	90	70			
Aslak, Aarre, Sisko, Veli, Leila	100	90	50	100	90	70	80	80	70
KEVÄTVEHNÄ Bastian, Tjalve, Vinjett, Dragon, Mahti	120	110	70						
Luja, Manu, Heta, Satu	120	110	70	110	100				
Reno, Runar	110	90	50	90	80				
Kadett	110	90	50						
KEVÄTRYPSI Kulta, Tuli, Harmoni, Valo	120	100	70	110	100	70			
KEVÄTRAPSI Sponsor, Ebony, Kunto, Hyola 38	130	110							
HERNE JA HÄRKÄPAPU Karita	50	50		50					
Muut lajikkeet ilman tukikasvia	30-40	30-40		30-40	30-40				
Muut lajikkeet tukikasvin kanssa	40-60	40-60		40-60	40-60				
RUIS SYKSYLLÄ	30	30	20	30	30	20	30	30	
Jos kestolannoksena**	40	40	30	40	40	30	40	40	
RUIS KEVÄÄLLÄ Mader, Espritt	120	100	40						
Amilo	110	90	40	100	80				
Akusti, Kartano, Riihi	110	90	40	80	70	40			
Ponsi	100	80	40						
Anna	100	80	40	80	60				
Hjan Jussi, Voima	100	80	40	80	60	40	50	50	
Sampo	80	60	30	60	50	30	40	40	
Ensi				60	50	30	40	40	

KASVI Viljat ja öljykasvit	Etelä-Suomi Viljelyvyöhykkeet 1 ja 2			Keski-Suomi Viljelyvyöhyke 3 ja 4:n edullisimmat osat			Pohjois-Suomi Viljelyvyöhykkeet 4 ja 5		
	Savi- ja hiesu- maat	Karkeat kivennäis- maat	Eloperäi- set maat	Savi- ja hiesu- maat	Karkeat kivennäis- maat	Eloperäi- set maat	Savi- ja hiesu- maat	Karkeat kivennäis- maat	Eloperäi- set maat
SYYSVEHNÄ SYKSYLLÄ	30	30							
Jos kestolannoksena**	40	40							
SYYSVEHNÄ KEVÄÄLLÄ									
Tarso, Gunbo, Tryggve, Urho, Folke, Kosack, Ramiro	130	110							
Hjan Ilves, Pitko, Aura, Otso	120	100							
RUISVEHNÄ SYKSYLLÄ	30	30	20	30	30				
Jos kestolannoksena**	40	40	30	40	40				
RUISVEHNÄ KEVÄÄLLÄ									
Pinokio, Prego, Ulrika, Moreno	130	110	40	120	100				

** Kestolannoksella tarkoitetaan lannoitetta, jossa tyyppi on käsitelty siten, että se on hitaasti vapautuvassa muodossa. Käytettäessä kestolannosta syksyllä, on keväällä annettavaa typpimäärää vähennettävä 10 kg/ha.

Jos esikasvin oljet on kynnetty maahan, sallittu typpimäärä on 10 kg taulukossa ilmoitettua suurempi.

Osa B**Tarkennettu lannoitus****Suurimmat sallitut typpilannoitustasot nurmikasveille ja vastaaville**

Typpilannoitus enintään kg/ha

Kasvi	Levitysaika	Etelä- ja Keski-Suomi			Pohjois-Suomi		
		Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat	Savi ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat
Niitonurmi Heinänurmet	Kevätlevitys	100	100	100	100	100	100
	Kesälevitys odelmalle	80	80	80	80	80	80
Apilapitoiset nurmet	Kevätlevitys	80	80	80	80	80	80
	Kesälevitys odelmalle	50	50	50	50	50	50
Apilavaltaiset nurmet	Kevätlevitys	60	60	60	60	60	60
	Kesälevitys odelmalle	40	40	40	40	40	40
Säilö- ja tuorerehunurmet Monivuotiset nurmet	Kevätlevitys	100	100	100	100	100	100
	2. sadolle	100	100	100	100	100	100
	3. sadolle	50	50	40	50	50	40
Monivuotiset apilapitoiset nurmet	Kevätlevitys	80	80	80	80	80	80
	2. sadolle	50	50	50	50	50	50
Monivuotiset apilavaltaiset nurmet	Kevätlevitys	60	60	60	60	60	60
	2. sadolle	40	40	40	40	40	40
Yksivuotinen raiheinä	Kevätlevitys	100	100	90	90	90	90
	2. sadolle	100	100	90	90	90	90
	3. sadolle	50	50	50	50	50	50
Vihantavilja	Kevätlevitys	100	100	100	100	100	100
Vihantavilja + raiheinä tai muu nurmikasvi	Kevätlevitys	100	100	90	90	90	90
	2. sadolle	100	100	90	80	80	80
	3. sadolle	50	50	50	40	40	40
Vihantavilja + rapsi	Kevätlevitys	120	120	120	100	100	100
Vihantavilja + virna	Kevätlevitys	60	60	50	60	60	50
Kokovilja: ohra	Kevätlevitys	120	100	90	100	90	80
Kokovilja: kevätevehnä	Kevätlevitys	130	110	100	110	100	
Kokovilja: syysvehnä, ruisvehnä	Syksyllä	30	30				
	Keväällä	130	110				
Laidun Monivuotiset nurmet 3 levitystä	Kevätlevitys	90	90	80	80	80	80
	2. sadolle	80	80	70	70	70	70
	3. sadolle	50	50	40	40	40	40
Monivuotiset nurmet 4 levitystä	Kevätlevitys	80	80				
	2. sadolle	70	70				
	3. sadolle	40	40				
	4. sadolle	30	30				
Nurmen perustaminen keväällä Suojavilja puidaan	Kevätlevitys	Osan A lajikekohtaisista typpilannoitumääristä vähennetään vähintään 10 kg/ha					
Suojavilja korjataan kokoviljana	Kevätlevitys	Tämän taulukon kokoviljan typpilannoitusmääristä vähennetään vähintään 10 kg/ha					
Vihantavilja	Kevätlevitys	100	100	80	80	80	80
Suojakasvina yksivuotinen raiheinä	Kevätlevitys	100	100	80	80	80	80
	2. Sadolle	100	100	80	80	80	80
	3. Sadolle	50	50	50	40	40	40
Ilman suojaviljaa	Kevätlevitys	80	80	70	80	80	70
	2. sadolle	30	30	30	30	30	30
Nurmen perustaminen kesällä Perustamisvaiheessa		60	60	50	60	60	50
Nurmen perustaminen syksyllä Perustamisvaiheessa (1.9. men.)		30	30	30	30	30	30
Nurmen oraiden elvytyslannoitus (sisältyy suojaviljan N-määrään)	Suojaviljalle kesällä tai elokuun alussa suojaviljapuinnin jälkeen	30	30	30			

Kasvi	Levitysaika	Etelä- ja Keski-Suomi			Pohjois-Suomi		
		Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat
Siemennurmi							
Timotei	Kevätlevitys	100	90	60	90	80	40
Nurminata	Kevätlevitys	120	110				
Koiranheinä	Kevätlevitys	100	90				
Westerwoldin raiheinä	Kevätlevitys	100	100				

Apilapitoisilla nurmilla tarkoitetaan apilaa sisältäviä nurmia

Apilavaltaisilla nurmilla tarkoitetaan apilaa sisältäviä nurmia, joissa apilan osuus kasvustosta on yli 50%

Jako levityskerroille on suositus, kokonaismääriä ei saa ylittää

Osa C

Tarkennettu lannoitus

Suurimmat sallitut fosforilannoitustasot

Fosforilannoitus enintään kg/ha/v

KASVI	VILJAVUUSLUOKKA							
	Huono	Huononlainen	Välttävä	Tyydyttävä	Hyvä	Korkea	Arveluttavan korkea	
Ruis, vehnä, öljykasvit, palkokasvit	40	30	25	15	10	-	-	
Ohra, nurmikasvien siemenviljely	43	33	28	18	13	-	-	
Kaura	35	25	20	10	5	-	-	
Ohra/kaura seosvilja	39	29	24	14	9	-	-	
Kokoviljasäilörehu	50	40	30	20	15	-	-	
Nurmen suojavilja*	65	55	45	35	25	-	-	
Kesällä tai syksyllä perustettu nurmi, keväällä ilman suojaviljaa perustettu nurmi	55	45	35	25	15	-	-	
Nurmi keväällä (korjataan sato) ennen kesäperustamista	20	15	10	5	-	-	-	
Yksivuotiset rehunurmet	50	40	30	20	15	-	-	
Monivuotinen nurmi**								
- laidun	40	30	20	10	-	-	-	
- muut rehunurmet***	50	40	30	20	10	-	-	
Peruna	75	75	75	55	35	20	-	
Sokerijuurikas								
- naatit kynnetty peltoon	70	70	70	50	30	10	-	
- naatit korjattu	80	80	80	60	40	20	-	

*suojaviljalla tarkoitetaan tässä nurmen suojakasvina käytettävää tuleentuneena, vihantana tai kokoviljana korjattavaa viljaa tai muuta suojakasvia

**fosforilannoitus suositellaan annettavaksi kokonaan ensimmäisellä levityskerralla.

***säilö- ja tuorerehunurmet, kuivaheinä ja odelma (2-3 niittoa/v)

Taulukon lannoitustasojen perusteena on viljoilla satotaso 4000 kg/ha ja öljykasveilla sekä palkokasveilla 2000 kg/ha

Jos sato on 25 % pienempi (viljat 3000 kg/ha, öljy- ja palkokasvit 1 500 kg/ha) taulukon määristä on vähennettävä 3 kg/ha.

Jos sato on 25 % suurempi (viljat 5000 kg/ha, öljy- ja palkokasvit 2500 kg/ha), taulukon määriin voi lisätä 3 kg/ha.

Jos sato on 50 % suurempi (viljat 6000 kg/ha, öljy- ja palkokasvit 3000 kg/ha), taulukon määriin voi lisätä 6 kg/ha.

Perunan, sokerijuurikkaan ja nurmien lannoitukseen ei satotason perusteella tehdä muutoksia.

Satotasokorjausta ei saa tehdä, jos taulukossa ei ole fosforille arvoa.

Osa D

Tarkennetun lannoituksen mukaisen typpilannoitustason tarkentaminen
satotason perusteella

Jos saavutettu satotaso poikkeaa viljojen osalta satotasosta 4000 kg/ha ja öljykasvien
tai palkokasvien osalta satotasosta 2000 kg/ha, on lannoitusta (kg N/ha) tarkennettava
seuraavasti (jos satotaso on pienempi, on lannoitusta vähennettävä, jos satotaso on
suurempi, voidaan lannoitusta lisätä):

Satotaso, kg/ha	1 500	2 000	2 500	3 000	3 500	4 000	4 500	5 000	5 500	6 000
Viljat				-20	-10	0	10	20	30	40
Öljykasvit ja palkokasvit	-20	0	20	40						

Typen määrä ei saa ylittää maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta
annetun valtioneuvoston päätöksen (209/1998, muut. 907/1999) mukaista enimmäistypymäärää.

N:o 647

Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalouden ympäristötuen erityistuista

Annettu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 11 §:n 4 momentin ja 64 §:n 3 momentin, sellaisina kuin ne ovat laissa 44/2000, ja Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan toimeenpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 ja 11 §:n nojalla:

1 §

Sopimusten hakeminen

Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön kyseessä olevaa sopimusta koskevalle lomakkeelle. Sopimuksen teon edellyttämät liitteet on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskukseen, jäljempänä TE-keskus, sopimuskauden alkuun mennessä. Suunnitelmiin perustuviin hakemuksiin on liitettävä 2 §:ssä tarkoitetut edellytykset täyttävä suunnitelma sekä tarvittavat muun lainsäädännön edellyttämät luvat.

Jos sopimusta on haettu peruslohkon osalle, on sopimusala muodostettava oma peruslohkonsa sen jälkeen, kun sopimus on tehty lukuun ottamatta 14 §:ssä ja 26—28 §:ssä tarkoitettua sopimusta.

2 §

Hakemukseen liitettävät suunnitelmat

Hakemukseen liitettävässä suunnitelmassa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

1) suunnitellun hankkeen yleiskuvaus ja tavoitteet;

2) suunnitelma-alueen kartta, johon on merkittävä ne peruslohkot, joita hakemus koskee; jos peruslohkot, joille sopimusta haetaan ovat olemassa olevia peruslohkoja, suunnitelma-alueen karttana käytetään digitoituja peruslohkokarttoja; silloin kun ky-

seessä on 21—23 §:ssä tarkoitettu sopimus, suunnitelmassa on oltava sijaintikartta, suunnitelmakartta ja suunnitelmaselostus; sijaintikarttana voidaan käyttää esimerkiksi peruskarttaa, jonka jäljennökseen on merkittävä sopimuskohteen tarkka sijainti;

3) yksilöidyt perustamis-, hoito- ja muut toimenpiteet sekä niiden toteutusaikataulu vuosittain;

4) laskelma toimenpiteiden kustannuksista ja alueen käytöstä mahdollisesti saatavasta taloudellisesta hyödystä sekä tulonmenetyсарvio; sekä

5) arvio hankkeen vaikutuksista ympäristöön tai maisemaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut asiakirjat on merkittävä hakijan tilaa koskevalla tilatunnuksella.

3 §

Hyväksyttävät kustannukset ja tulonmenetykset

Koska suunnitelmaan perustuvalta sopimusosalta voidaan korjata rehua tai satoa hyötykäyttöön ja jos alueen käytöstä saadaan taloudellista hyötyä, on se esitettävä laskelmassa. Tämä hyöty on otettava huomioon sopimuksen perusteella maksettavan erityistuen suuruudessa.

Tulonmenetyksen laskemisen vertailukohdaksi käytetään toimenpiteen soveltamiskohdteen käyttöä tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön mukaisesti.

Kohtuulliset suunnittelukustannukset ja hoitopäiväkirjan pitämisestä aiheutuvat kustannukset voidaan sisällyttää hankkeen kokonaiskustannuksiin.

4 §

Tarvittavat lisäselvitykset

TE-keskuksen on kuultava sopimuksen hakijaa silloin, kun suunnitelmaan perustuvaa sopimusta tehtäessä suunnitelman ehtojen muuttaminen tulisi olemaan sopimuksen tekemisen edellytyksenä. TE-keskuksen on hankittava myös mahdollisesti tarvittavat lisäselvitykset sopimusta koskevan päätöksen tekemistä varten.

Jos viljelijän hakemuksen liitteenä olevassa suunnitelmassa esittämiin toimenpiteisiin tehdään muutoksia tai jos sopimusta koskevassa hakemuksessa esitetty toimenpiteiden aiheuttama kustannustaso poikkeaa siitä mikä voitaisiin hyväksyä, on viljelijää kuultava ennen sopimuksen tekemistä.

5 §

Lausunnot hakemuksesta

Alueellisen ympäristökeskuksen antamasta lausunnosta on liitettävä jäljennös viljelijälle lähetettävään TE-keskuksen tekemään päätöksen erityistukea koskevasta hakemuksesta.

6 §

Sopimuskauden alkaminen

Sopimus tulee voimaan sopimuskauden alkaessa. Sopimus on tehty, kun TE-keskus on erillisellä päätöksellään hyväksynyt hakemuksen. Hakemus ja TE-keskuksen erillinen päätös muodostavat hyväksytyin sopimuksen.

7 §

Hoitopäiväkirjan pitäminen

Kun kyseessä on 12—13 §:ssä ja 21—23 §:ssä tarkoitettu sopimus, sopimusalueella toteutettavista toimenpiteistä on pidettävä hoitopäiväkirjaa. Hoitopäiväkirjaan on kirjattava vähintään lohkon nimi, tunnus ja pinta-ala sekä vuosittaiset toimenpiteet,

niiden toteuttamisajat ja niiden vaikutukset ympäristöön.

8 §

Olosuhteiden muutokset

Olosuhteiden muutoksia ovat esimerkiksi koko tilan tai erityistukisopimusta koskevan osan myynti tai vuokraus toiselle viljelijälle taikka alkuperäisrotujen kasvattamista koskevan sopimuksen osalta eläinten määrän vähentyminen.

Jos viljelijällä on sopimus lannan käytön tehostamisesta ja sopimuskauden aikana lannan luovuttaja vaihtuu tai luovuttajien määrä kasvaa tai vähenee, on viljelijän ilmoitettava tästä TE-keskuksen maaseutuosastolle vuosittaisen ilmoituksen yhteydessä. Samassa yhteydessä on toimitettava TE-keskuksen maaseutuosastolle jäljennökset uusista lannanluovutussopimuksista.

Jos viljelijällä on sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta, muutosilmoituksessa ilmoitettavan korvaavan eläimen on täytettävä sopimuseläimelle asetetut vaatimukset.

9 §

Eryitystuen vuosittaisen maksatuksen hakeminen ja maksaminen

Eryitystukien maksatusta on haettava vuosittain erityistuen sopimuksen tekovuotta seuraavasta vuodesta alkaen. Hakemus on tehtävä vuosittaisessa pinta-alatukea koskevassa hakemuksessa. Jos viljelijä ei hae pinta-alatukea koskevassa hakemuksessa tarkoitettuja tukia, maksatusta on haettava erikseen TE-keskuksen maaseutuosastolle toimitettavalla kirjallisella hakemuksella. Viljelijän on toimitettava tässä tarkoitettu erillinen hakemus asianomaiseen TE-keskukseen viimeistään vuosittaisen pinta-alatukea koskevan hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä.

Jos viljelijällä on sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta, erityistuki voidaan maksaa vuosittain sen jälkeen, kun maatilalla on tehty luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholijuomien valvonnan järjestämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (346/2000) tarkoitettu vuosittainen tuotanto-tarkastus.

Jos viljelijällä on sopimus lannan käytön tehostamisesta, hänen on vuosittain viimeis-

tään 15 päivänä syyskuuta tehtävässä maksatushakemuksessa ilmoitettava sopimuslohkoittain, kuinka paljon ja minkä tyyppistä lantaa millekin kasvulohkelle on levitetty päättyvän kasvukauden aikana. Jos lantaa levitetään vain sopimukseen kuuluvan peruslohkon osalle ja kyseiselle alalle haetaan erityistuen maksatusta, on kyseisestä peruslohkon osasta muodostettava oma kasvulohkonsa, jotta erityistuki voidaan maksaa.

Erityistuki voidaan maksaa ensimmäisenä sopimusvuotena sellaisen peltolohkon osalta, jolle lantaa on levitetty aikaisintaan 1 päivänä kesäkuuta. Jos tilalla on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (760/1995) tarkoitettu sopimus lannan käytön tehostamisesta ja tässä asetuksessa tarkoitettu 1 päivänä kesäkuuta alkava sopimus korvaa kyseisen aiemman sopimuksen, erityistuki voidaan maksaa myös sellaisen peltolohkon osalta, jolle on levitetty lantaa sanottuna kalenterivuonna ennen sopimuskauden alkamista.

Jos viljelijällä on sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta, maksatushakemuksessa ilmoitettavien eläintunnusten on oltavat samat kuin sopimuksessa vahvistetut sopimukseen sisältyvien eläinten eläintunnukset. Säännösten edellyttämällä tavalla korvatun eläimen osalta voidaan erityistuki kuitenkin maksaa.

Pinta-alatukea koskevassa hakemuksessa annettavien tietojen, 3 momentissa tarkoitettussa ilmoituksessa annettavien tietojen sekä TE-keskuksen maaseutuosaston valvomien tilojen osalta valvontatietojen perusteella todetaan vuosittainen tukeen oikeutettu pinta-ala. Erityistuki voidaan maksaa vuosittain aikaisintaan 31 päivänä elokuuta sen jälkeen, kun tilalla on tehty mahdolliset valvonnat ja kyseessä olevan erityistukisopimuksen ehtoja on noudatettu.

Jos sopimuskausi alkaa 1 päivänä lokakuuta, erityistuki maksetaan ensimmäisen kerran aikaisintaan seuraavan vuoden syyskuussa.

10 §

Valvonta ja tarkastukset

TE-keskuksella on oikeus tehdä ennakolta ilmoittamatta erityistuen myöntämiseen ja maksamiseen liittyviä tarkastuksia. Erityistuen saaja on velvollinen korvauksetta esittämään kaikki tarvittavat tiliasiakirjat ja muun

aineiston sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksessa.

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 44 §:ssä säädetään alueellisten ympäristökeskusten oikeudesta suorittua tarkastuksia suunnitelmiin perustuvien erityistukisopimusten osalta.

11 §

Erityistuen vähentäminen valvonnan perusteella

Jos valvonnan perusteella todetaan, että viljelijä ei ole noudattanut sopimusehtoja, lohkon viljelytapa ei täytä luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tarkoitettujen perustoimenpiteiden tai tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön ehtoja taikka sopimuksen mukaisissa pintaaloissa on virheitä, voidaan viljelijälle maksettavaa erityistukea vähentää siten kuin siitä erikseen säädetään maa- ja metsätalousministeriön antamassa valvontaa koskevassa asetuksessa.

12 §

Sopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta

Suojavyöhykesopimuksia tehtäessä etusijalla ovat alueet, joille on laadittu suojavyöhykkeiden yleissuunnitelma tai vastaava selvitys. Etusijalla ovat myös Suomenlahteen, Saaristomereen ja Selkämereen laskevien jokivesistöjen valuma-alueet, aiemmin toteutettuihin suojavyöhykkeisiin liittyvät kohteet, muut erityisen eroosioherkät viljelyalueet sekä vesiensuojelun painopistealueet ja tärkeät pohjavesialueet.

Suojavyöhykettä ei saa lannoittaa tai käsitellä torjunta-aineella. Vaikeiden rikkaruohojen poistamisessa on ensisijaisesti käytettävä mekaanisia keinoja ja vain aivan erityisistä syistä on pesäkekäsittely mahdollista. Pesäkekäsittelystä on ilmoitettava ennen toimenpidettä TE-keskukselle. Tällaisessa tapauksessa kasvillisuuden uusimisessa on pyrittävä mahdollisimman nopeaan kasvipeitteisyyden aikaansaamiseen. Kasvusto on niitettävä vuosittain tai suunnitelmassa määritellyllä tiheydellä. Niitetty kasvillisuus on korjattava pois suojavyöhykkeeltä ja sen saa käyttää maataloustuotannossa hyödyksi. Suojavyöhy-

kettä saa laiduntaa suunnitelman mukaisesti, jos siihen ei ole vesiensuojelullista estettä.

Suojavyöhykkeellä voi olla luontaisina ryhminä alueella muutoinkin kasvavia pensaita tai lehtipuita. Suojavyöhykkeen perustamisessa ja hoidossa on otettava huomioon luonnon monimuotoisuus ja mahdollisuuksien mukaan suosittava luonnonvaraisten kasvien, eläinten ja muiden eliöiden kannalta suotuisia toimenpiteitä.

Sopimukseen sisällytettävä pellon ulkopuolinen ranta-alue voi olla enintään noin 20 metriä leveä, ellei ole erityisiä syitä leveämmän alueen hyväksymiseen. Hoitotoimenpiteinä voivat olla esimerkiksi niitto tai puuston taikka pensaikon harvennus tai raivaus.

Maatalouden ympäristötuen perustoimenpiteen ehtona olevaa suojakaistaa ei tarvita, jos puron tai muun vesistön varrella on tässä tarkoitettu suojavyöhyke.

13 §

Sopimus kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta

Tehtäessä sopimuksia kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta etusijalla ovat Suomenlahteen, Saaristomereen ja Selkämereen laskevien jokivesistöjen valuma-alueet ja sellaisten järvien valuma-alueet, missä toimenpiteillä voidaan merkittävästi pienentää vesistökuormitusta, lisätä maatalousalueiden luonnon monimuotoisuutta sekä edistää riista- ja kalataloutta.

Kosteikot on toteutettava niin, että niissä on myös valumavesien kiintoainesta laskeutava osio ja laskeutusaltaissa on vastaavasti oltava valumavesien ravinteita hyödyntävää kasvillisuutta. Kosteikko ja laskeutusallas on perustettava hydrologisesti ja vesiensuojelullisesti tehokkaimpaan paikkaan.

Sopimus voidaan tehdä vain sellaisilla alueilla, joissa maatalousalueilta tuleva kuormitus on kyseisen vesistön merkittävä kuormittaja eli peltoja on huomattava osa kyseisen vesistön tai ojan valuma-alueesta. Laskeutusaltaita voidaan toteuttaa vain sellaisten vesistöjen valuma-alueilla, joilla peltojen maalaji on hiesu tai sitä karkeampi maalaji ja missä altaan viipymällä voidaan varmistaa maa-aineksen laskeutuminen.

Kosteikkoon tai laskeutusaltaaseen kuuluvat aina myös riittävät suojakaistat tai -vyöhykkeet. Hoitotoimien yhteydessä korjattu kasvillisuus voidaan käyttää hyödyksi tai

toteuttaa hoitotoimia laiduntamalla, mikäli siihen ei ole vesiensuojelullista estettä ja toimenpide on sisällytetty suunnitelmaan.

Kosteikon tai laskeutusaltaan hoitoa koskevassa sopimuksessa toimenpiteet voivat olla esimerkiksi kiintoaineksen ja kasvillisuuden poisto tai reuna-alueiden niitto.

14 §

Sopimus säätösalaajituksesta, säätökastelusta ja kuivatusvesien kierrätyksestä

Säätösalaajitus on toteutettava salaajituksena, jonka kuivatustehokkuutta voidaan säätää. Säätömekanismiin on pääsääntöisesti sijaistettava kokoojaajaan asennetussa säätökaivossa. Säätökastelu on toteutettava yhdistettynä kastelu- ja kuivatusjärjestelmänä, jossa käytetään hyväksi avo- ja salaajia. Säätökastelualueelle saadaan kasteluvesiä luonnon vesistä pumppaamalla tai painovoimaisesti johtamalla. Kasteluvesi on padottava alueen ojastoihin säädettävien sulkupatojen tai säätökaivojen avulla ja johdettava tarpeen mukaan pelloille. Kuivatusvesien kierrätyksellä tarkoitetaan tässä peltoalueelta kertyvien valumavesien varastoimista kevätvalunnan ja rankkasateiden aikana erilliseen altaaseen, josta ne kuivana kautena on johdettava kasteluvesinä takaisin pellolle. Valumavedet voidaan johtaa peltoalueelle säätösalaajituksen tai säätökastelujärjestelmän avulla.

Säätösalaajitus voidaan toteuttaa hiekka- ja hietapitoisilla peltomailla sekä urpasavimaila, joiden pellon pinnan kaltevuus on enintään kaksi prosenttia. Säätökastelussa ja kuivatusvesien kierrätyksessä maalajin on oltava hienoa tai karkeaa hietaa, hiekkaa, karkeaa hiekkaa tai urpasavea sekä pellon pinnan kaltevuuden alle yhden prosentin.

Samalla peltolohkolla voidaan toteuttaa ja tukea maksaa vain yhdelle tässä tarkoitettuihin toimenpiteistä. Jos lohkolle on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu säätösalaajitusta koskeva erityistukisopimus, ei tässä tarkoitettua sopimusta voida tehdä.

Sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta

15 §

Viljelijää koskevat edellytykset

Viljelijällä on oltava riittävä luonnonmu-

kaisen tuotannon ammattitaito. Hänen on oltava perehtynyt luonnonmukaisen maataloustuotannon perusteisiin ja oltava valmis täydentämään tietojaan ja taitojaan luonnonmukaisesta viljelystä. Viljelijän on henkilökohtaisesti suoritettava vähintään viiden päivän laajuinen luonnonmukaisen viljelyn peruskurssi tai hänellä on muuten oltava vastaavat tiedot luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta. Jos kyseessä on yhteisömuodossa harjoitettava maatilatalous, on maatilan hoidosta vastaavan henkilön täytettävä kyseinen koulutusvaatimus.

Luonnonmukaisesta tuotannosta tehtävän sopimuksen tekemisen edellytyksenä on, että viljelijä toimittaa sopimuskauden alkuun mennessä kirjallisen selvityksen luonnonmukaisen maataloustuotannon koulutuksestaan tai ammattitaidostaan. Jos viljelijällä on voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta tai sopimus luonnonmukaisen tuotantoon siirtymisestä, todistusta ei edellytetä.

Sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta voidaan tehdä edellyttäen, että viljelijä liittyy luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholi-juomien valvonnan järjestämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa tarkoitettuun luonnonmukaisen kasvintuotannon valvontajärjestelmään tai edelleen kuuluu kyseiseen valvontajärjestelmään. Kun viljelijä on toimittanut tässä tarkoitettua sopimusta koskevan hakemuksen TE-keskukseen, hänen on samanaikaisesti jätettävä TE-keskukseen erillinen hakemus kasvin-tuotannon tarkastuskeskuksen, jäljempänä KTTK, vahvistamalla lomakkeella edellä mainittuun valvontajärjestelmään liittymisestä, ellei hän ennestään kuulu kyseiseen järjestelmään.

16 §

Viljelmää koskevat edellytykset

Sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta voidaan tehdä maatilan peltoalan pääosasta silloin kun sopimuksen ulkopuolelle jätettävät peltoalueet ovat vähäisiä eikä niillä laadun tai sijainnin vuoksi ole tarkoituksenmukaista harjoittaa luonnonmukaista tuotantoa. Tällaisina peltoalueina voidaan pitää muun muassa talouskeskuksesta kaukana sijaitsevia suopeltoja tai muutoin huonosti luonnonmu-

kaiseen viljelyyn soveltuvia peltoja kuten esimerkiksi ympäristötuen lisätoimenpiteenä olevat maatilan monimuotoisuuskohteet.

Luonnonmukaiseen tuotantoon on siirryttävä pääsääntöisesti siten, että kukin peruslohko siirretään kokonaisuudessaan yhdellä kertaa. Puutarhakasvien monivuotiset viljelyalat ja monivuotisten nurmikasvien siemensopimusalat voidaan siirtää kasvulohkoittain kahden ensimmäisen sopimusvuoden aikana. Nautakarja-, hevos-, lammas- ja vuohitilojen laidunlohkot voidaan siirtää kasvulohkoittain kolmen ensimmäisen sopimusvuoden aikana. Näissä tapauksissa viljelijän on hakemuksen liitteenä olevaan liitekarttaan merkittävä kyseiset kasvulohkoittain siirrettävät alat ja ilmoitettava niiden pinta-alat.

Kasvihuoneviljelyssä on noudatettava maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädettyjä luonnonmukaisen kasvi-tuotannon tuotantosääntöjä. Erityistukea ei kuitenkaan makseta kasvihuonealalta.

17 §

Viljelyedellytykset

Hakemukseen, jolla haetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevaa sopimusta, on liitettävä maatilan viljelyistä peltoalueista liitekartta ja kirjallinen viljelykiertosuunnitelma, jossa on määriteltävä kullakin lohkoilla vuosittain viljeltävät kasvilajit tai lajiryhmät. Liitekarttana voidaan käyttää digitoitujen peruslohkokarttojen jäljennöksiä tai jos näitä ei ole käytettävissä, voidaan lohkot ilmoittaa 1:5 000 ortokartoilla tai 1:10 000 peruskartoilla. Maatilan viljelykierron on oltava luonnonmukaisen tuotannon kannalta tarkoituksenmukainen. Viljelykiertosuunnitelmaa voi muuttaa kesken sopimuskauden edellyttäen, että neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 säännösten mukaisia tuotantosääntöjä noudatetaan. Viljelykiertosuunnitelman ja siihen tehtävät muutokset voi tehdä joko viljelijä itse tai viljelijä ja neuvoja yhdessä. Viljelykiertosuunnitelman tarkastaa TE-keskuksen luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholi-juomien valvonnan järjestämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen nojalla valtuuttama tarkastaja.

Kasvinviljelytilalla, jolla on luonnonmu-

kaista tuotantoa koskevassa sopimuksessa sitouduttu siirtämään pellot luonnonmukaiseen tuotantoon, on neljäntenä ja viidentenä sopimusvuotena oltava viljelyksessä viljaa, perunaa, sokeri- tai rehujuurikkaita, öljykasveja, kuitukasveja, vihanneksia mukaan lukien yrtit, marjoja tai hedelmiä yhteensä vähintään 30 prosenttia luonnonmukaisessa tuotannossa olevasta peltoalasta. Poikkeustapauksissa voidaan kuitenkin hyväksyä neljännen ja viidennen sopimusvuoden vuosittaiseksi määräksi keskimäärin 30 prosenttia, jos se maatilan yksittäisten lohkojen pintaalojen ja viljelykiertosuunnitelman kannalta on perusteltavissa. Kasvinviljelytilalla, jolla pellot ovat jo luonnonmukaisessa tuotannossa, on sopimusvuosittain oltava viljelyksessä viljaa, perunaa, sokeri- tai rehujuurikkaita, öljykasveja, kuitukasveja, vihanneksia mukaan luettuna yrtit, marjoja tai hedelmiä yhteensä keskimäärin vähintään 30 prosenttia luonnonmukaisessa tuotannossa olevasta peltoalasta.

Sopimuslohkolla, jonka osalta maksetaan erityistukea, viljeltävä nurmi ei saa olla neljää satovuotta vanhempi lukuun ottamatta laidun-, sinimailas- ja vuohenhernealoja, joiden osalta voidaan hyväksyä vanhempikin nurmi, jos nurmen kasvukunto on edelleen hyvä. Koko sopimusala voi olla nurmea vain kotieläintiloilla, jos sato käytetään pääosin oman karjan rehuksi. Peltokasvien viljelykierrossa saa olla enintään 50 prosenttia samaa viljalajia, perunaa tai saman kasvisuvun yksivuotisia erikoiskasveja kuten esimerkiksi rypsiä ja rapsia.

Sadon käyttäminen lohkon lannoitukseen eli niin sanottu viherlannoitusnurmi hyväksytään enintään kahtena peräkkäisenä vuotena ja vain, jos viherlannoitus on viljelykiertosuunnitelmaan erikseen merkitty. Tällöin viherlannoitusnurmi ilmoitetaan ensimmäisenä vuotena peltokasvien tuen mukaisena kesantona ja toisena vuotena viherlannoitusalana. Kasvuston perustamiseen käytetyn siemenen painosta on oltava vähintään 20 prosenttia, mutta kuitenkin enintään 40 prosenttia sellaisia typensitojakasvin siemeniä, jotka hyväksytään peltokasvien tuen mukaisiksi kesantokasveiksi. Kyseisiä lohkoja voidaan hyväksyä pinta-alaltaan enintään yhtä paljon kuin on viljelykiertoon kuuluvien muiden kasvulohkojen pinta-ala. Peltokasvien tuen mukaiselta kesantoalalta ei saa korjata satoa.

18 §

Kesannointiin ja lannoitukseen liittyvät rajoitukset

Maatilalla, jolla on luonnonmukaista tuotantoa koskeva sopimus, voidaan avokesannointi hyväksyä vain silloin, kun avokesannoinnin jälkeen alalle kylvetään kyseessä olevaa kasvukautta seuraavan talviaikaisen kasvipeitteisyyden varmistamiseksi syysvilja tai sellainen kasvi, joka käyttää tehokkaasti muokkauskerroksen liukoista fosforia ja typpeä kuten esimerkiksi yksivuotinen raiheinä.

Maatilalla, jolla on luonnonmukaista tuotantoa koskeva sopimus ja jolla käytetään lannoitteena puuntuuhkaa, voidaan puuntuuhkaa käyttää koko sopimuskaudella enintään 2 500 kg peltohehtaaria kohden.

19 §

Sopimus lannan käytön tehostamisesta

Sopimusta tehtäessä etusijalla ovat ne kohteet, joilla on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu erityistukisopimus lannan käytön tehostamisesta.

Hakemuslomakkeella on ilmoitettava tiedot lantaa luovuttavista tahoista. Kunkin luovuttajan osalta on ilmoitettava luovuttajan nimi, tilatunnus, osoite sekä vastaanotettavat lantajajit ja määrät. Lisäksi on ilmoitettava lannan kuljetusetäisyys. Hakemukseen on liitettävä jäljennökset kaikista lannan luovutusso- pimuksista, joista on käytävä ilmi lannan luovuttaja sekä vuosittain luovutettava lantamäärä lantalajeittain.

TE-keskuksen maaseutuosaston on sopimusta tehtäessä otettava huomioon, että kuljetusmatka luovuttavalta tilalta lantaa vastaanottavalle tilalle on kohtuullinen ja vuosittain vastaanotettava lantamäärä on sellainen, että se on mahdollista käyttää tilan peltojen lannoitteeksi ympäristötuen ehtojen mukaisesti. Erityistuki maksetaan niille peltohehtaareille, joille vastaanotettua lantaa on levitetty vähintään kymmenen m³, turkiseläinten lantaa viisi m³, hehtaaria kohti.

Viljelijän on noudatettava lannan varastoinnista ja käytöstä annettuja määräyksiä. Vastaanotettu lanta on levitettävä pelloille kasvien lannoitteeksi ympäristötuen ehtojen mukaisesti. Lannanlevitysmäärät on merkittäväh lohkoikohtaisiin muistiinpanoihin. Jos

lantaa vastaanotetaan yhteislantalasta, on lannan sisältämä typpi ja fosfori laskettava mukaan ravinnemääriin kyseisestä lannasta tehdyn lanta-analyysin tietojen perusteella.

Sopimuksen tehnyt viljelijä ei saa luovuttaa omalla tilallaan syntyvää lantaa käytettäväksi tilan ulkopuolella eikä lantaa luovuttava viljelijä voi tehdä lannan käytön tehostamista koskevaa sopimusta. Jos viljelijä itse toimittaa lantaa yhteislantalaan, ei viljelijä voi tehdä sopimusta kyseisen lantalan lannan vastaanotosta. Jos viljelijä on osakas esimerkiksi osakeyhtiössä, hän ei voi tehdä sopimusta lannan käytön tehostamisesta kyseisen osakeyhtiön luovuttamasta lannasta.

Maatilalla tarkoitetaan tässä yhteydessä yhden tai useamman tuotantoyksikön muodostamaa kokonaisuutta, jota yksittäinen viljelijä hallitsee tai viljelijät hallitsevat muun muassa omistajana.

20 §

Sopimus pohjavesialueiden peltoviljelystä

Sopimusta tehtäessä etusija on niillä kohteilla, joilla on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu sopimus maataloustuotannon laajaperäistämistä, joilla on vedennottamo sekä kohteilla, joilla voidaan katsoa olevan erityinen pohjaveden suojelutarve. Sopimusta ei voida tehdä ja korvausta maksaa sellaisista toimenpiteistä, joista viljelijä on saanut korvauksen vesioikeuden päätöksen perusteella.

Suunnitelmassa on yksilöitävä vuosittaiset viljelytoimenpiteet sekä ne rajoitukset, joihin viljelijä hakemuksellaan sitoutuu sekä edellä mainituista rajoituksista aiheutuvat yksilöidyt kustannukset. Rajoitukset voivat koskea pellon muokkausta, lannoitusta ja karjanlannan käyttöä, kasvinsuojeluaineiden käyttöä, kessannointia ja laiduntamista. Suunnitelman on sisällettävä selostus siitä, miten toimenpiteet edistävät tässä pykälässä tarkoitettulle sopimukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

Sopimukseen haetun pellon sijainti pohjavesialueella on lisäksi esitettävä hakemuksen liittyvässä kartassa.

Sopimuksessa on määriteltävä viljelyä koskevat rajoitukset ja tehtävät toimenpiteet, jotka riippuvat pohjavesialueen ja sopimukseen haetun alueen olosuhteista.

Ravinteiden käyttö ja muut sopimusosalalla

tehdyt viljelytoimenpiteet on kirjattava sopimuslohkoittain lohkoittaisiin muistiinpanoihin.

21 §

Sopimus perinnebiotooppien hoidosta

Sopimuksia tehtäessä ovat etusijalla arvokkaiksi luokitellut ja Natura-verkoston kuuluvat perinnebiotoopit sekä kohteet, joilla on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu erityistukisopimus perinnebiotooppien hoidosta. Näiden lisäksi etusijalla sopimuksia tehtäessä ovat myös arvokkaiden alueiden yhteydessä olevat, kunnostuskelpoiset kohteet sekä paikallisesti arvokkaat kohteet.

Metsälaitumia voidaan hyväksyä sopimukseen silloin, kun sopimukseen haettu metsälaidun täyttää joitakin seuraavista edellytyksistä:

- 1) metsässä on niittyaukkoja;
- 2) laidunnuksesta hyötyviä ruohoja ja heiniä on runsaammin kuin laiduntamattomassa metsäkasvillisuudessa;
- 3) metsässä on eri puolajeja ja lahopuita sekä puusto on eri-ikäistä; tai
- 4) metsässä on runsas sienilajisto.

Hoitotoimia voivat olla esimerkiksi niitto, niittojätteen keruu ja poiskuljetus, lehdestys, laidunnus, aitojen rakentaminen ja kunnostus, laiduneläinten juomaveden järjestäminen, laiduneläinten kuljetukset ja valvonta, puiden ja pensaiden raivaus tai harvennus, kulotus sekä karjatalouteen liittyvien rakennelmien kunnostus. Perinnebiotooppia ei saa muokata, lannoittaa, käsitellä torjunta-aineilla, ojittaa tai metsittää.

Niitetty kasvillisuus on korjattava pois ellei hyväksytyt suunnitelma muuta edellytä. Laidunnus on toteutettava niin, ettei se aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai eroosiota. Eläinten lukumäärää tiettyä laidunala kohti on sovitettava niin, että eläimet pääsääntöisesti elävät laitumen tuoton varassa ilman lisärehua tai laidunkierro on järjestettävä niin, että laitumen ollessa loppuun syöty siirretään eläimet toiselle laitumelle. Laidunnettava perinnebiotooppi on pääsääntöisesti erotettava aidalla muista laidunalueista, eikä perinnebiotooppeja tule käyttää pelkästään yölaitumina. Hoitotoimenpiteitä suunniteltaessa on otettava huo-

mioon mahdollisten uhanalaisten lajien esiintyminen ja niiden säilymisen turvaaminen.

22 §

Sopimus luonnon monimuotoisuuden edistämisestä

Sopimusalue voi olla peltoa tai peltoalueisiin välittömästi liittyvää muuta aluetta. Lisäksi viljely- ja karjatalouskäytön ulkopuolelle jääneet alueet voidaan hyväksyä sopimukseen, jos niillä on nähtävissä merkkejä aiemmasta laidunnuksesta tai muusta maatalouskäytöstä. Peltoon välittömästi liittyvät metsän reunavyöhykkeet ja niiden kunnostus ja hoito voidaan sisällyttää sopimukseen, mutta muussa tapauksessa sopimusta ei voi tehdä metsäalueille.

Etusijalla sopimuksia tehtäessä ovat valtakunnallisesti arvokkaiksi luokitellut ja Natura-verkoston kuuluvat maatalousalueiden luontokohteet sekä kohteet, joilla on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu erityistukisopimus luonnon monimuotoisuuden edistämisestä.

Viljelijän on ennallistettava tai hoidettava taikka tehtävä kumpiakin toimenpiteitä erillisen suunnitelman mukaisesti luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeiksi arvioituja maatalousympäristön kohteita. Tällaisia ovat muun muassa uhanalaisten lajien esiintymispaikat, olemassa olevat tulvapelot, pienet kosteikot ja avo-ojat, pelloilla sijaitsevat metsäsaarekkeet sekä erilaiset pellon ja metsän väliset reunavyöhykkeet sekä peltoalueilla olevat lintujen ja muiden eläinten levähdys- ja ruokailualueet. Hanke voi käsittää myös esimerkiksi lintutornin ja sinne vievien polkujen perustamisen sopimusalueelle.

Suunnitelman on pääsääntöisesti oltava koko tilan tai merkittävän osan siitä kattava luonnonhoitosuunnitelma, jossa on selvitetty alueen arvokkaat ja kunnostamiskelpoiset kohteet sekä niiden hoitotavat.

Sopimusaluetta ei saa metsittää, lannoittaa eikä käsitellä torjunta-aineilla. Laidunnus on tapauskohtaisesti sallittua ja se tulee toteuttaa niin, että se ei aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai eroosiota. Toteutuksessa käytettävien kasvilajien on oltava alueelle tyypillisiä luonnonkasveja.

Pellon ja metsän reunavyöhykkeen enimmäisleveys on 20 metriä. Pellolla sijaitseva

metsäsaareke voi olla enintään 0,5 hehtaarin kokoinen.

23 §

Sopimus maiseman kehittämisestä ja hoidosta

Sopimusalue voi olla peltoa tai peltoalueisiin välittömästi liittyvää muuta aluetta. Lisäksi viljely- ja karjatalouskäytön ulkopuolelle jääneet alueet voidaan hyväksyä sopimukseen, jos niillä on nähtävissä merkkejä aiemmasta laidunnuksesta tai muusta maatalouskäytöstä. Peltoon välittömästi liittyvät metsän reunavyöhykkeet ja niiden kunnostus ja hoito voidaan sisällyttää sopimukseen, mutta muussa tapauksessa sopimusta ei voi tehdä metsäalueille.

Sopimuksia tehtäessä etusijalla ovat valtakunnallisesti ja alueellisesti arvokkailla maisema-alueilla sijaitsevat kohteet sekä kohteet, joilla on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu erityistukisopimus maiseman kehittämisestä ja hoidosta. Näiden lisäksi etusijalla sopimuksia tehtäessä ovat myös taajamien ja matkailullisesti merkittävien reittien sekä liikenneväylien läheiset kohteet.

Toimenpiteisiin voivat kuulua esimerkiksi puuston ja pensaiden harventaminen tai poistaminen maiseman avaamiseksi, pienimuotoisten kosteikkojen perustaminen ja hoitaminen, yksittäispuiden hoitaminen, puukjanteiden perustaminen ja uusiminen, maisemaurioiden korjaaminen, pellon ja metsän reunavyöhykkeen hoitaminen, maisemakasvien viljely, perinteisen maatalouden rakennelman kunnostaminen tai pienimuotoiset istutukset. Tapauskohtaisesti hoitotoimiin voi kuulua myös laiduntaminen muiden toteutettavien toimenpiteiden lisäksi. Toimenpiteiden on perustuttava paikallisiin luonnon edellytyksiin ja toteutuksessa on kiinnitettävä huomiota alueellisiin erityispiirteisiin, maisemaan ja kulttuuriperinteeseen. Rakennelmia kunnostettaessa on säilytettävä paikalliset tyyppiratkaisut. Rakennelmat on kunnostettava mahdollisimman paljon alkuperäisiä materiaaleja ja työtapoja käyttäen.

24 §

Sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta

Sopimuseläinten on oltava numeroituja eli

identifioituja. Sopimukseen haetun nautaeläimen on oltava Maatalouden Laskentakeskuksen ylläpitämässä eläintunnisterekisterissä. Nautaeläimillä on käytettävä virallisia korva-merkkejä ja niistä on esitettävä ajan tasalla oleva Nautaeläinluettelo-niminen asiakirja. Lampaat voidaan merkitä loveamalla korva tai metallisilla tai muovisilla korvamerkeillä.

Sopimuseläinten on kuuluttava vähintään yhteen luotettavaan tarkkailu- tai rekisteröintijärjestelmään, josta ilmenee eläinten polveutumisen. Hyväksyttäviä rekistereitä ovat lammastarkkailurekisteri, karjantarkkailurekisteri, kantakirjarekisteri ja geenipankkirekisteri.

Sopimuseläimistä pidetään valitun tarkkailu- tai rekisteröintijärjestelmän mukaista kirjanpitoa, josta ilmenee eläinten sukupuoli, syntymätunnus, syntymäaika, rotutunnus tai isä ja emänisä sekä lisäksi tiedot eläimen käytöstä rodun lisäämiseen. Jos eläin on ostettu toiselta tilalta, on ilmoitettava, miltä tilalta eläin on tullut. Polveutumistiedoissa ilmoitetaan eläimen syntymätunnus tai muu vastaava tunnus, syntymäaika, rotutunnus tai isä ja emänisä, joiden on oltava hakemuksessa ilmoitettua rotua.

Sopimuksessa viljelijä sitoutuu säilyttämään sopimukseen sisältyvän alkuperäisrodun geeniperimän siten, että rodun lisäämisessä käytetään vain kyseiseen alkuperäisrotuun kuuluvaa eläinainesta. Tukea maksetaan sekä uros- että naaraspuolisista eläimistä. Sopimuksen tehdessään tuen hakija sitoutuu pitämään sopimuksessa mainitun eläinmäärän sopimuskauden loppuun asti. Sopimuseläinten lukumäärä ei saa vähentyä sopimuskauden aikana. Poistettavien eläinten tilalle on otettava viivytyksettä samaan alkuperäisrotuun kuuluvia, tukiehdot täyttäviä eläimiä. Korvaavien eläinten identifiointitiedot on viivytyksettä ilmoitettava TE-keskukseen.

Jos eläinmäärä kuitenkin muuttuu viljelijästä riippumattomasta syystä, sopimusta voidaan tältä osin tarkistaa. Jos eläin kuolee, se voidaan korvata toisella tukiehdot täyttävällä eläimellä. Jos eläimen korvaaminen ei ole mahdollista, voidaan sopimuksen mukaista eläinmäärää vähentää.

Eläinten muuntamiseksi eläinyksiköiksi käytetään seuraavia kertoimia:

— Vähintään vuoden ikäinen nauta	1,00 ey
— Vähintään vuoden ikäinen lammas	0,15 ey

Sopimus lampaista voidaan tehdä, kun vähintään vuoden ikäisiä lampaita on vähintään kaksi eläintä ja nautoista silloin, kun vähintään vuoden ikäisiä nautoja on vähintään yksi eläin. Yhteen sopimukseen voidaan sisällyttää vain saman alkuperäisrodun eläimiä.

Sopimusta voidaan tarkistaa eläinmäärän osalta sopimusvuoden alusta eli 1 päivästä kesäkuuta lähtien, jolloin sopimukseen hyväksyttävien eläinten on oltava vähintään vuoden ikäisiä. Eläinmäärän lisäystä on haettava erikseen edellä mainittuun päivämäärään mennessä TE-keskuksesta.

25 §

Alkuperäisrotujen kasvattamista koskeva aiempi sopimus

Jos viljelijällä on maatalouden ympäristö- tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu alkuperäisrotujen kasvattamista koskeva sopimus, ja viljelijä on hakenut vuonna 2000 24 §:ssä tarkoitettua sopimusta alkuperäisrotujen eläimistä, joita ei voida sanottuun sopimukseen hyväksyä, voidaan viljelijän vuonna 2000 jättämä tässä tarkoitettu hakemus sopimuksen tekemiseksi katsoa vuosittaiseksi maksatusta koskevaksi hakemukseksi ja hakemukseksi sopimuksen eläinmäärän lisäämisestä.

26 §

Sopimus alkuperäiskasvien viljelystä

Alkuperäiskasvien viljelystä tehtävän sopimuksen edellytyksenä on, että kysymyksessä on rekisteröity maatiaiskanta, joka eroaa ulkoisilta ominaisuuksiltaan muista lajikkeista, tai rekisteröity uhanalainen vanha kauppalajike. Erottuvuus on todettava lajiketutkimuksessa. Lajike on ensin rekisteröitävä ja viljelijän on tehtävä ylläpitösopimus KTTK:n kanssa. Vasta tämän jälkeen voidaan viljelijän kanssa tehdä erityistukisopimus. Sopimuksessa viljelijä sitoutuu viljelemään yhden hehtaarin sopimuslalla sopimuksessa mainittua lajiketta sopimuksessa määritellyillä peruslohkoilla koko sopimuskauden ajan.

Kasvukauden aikana viljelijän on pidettävä maatiaislajikkeen tai vanhan lajikkeen viljelystä ympäristötukijärjestelmän mukaisia lohkoita muistiinpanoja ja lähetettävä

tästä ote KTTK:lle kasvukauden päättymisen jälkeen. Vuosi-ilmoituksen lisäksi ylläpito-viljelyä seurataan viljelystarkastusten ja kenttäkoetarkastusten avulla. Sopimuskauden aikana KTTK tekee tilalle vähintään yhden viljelystarkastuksen, nurmikasveilla pääsääntöisesti sinä vuonna, jona viljelijä aikoo korjata uuden ylläpitoerän. Viljelystarkastuksessa todetaan lajikkeen aitous tutkimalla, onko kasvusto kuvausta vastaava. Lisäksi tarkastetaan, esiintyykö viljelyksellä haitallisessa määrin vieraita lajikkeita tai muita haitallisia viljelykasveja sekä noudatetaanko eristystäisyyksiä. Myös varastotilanne tarkastetaan. Viljelijän on itse pyydettävä viljelystarkastus tilalleen KTTK:n siementarkastusosastolta viimeistään 22 päivänä touko-kuuta sinä vuonna, jona tarkastus halutaan tehtävän.

Kerran sopimuskauden aikana tutkitaan kenttäkoetarkastuksen avulla kannan aitouden säilyminen ja mahdolliset kannan ilmiössä tapahtuneet muutokset. Viljelijän on toimitettava uudesta ylläpitoerästä virallinen näyte KTTK:lle viimeistään 15 päivänä huhtikuuta neljäntenä sopimusvuonna. Jos tämä ei ole nurmikasvien ylläpito-tiljelyksillä mahdollista ja sopimusta aiotaan jatkaa, näytteen voi toimittaa myös viimeisenä sopimusvuotena ennen 15 päivää huhtikuuta.

Viljelijällä saa yhden hehtaarin sopimusalan lisäksi olla saman lajikkeen muun markkinointikelpoisen siemenen tuotantoa sopimustilalla vuosittain enintään 15 hehtaaria, mutta muun muassa rehuksi ja leipäviljäksi viljeltävää alaa ei rajoiteta. Tilalla on varastoitava vähintään sellainen määrä sopimuslajikkeen siementä, että määrä on vähintään kaksi kertaa ylläpitoalan eli yhden hehtaarin kylvömäärä. Viljoilla tämä kaksinkertainen kylvömäärä on 500 kg.

Viljoja on pääsääntöisesti lisättävä vuosittain. Nurmikasveilla ylläpito-tiljelystä ei tarvitse perustaa joka vuosi, mutta kuitenkin siten, että uusi ylläpitoerä korjataan tilan normaalikäytännön mukaisesti, esimerkiksi toisena tai kolmantena vuotena kasvuston perustamisesta. Nurmelta voidaan perustamisvuoden jälkeen korjata joko rehusato tai siemensato markkinointitarkoitusta varten. Nurmikasvien yksittäisen ylläpito-tiljelyksen ikä voi olla korkeintaan kolme perustamisvuoden jälkeistä vuotta. Ylläpidon on tapahduttava viljelijän tavanomaisesti käyttämin menetelmin, jotka kirjataan ennen sopimuk-

sen solmimista tehtävässä viljelmätarkastuksessa.

Ylläpitoalalla on estettävä sekoittuminen tai risteytyminen muiden saman lajin lajikkeiden kanssa. Lisäksi viljelijän on kiinnitettävä huomiota esikasveihin sekä ristipölyteisten lajien osalta riittäviin eristystäisyyksiin.

Viljoilla ja heinäkasveilla on oltava kulu- nut kaksi vuotta ja nurmipalkokasveilla kolme vuotta siitä, kun lohkolle on viimeksi viljelty saman kasvilajin eri lajiketta tai saman lajikkeen aitoudeltaan tuntematonta erää.

Lohkoilla on noudatettava seuraavia eristystäisyyksiä sellaisiin kasvustoihin nähden, joiden kanssa ei-toivottu risteytyminen on mahdollista: rukiilla 300 metriä sekä nurmiheinillä ja nurmipalkokasveilla 200 metriä.

Ohran, kauran ja vehnän siemenviljelys ei saa sijaita niin lähellä toista saman lajin viljelystä, että on olemassa sekoittumisvaara esimerkiksi korjuun yhteydessä.

27 §

Sopimus peltojen tehostetusta kalkituksesta

Sopimuksen teko edellyttää, että maaperän happamuus on noin 0,5 metrin syvyydessä alle pH 4,5 ja että maalaji on hietaa tai sitä hienompaa lajittunutta kivennäismaata. Multamailla maalajivaatimusta sovelletaan noin puolen metrin syvyydellä olevaan maakerrokseen, muilla mailla muokkauskerrokseen.

Tehostetussa peltojen kalkituksessa peltoja on kalkittava vähintään 25 tonnia/hehtaari viiden vuoden aikana. Sopimusalalla on joka vuosi kalkittava jotain lohkoa. Tukea maksetaan peruskalkituksen (10 tonnia/ha) ylittävältä osalta. Kalkitukseen on käytettävä liukoisuudeltaan ja hienouudeltaan riittävän tehokkaita ja puhtaita kalkitusaineita. Tehostettu peltojen kalkitus on toteutettava aluekokonaisuuksina, jotka soveltuvat seurantaan.

28 §

Sopimus kalkkisuodinojituksista

Sopimuksen teko edellyttää, että maaperän happamuus on noin 0,5 metrin syvyydessä alle pH 4,5 ja että maalaji on hietaa tai sitä hienompaa lajittunutta kivennäismaata. Multamailla maalajivaatimusta sovelletaan noin

N:o 647

puolen metrin syvyydellä olevaan maakerrokseen, muilla mailla muokkauskerrokseen.

Kalkkisuodinojituksessa salaojakaivanto täytetään täyttömaalla, johon on sekoitettu poltettua kalkkia. Hanke voidaan toteuttaa myös sekoittamalla kalkkia täyttömaahan, jolla peitetään pienen valtaojan putkitus. Kalkkia tarvitaan savimaalla keskimäärin viisi prosenttia maan märkäpainosta. Kalkkisuodinojituksen tekniseen toteutukseen ja maalajin ominaisuuksiin on kiinnitettävä erityistä huomiota, kun hanke toteutetaan happamalla sulfaattimaalla tarkoituksena happamuuden torjunta. Kalkkisuodinojitus on toteutettava aluekokonaisuuksina, jotka soveltuvat seurantaan.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Jos lohkolla on ollut voimassa maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu kalkkisuodinojitusta koskeva erityistukisopimus, ei tässä tarkoitettua kalkkisuodinojitus sopimusta voida tehdä.

29 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Tarja Haaranen